

Hạt Tiêu Nhỏ Trên Bàn Cơm

Contents

Hạt Tiêu Nhỏ Trên Bàn Cơm	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	9
3. Chương 3	13
4. Chương 4	19
5. Chương 5	24
6. Chương 6	31
7. Chương 7	36
8. Chương 8	42
9. Chương 9	48

Hạt Tiêu Nhỏ Trên Bàn Cơm

Giới thiệu

Cô muốn làm thật cái tên Quỷ Tử Nhật Bản chết tiệt kia! Tên giặc Oa thối quả nhiên không hiểu cái

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hat-tieu-nho-tren-ban-com>

1. Chương 1

Mở đầu:

Trong trạch viện rộng lớn tràn ngập không khí yên tĩnh một cách nặng nề.

“Yuko! Không thể qua nơi đó!” Một người phụ nữ tuổi trung niên rất xinh đẹp vội vàng vàng kéo cô gái nhỏ, cố gắng ngăn cản cô đi tới nhà chính.

“Tại sao?” Cô gái nhỏ xinh đẹp có cặp mắt trắng đen rõ ràng lộ ra chút khó hiểu, giọng trẻ con thanh thúy nói tiếng Nhật cực kỳ dễ nghe.

Hôm nay ở trường bài thi được một trăm điểm nên cô vội vã muốn đem cho ông nội và bà nội xem, bọn họ nhất định sẽ rất cao hứng vì cô được một trăm điểm à xem!

“Ông nội, bà nội đều đang bận rộn, chúng ta sẽ đi tìm bọn họ sau được không?” người phụ nữ xinh đẹp nhỏ giọng giải thích, trên trán lộ rõ sự khẩn trương.

“Nhưng mà con thi được một trăm điểm nha!” Cô gái nhỏ không hiểu tại sao mẹ lại sợ hãi như vậy, giọng nói chuyện vẫn cao vút như trước.

“Suyt.” người phụ nữ xinh đẹp vội vàng che miệng con gái.

Vô tình, cô gái nhỏ vẫn thật không hiểu tại sao mẹ lại khẩn trương như vậy, vùng ra khỏi tay mẹ, chạy về phía nhà chính, còn lớn tiếng kêu to, “Ông nội, bà nội, mau đến xem!”

Khi cô gái nhỏ chạy đến nhà chính thì cửa đột nhiên mở ra.

Nhìn thấy ông nội từ trước đến giờ luôn sủng ái mình, cô gái nhỏ vui vẻ quơ múa bài thi trên tay, càng thêm ra sức kêu to, “Ông nội, Tiểu Ưu thi ”

Cô còn chưa kịp nói xong, liền thấy được ông nội vốn hiền lành bây giờ lại có vẻ mặt nghiêm túc, đang hung tợn nhìn mình lom lom.

Cô gái nhỏ sợ ngây người, đứng tại chỗ không dám động đậy.

“Ầm ỉ chết đi được...!” Ông nội của cô chưa bao giờ mắng cô nhưng đột nhiên lại dùng tiếng Nhật lớn tiếng khiển trách, làm cô càng thêm sợ hãi tới mức không dám nhúc nhích.

Ông nội thật hung dữ quá.

Cô gái nhỏ bị hù dọa đến nước mắt cũng không dám chảy.

“Ojisan, thật ngại quá. Tôi sẽ mang Tiểu Ưu đi ngay lập tức.” Người phụ nữ xinh đẹp cuối cùng cũng đuổi kịp con gái mình, vội vàng ôm đứa trẻ vào trong ngực, cung kính nói xin lỗi với người đàn ông lớn tuổi.

Người đàn ông lớn tuổi cũng không nói lời nào, chỉ dùng ánh mắt nghiêm túc quét qua người phụ nữ cùng cô gái nhỏ, rồi trực tiếp đóng cửa.

Nhìn cánh cửa đóng lại, người phụ nữ mới nói khẽ với con gái: “Ông bà nội đang mở tiệc trà, không cần làm phiền bọn họ. Mẹ mang con đi ăn điểm tâm.”

Cô gái nhỏ cũng không nói gì nữa, chỉ là sững sờ nhìn chằm chằm vào bài thi trên tay.

Một lúc lâu sau, cô đột nhiên đem bài thi xé thành hai nửa, vứt trên mặt đất ra sức đạp.

Tiệc trà, tiệc trà. Cũng bởi vì việc này, hại cô bị ông nội mắng!

Vẫn là dùng tiếng Nhật!

Cô đem uất ức của mình toàn bộ đổ lỗi hết cho tiệc trà xã giao. Cô bị ông nội mắng đều là tại tiệc trà Nhật Bản đáng ghét làm hại!

Sau này khi cô lớn lên, tuyệt đối không nói tiếng Nhật Bản!

Ghét Nhật Bản!

“Yuko? !” Người phụ nữ kinh ngạc tái mặt.

“Yuko ghét nhất Nhật Bản!” Nói xong, cô gái nhỏ liền dùng dùi giận chạy đi.

Năm đó, Ogihara Yuko (Địch Nguyên Ưu Tử) mới năm tuổi, trong lòng cô đã len lén quyết định, sau khi lớn lên sẽ không nói nửa câu tiếng Nhật nào, không thừa nhận mình là người Nhật Bản, cũng không cần dùng tên Nhật Bản.

Cô muốn đổi tên thành “Đinh Tiểu Ưu” !

Đài Bắc, hai năm trước.

Nhìn bộ dạng hiên ngang của người đàn ông đang đứng trước mặt, cơn tức không giải thích được lại đột nhiên xông lên đầu, chưa kịp đợi đến khi bạn tốt Liễu Tâm Tâm mở miệng đuổi khách, Đinh Tiểu Ưu đã đứng ở trước mặt Liễu Tâm Tâm, giống như gà mẹ bảo vệ gà con.

“Hôm nay Tâm Tâm mệt chết đi được, không cách nào cùng Đằng Mộc tiên sinh chơi trò chơi tình yêu đâu.” Đinh Tiểu Ưu dùng tiếng Anh lưu loát lớn tiếng nói.

Nghĩ tới tên giặc Oa thối này không hiểu tiếng Trung, không thể làm gì khác hơn là cô đành dùng sở trường thứ hai của mình - Anh ngữ, sáng giọng nói.

Cô chưa bao giờ gặp người đàn ông nào không biết điều như vậy!

Nhật Bản là không còn phụ nữ để có thể theo đuổi hay sao?

Không làm tốt công việc, động dục đến tận Đài Loan, làm cho bạn tốt Liễu Tâm Tâm bị bạn trai nghi ngờ, một đôi tình nhân bởi vì hiểu lầm cứ như vậy mà chia tay.

Nữ Minh Tinh dưới trướng của mình cũng không quản lý trông nom, cấp trên tưởng đến đây mở cửa hàng hoa, còn cấp dưới thì gây giông tố cho tình yêu của người khác, đem công ty của bọn họ biến thành đại bản doanh kháng Nhật!

Thật là tức chết đi được!

Đằng Mộc Bác Nhất vừa nhìn nhìn khuôn mặt xa lạ của Đinh Tiểu Ưu - phụ nữ Đài Loan thật đặc biệt, giống như Liễu Tâm Tâm ưu nhã xuất chúng, vô cùng bắt mắt. Vậy mà cũng còn có người phụ nữ trước mắt này, mảnh khảnh nhỏ nhắn, giống như con gà mái nhỏ đang bảo vệ bạn bè.

Thật biết cách chọn bạn.

Phụ nữ Đài Loan thật đáng yêu, như những đứa bé tinh xảo

Trong lòng không tự chủ đem hai người phụ nữ trước mặt ra so sánh, Liễu Tâm Tâm thì xinh đẹp kiều diễm, Đinh Tiểu Ưu lại mảnh khảnh, đáng yêu. Càng thêm hấp dẫn sự chú ý của anh.

“Anh nghe không hiểu tiếng Anh sao?” Đinh Tiểu Ưu thấy Đằng Mộc Bác Nhất ánh mắt tràn đầy vẻ đùa giỡn, luôn ở trên người cô đánh giá, cơn tức giận trong lòng lập tức không nhịn được, bùng phát.

“Tên giặc Oa thối!” Những lời này là dùng tiếng Trung mắng .

Không hiểu tiếng Anh còn dám đi ra ngoài lẩn lộn?

Tên xấu xa! Chính là hấn làm hại bạn tốt của cô đau lòng như vậy.

Đinh Tiểu Ưu không khống chế được tâm tình, càng nghĩ càng nổi giận, không nhịn được lại muốn mở miệng mắng Đằng Mộc Bác Nhất để xả hận.

Lúc này Liễu Tâm Tâm thanh âm sâu kín vô lực từ đằng sau vọng đến, “Tiểu Ưu, để anh nói chuyện một mình cùng Đằng Mộc tiên sinh.”

“Được rồi.” Đinh Tiểu Ưu không cam lòng đáp ứng, nhưng chỉ đứng sang bên cạnh, cô không yên lòng để bọn họ một chỗ.

Giặc Oa luôn là không thể tin

” Liễu tiểu thư, cô hôm nay xem ra tinh thần không tốt?” Đằng Mộc Bác Nhất hỏi.

“Cám ơn Đằng Mộc tiên sinh quan tâm.” Liễu Tâm Tâm lên tinh thần, quyết định đầu tiên là giải quyết sự ái mộ của Đằng Mộc Bác Nhất.

“Tôi chỉ là trong người không thoải mái.”

“Như vậy tôi đi trước, để Liễu tiểu thư có thể nghỉ ngơi thật tốt!” Đằng Mộc Bác Nhất thuận theo nói.

“Không sao. Vừa lúc Đằng Mộc tiên sinh tới đây, cũng tiện thể nói luôn, tôi muốn xin Đằng Mộc tiên sinh đừng tặng hoa cho tôi nữa.” Liễu Tâm Tâm khách khí nói lên yêu cầu, nhưng trong giọng nói rất quyết đoán, không cho phép từ chối.

“Xem ra tôi đã không chiếm được trái tim Liễu tiểu thư rồi!” Đẳng Mộc Bác Nhất cất giọng hỏi, lại càng giống như đang nói sức quyến rũ của mình không đủ.

Thái độ của anh vẫn tốt như cũ, cũng không có chút gì giống như vừa bị vứt bỏ. Quá bình tĩnh và lạnh nhạt rồi. . . .

” Đẳng Mộc tiên sinh rất tốt, nhưng mà tôi đã có người trong lòng.” Liễu Tâm Tâm cười nói.

“Là nhiếp ảnh gia họ Bạch nổi tiếng sao?”

Liễu Tâm Tâm gật đầu.

“Như vậy. Trong thời gian ngắn nhất tôi sẽ đem Đào Đào Tử từ Nhật Bản trở về.” Thuận tiện đem người phụ nữ không có thành tựu đá trở lại cho người đại diện của cô ta. Bởi vì nhất thời vì tình cảm cá nhân mà ra mặt như vậy sẽ gây mất mặt mình tinh, cũng là sỉ nhục hân - người đại diện siêu cấp của Nhật Bản.

“Trong khoảng thời gian này đã mang đến nhiều phiền phức cho Liễu tiểu thư rồi.”

“Đừng nói như vậy, Đẳng Mộc tiên sinh cũng giúp tôi rất nhiều mà.”

“Như vậy. Bó hoa này cũng không thể tặng cho Liễu tiểu thư rồi?” Đẳng Mộc Bác Nhất vô cùng thân tình hỏi.

“Đúng vậy. Thật ngại quá.” Liễu Tâm Tâm mỉm cười gật đầu.

“Không sao, tôi đành mượn hoa hiến Phật thôi.” Đẳng Mộc Bác Nhất nhìn Liễu Tâm Tâm bướng bỉnh nháy mắt mấy cái, giống như đang có mưu đồ bí mật gì.

Đinh Tiểu Ưu đứng một bên khấn trương, cho là Liễu Tâm Tâm không xử lý được cái người đeo bám này, đang muốn lên tiếng đuổi Đẳng Mộc Bác Nhất – cái tên giặc Oa đeo bám người khác này.

“Ừm!” Cô bị hôn!

Tất cả đều xảy ra quá nhanh, Đinh Tiểu Ưu căn bản không kịp phản ứng, đã để cho tên đàn ông này chiếm lấy môi lưỡi ngọt ngào của cô mà triển miên.

Cuối cùng, không khí mới mẻ lại trở về phôi, tiếp theo là một bó hoa tươi to lớn được nhét vào trong ngực cô, Đẳng Mộc Bác Nhất bên tai như bá chủ một phương, cao ngạo tuyên bố

“Cô bé đáng yêu, đây là lễ ra mắt. Lần sau gặp lại, em sẽ phải là người của tôi!”

Tiếng Anh lưu loát, không mang theo ngữ điệu đặc biệt của người Nhật Bản, Đẳng Mộc Bác Nhất nói xong liền xoay người rời khỏi, vừa ra đến cửa, ánh mắt còn sáng quắc nhìn Đinh Tiểu Ưu một cái.

Đinh Tiểu Ưu hoàn toàn ngây dại.

Tên khốn kiếp này nói được tiếng Anh?

Vậy hân mới vừa rồi còn làm bộ nghe không hiểu?

Đùa giỡn cô sao?

Đáng chết!

“Oa như vậy người đàn ông nhìn lịch sự như vậy thì ra cũng là nhân vật hung ác!” Liễu Tâm Tâm cũng nhìn đến ngây người, hồi lâu mới từ từ lên tiếng.

Cô vừa lên tiếng thì cũng đem ba hòn bầy vía của Đinh Tiểu Ưu gọi trở về.

“Đưa mình muối ăn!” Cô lên tiếng kêu to.

Liễu Tâm Tâm tỏ vẻ ở công ty thì không có muối ăn, Đinh Tiểu Ưu không thể làm gì khác hơn là cực kỳ tức giận, lấy ra một nắm đường cát thay thế.

Cô quả thật không thể tin được, Đẳng Mộc Bác Nhất - người này lại dám ngang nhiên cưỡng hôn cô!

Tên đàn ông hạ lưu!

“Tên giặc Oa khốn kiếp, Quỷ Tử Nhật Bản đáng giết ngàn đao, đồ hỗn đản khốn kiếp!” Đinh Tiểu Ưu một mặt ra sức đem đường cát ném ra cửa, một mặt nổi giận dùng tiếng Đài Loan hỗn hợp mắng.

Liều Tâm Tâm len lén nghĩ: ách, cô có nên nói hay không nói cho Tiểu Ưu, rắc muối ăn đuối vận xui cũng là phong tục của người Nhật Bản.

A.

Hai năm sau, Toronto.

“Hãy làm bạn gái anh nhé!”

“Không thích!” Lạnh lùng nhìn tên đàn ông Nhật Bản đang tỏ tình với cô, Đinh Tiểu Ưu không cần suy nghĩ, tập tức trực tiếp từ chối.

Cô chưa bao giờ thích những gì có liên quan đến Nhật Bản, mọi người bình thường vẫn thích xem phim kinh điển Nhật Bản, trang phục hoặc nhãn hiệu của Nhật, còn cô lại ghét tất cả!

Ghét lễ nghi Nhật Bản giả mù sa mưa!

Ghét ki-mô-nô Nhật Bản lúc mặc nặng tựa như mang chì!

Ghét nói chuyện tiếng Nhật còn phải phân biệt kính ngữ!

Đáng ghét nhất là chủ nghĩa đàn ông – Mấy thằng nhóc giặc Oa luôn tự xưng là giỏi!

Trước mắt lại càng không muốn nói, mình đã không cẩn thận quen biết, không cẩn thận cùng anh ta ăn một hai bữa cơm, lại càng không cẩn thận khiến anh ta biết được số điện thoại của mình!

Ừ, chỉ có thức ăn ngon của Nhật Bản là có thể miễn cưỡng ngoại lệ.

Hắc hắc, ăn uống là không biên giới chứ sao.

“Tại sao?” Gã đàn ông bị từ chối vẫn chưa từ bỏ ý định, kiên trì muốn hỏi ra lý do. “Là điều kiện của tôi chưa đủ tốt phải không?” Rất khó có thể tin rằng mình mà cũng bị từ chối, tự ái đàn ông làm cho anh ta phải hỏi cho rõ ràng để bản thân hiểu.

“Bởi vì tôi chính là không thích!” Đinh Tiểu Ưu ngay cả lý do cũng lười nói ra, chỉ là lạnh lùng trừng mắt với tên Nhật Bản này, nói rõ ràng “Nếu không, anh muốn phải như thế nào?”

Đàn ông Nhật Bản quả nhiên là đáng ghét!

Đã bị từ chối như thế rồi mà còn không biết tự xấu hổ?

“Nhưng mà.” Người đàn ông Nhật Bản muốn nói rồi lại thôi.

“Nhưng mà .. cái gì?” Đinh Tiểu Ưu nhìn anh ta là một người đàn ông mà cứ ấp a ấp úng, không nhận được cơn tức giận lại bùng lên, giọng nói cũng biến thành rất hung ác.

“Chúng ta cũng đã hẹn hò nhiều lần như vậy rồi.” Người đàn ông buồn bã nhìn cô, rất có dáng vẻ của oán phụ Nhật Bản.

“Hẹn hò?” Đinh Tiểu Ưu sững sốt. “Tôi đã hẹn hò với anh lúc nào?” Cô cũng không biết mình đã hẹn hò cùng người ta lúc nào?

“Có a!” Người đàn ông nói cho cô nghe, bọn họ đã đi ra ngoài ăn cơm mấy lần.

Đinh Tiểu Ưu nghe xong sắp té xỉu!

“Làm ơn đi, như vậy cũng có thể gọi là hẹn hò sao?” Cô hung dữ nhìn chằm chằm anh ta.

Chỉ là một bữa cơm mà coi như đã hẹn hò sao? Bọn họ còn vừa ăn cơm vừa bàn bạc công việc! Người đàn ông này có phải hay không đã suy nghĩ quá nhiều?

Chẳng lẽ bọn họ nắm tay, mười tháng sau bụng cô sẽ nhảy ra đứa con nít sao?

“Người nơi này đều như vậy a!” Gã đàn ông vẫn như cũ liến thoắng, cứ như đứng rồi.

Ông trời của tôi ơi. Người này đúng là ngu ngốc! Đinh Tiểu Ưu mắt trợn trắng lên, “Người ta ăn đại tiện anh cũng muốn ăn theo sao?”

“Ai muốn ăn đại tiện?” Người đàn ông vội vàng lắc đầu.

Rất tốt, còn có chút lý trí. Đinh Tiểu Ưu tiếp tục truy vấn, “Anh là người nước nào?”

“Nhật Bản!”

Cuối cùng còn không quên lão tổ tông của anh ta. Đinh Tiểu Ưu hỏi nữa, “Vậy tôi ở đâu ra?”

“Đài Loan.”

“Rất tốt.” Đinh Tiểu Ưu nhìn gã Nhật Bản có đầu óc đang u mê, lộ ra nụ cười thâm ý rồi đột nhiên đứng tại chỗ rống to lên, “Vậy tại sao anh bắt chước những người ở đây?”

Anh ta co rúm lại một chút, vẫn miễn cưỡng cố gắng kiên trì như cũ, “Chúng ta đều nói tiếng Anh nha. . . .”

Còn dám cãi chày cãi cối? !

Đinh Tiểu Ưu càng thêm nổi giận, “Nếu không, anh sẽ nói tiếng Trung sao?”

Người đàn ông sợ tới mức mãnh liệt lắc đầu.

“Vậy....” lời nói còn chưa có mắng xong, sau lưng Đinh Tiểu Ưu đột nhiên truyền đến một tràng tiếng vỗ tay.

“Nói hay lắm!” Một giọng nam mạnh mẽ dễ nghe từ sau truyền đến.

Đinh Tiểu Ưu sau khi quay đầu nhìn thấy mặt người đang tới, lập tức sợ tới mức im miệng.

Đằng Mộc Bác Nhất!

Hắn làm sao lại xuất hiện ở nơi này? !

Đằng Mộc Bác Nhất cũng không để ý tới Đinh Tiểu Ưu đang kinh ngạc, mà nói với người đàn ông: “Anh không thể nói tiếng Trung, lại bị người ta từ chối, tôi nghĩ là anh nên đi đi.”

“Cái gì? !” Đinh Tiểu Ưu la to.

“Anh là ai ? Dựa vào cái gì mà bảo tôi phải rời đi?” Đinh Tiểu Ưu cùng người đàn ông đang tỏ tình đều không phục, lớn tiếng chất vấn.

Đằng Mộc Bác Nhất ghé vào ở bên tai đối phương dùng tiếng Nhật nói mấy câu, chỉ thấy người đàn ông kia nhất thời sắc mặt trắng bệch, không nói hai lời liền quay đầu bước đi.

Mất thấy người vốn là đang quán chặt lấy mình đột nhiên quay đầu chạy đi, Đinh Tiểu Ưu buồn bực nhìn Đằng Mộc Bác Nhất, “Anh đã nói cái gì với hắn ta?”

Mấy câu nói đó nếu có thể dùng tốt như vậy, cô cũng muốn bắt chước!

Đinh Tiểu Ưu nhìn chằm chằm thẳng vào Đằng Mộc Bác Nhất, mong đợi anh ta có thể cho cô đáp án.

Vậy mà, không giải thích được, khi cô nhìn người đàn ông này đột nhiên bởi vì người này mang một ít hơi thở vương giả lịch sự mà cảm thấy mặt đỏ tim đập.

Đằng Mộc Bác Nhất nhìn kĩ thì không phải là đẹp trai bình thường.

Đáng chết! Cô làm sao lại nhìn người đàn ông này mà lộ ra vẻ vô cùng háo sắc vậy?

“Nói em là phụ nữ của anh mà thôi.” Đằng Mộc Bác Nhất dù bận vẫn ung dung nhìn Đinh Tiểu Ưu đã lâu không gặp, nửa là giải thích nửa là tuyên bố.

Cô vẫn là mảnh khảnh, khéo léo như cũ. Khuôn mặt nhỏ nhắn giống như trẻ con cũng không vì năm tháng mà có gì thay đổi, ngược lại càng thêm tăng một vẻ đẹp mê người . .

Điều này càng làm anh thêm quyết tâm phải có được Đinh Tiểu Ưu !

Lần này, không cần biết phải dùng phương pháp gì, anh cũng sẽ lấy được người phụ nữ nhỏ bé mê người này!

“Cái gì?” Đinh Tiểu Ưu không dám tin mà kêu to. Cô lúc nào đã trở thành người phụ nữ của tên cướp biển này ?

Đây là tên Quỷ giặc Oa đáng chết ngàn lần, chuyện xảy ra hai năm rồi mà vẫn còn không biết xấu hổ!

Ghe tởm!

“Anh đã nói rồi, nếu gặp nhau lần nữa, em sẽ là người phụ nữ của anh.” Đằng Mộc Bác Nhất bá đạo tuyên bố. Cùng lúc đó, bàn tay ôm lấy Đinh Tiểu Ưu, thừa dịp cô đang bất ngờ, một lần nữa hôn lên môi người đẹp.

Đinh Tiểu Ưu thất kinh, nhưng Đằng Mộc Bác Nhất không để ý tới phản ứng của cô, càng tiến lên một bước che lại đôi môi của cô, dọc theo môi của cô mà nhẹ nhàng liếm láp, như vẽ lại viền môi của cô.

Đây là một nụ hôn dịu dàng.

Đinh Tiểu Ưu ngây người, quên giãy giụa, cũng quên sợ. Cô theo bản năng ngừng thở, không để cho tiếng thở gấp của mình bật ra, nhưng cô có thể cảm giác được trái tim giống như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực, mà thời gian cũng tựa hồ như đang dừng lại lúc hai người môi lưỡi đang quấn quýt.

“Ừm.” Thật vất vả, đôi môi đàn ông quyến rũ mê người như sắp sửa rời đi, Đinh Tiểu Ưu đang muốn hô to, cả người ngược lại vẫn đứng im ở bên trong bờ ngực rắn chắc, người đàn ông lại càng đưa đầu lưỡi xâm lược sâu hơn, hướng dẫn cô hưởng thụ hương vị của nụ hôn.

Đằng Mộc Bác Nhất mãnh liệt hôn người con gái nhỏ trong lòng, không ngừng thưởng thức hương vị ngây ngô của cô, từ hơi nóng của đôi môi của cô, hôn từ khuôn mặt cho đến vành tai.

Đinh Tiểu Ưu toàn thân nóng bỏng, nhanh chóng trong đầu cô hiện lên chỉ có “Bỏ trốn”, nhưng lại bị người đàn ông dùng lực ôm mạnh làm hơi sức của cô hoàn toàn biến mất, làm sao có thể thoát khỏi xâm lược của anh ta?

Đằng Mộc Bác Nhất vừa thu lại lực kiềm chặt ở cánh tay đặt ngang hông Đinh Tiểu Ưu.

Thân thể mềm mại của cô dựa sát vào bộ ngực trắng kiện của anh, bị ôm ở bên trong, cô đắm chìm trong cảm giác tuyệt vời. Cô hồn nhiên quên mình để cho anh ta đòi hỏi. Lúc này cô chỉ có nhận thấy những cái ôm hôn triền miên nóng bỏng, dục vọng trong thân thể cô giống như cánh đồng cỏ hoang bị hỏa hoạn nhanh chóng thiêu đốt.

“Tiểu Ưu, em là của anh! Lúc này em tuyệt đối không thể trốn thoát.”

Đinh Tiểu Ưu còn không kịp biện hộ, Đằng Mộc Bác Nhất liền không hề báo trước, một tay đánh vào phía sau cổ cô

Đáng chết! Cô muốn làm thịt tên khốn Đằng Mộc Bác Nhất này! Đây là ý tưởng đầu tiên của Đinh Tiểu Ưu sau khi tỉnh lại.

Cô không nghĩ tới tên kia lại dám đánh ngất xỉu cô, còn dùng sức lực lớn như vậy !

Rất đau cũng.

Ghe tởm!

Cô đã trốn được tới Toronto, không nghĩ tới người đàn ông này sẽ tìm được cô, còn mang cô tới nơi nào đây không biết!

Cô không hiểu, Đằng Mộc Bác Nhất trong đầu đang muốn cái gì? Vì chuyện đã cách đây hai năm rồi, anh ta lại xuất hiện ở trước mặt cô, thậm chí còn tuyên bố cô là người của anh ta?!

Đội cô nhìn thấy anh ta, nhất định cần phải giáo huấn cho anh ta một phen!

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo tới liền.

Chỉ thấy Đổng Mịch Bạt Nhất đang mang một bàn thức ăn đi vào, trên mặt còn mang theo nụ cười thỏa mãn. Đĩnh Tiểu Ưu càng nhìn càng tức, nếu không phải là cô thật ra có một chút xú đối bụng, cô sẽ cầm gỏi đầu đập thẳng vào mặt Đổng Mịch Bạt Nhất. Đánh người cũng phải có hơi sức, nếu không chỉ có mình là thua thiệt!

“Ăn cơm, Tiểu Ưu.” Đổng Mịch Bạt Nhất nhìn thấy Đĩnh Tiểu Ưu lửa giận đang bốc lên ngùn ngụt, trong lòng hiểu rõ người con gái này bây giờ rất muốn đánh người.

Đợi lát nữa cô mà biết mình đang ở nơi nào, sợ rằng sẽ càng thêm nổi giận.

“Hừ!” Đĩnh Tiểu Ưu lạnh lùng quét mắt qua mâm thức ăn tinh xảo, “Sao thức ăn ít như vậy!” Xem cô là chim nhỏ à? !

“Trong phòng bếp còn thức ăn.” Đổng Mịch Bạt Nhất rất hài lòng nhìn phản ứng Đĩnh Tiểu Ưu, không giống với sự dửng dưng khách sáo của phụ nữ Nhật Bản.

Khả năng thưởng thức của anh đúng là đặc sắc!

“Tốt.” Đĩnh Tiểu Ưu thoải mái nhận lấy đĩa, cũng không suy tính cái gì là lễ nghi ăn uống, ngồi ăn luôn ở trên giường.

” Ăn từ từ thôi.” Nhìn cô gái nhỏ ngồi ở trên giường vui vẻ ăn liên tục, mặt Đổng Mịch Bạt Nhất tối sầm, trong lòng suy nghĩ về cô.

Cô luôn là người phụ nữ tràn trề sức sống.

Mặc dù thân hình cô nhỏ gầy, nhưng cả người cô tỏa mát ra những cơn tức giận nhất thời rất khó làm người ta coi thường.

Ăn được một nửa, Đĩnh Tiểu Ưu đột nhiên mở miệng hỏi: “Chỗ này là chỗ nào? Không phải là nhà anh chứ?” Cô nhìn căn phòng được trang hoàng vừa tinh xảo lại trang nhã, trong lòng len lén suy tính xem căn phòng như vậy mà ở Toronto đáng giá bao nhiêu tiền.

Kết luận là khẳng định rất nhiều tiền!

“Là nhà anh. Cũng chính là nhà ở Nhật Bản.” Đổng Mịch Bạt Nhất nhàn nhạt trả lời.

Phòng ốc Nhật Bản cũng sẽ không tiện nghi như nơi này! Không nghĩ tới người đàn ông này có nhiều tiền như vậy, là người có tiền thật tốt.

Đĩnh Tiểu Ưu đầu tiên không có phản ứng gì, chỉ là đơn giản là hâm mộ.

Ước chừng qua ba giây đồng hồ, cô mới chợt kêu to, “Cái gì?! Là ở Nhật Bản?!”

Cô bị bắt tới Nhật Bản?!

Đổng Mịch Bạt Nhất gật gật đầu.

“Anh bắt cóc tôi!” Đĩnh Tiểu Ưu một lần nữa nổi trận lôi đình nhìn Đổng Mịch Bạt Nhất.

Người đàn ông này quả thực là coi thường luật pháp!

Có tiền cũng không phải là dễ dàng coi thường người khác như vậy!

“Bắt cóc là sao? Anh không có yêu cầu tiền chuộc.” Đổng Mịch Bạt Nhất nhún nhún vai, tuyệt đối không cho rằng mình giống những tên bắt cóc.

Nhưng mà chỉ có dùng thủ đoạn mới khiến Đĩnh Tiểu Ưu biến thành người phụ nữ của anh mà thôi.

“Tôi nói bắt cóc thì chính là bắt cóc!” Người này chết chắc! Đĩnh Tiểu Ưu nghĩ tới mà tức sôi máu, cô chắc chắn sẽ cho người đàn ông này một ít đau khổ!

Cô ngay sau khi nhanh chóng ăn sạch thức ăn trong bàn ăn như quét lá rụng, sau đó ngênh ngang nói với Đổng Mịch Bạt Nhất: “Cho thêm một ít nữa!”

Cô muốn tích trữ sức lực, sau đó sẽ đánh chết cái người đàn ông luôn tự cho là mình đúng này!

“Nhìn dáng dấp em tuy nhỏ mà ăn rất...” Đàng Mộc Bác Nhất trên ghẹo nói.

“Dĩ nhiên.” Đinh Tiểu Ưu lộ ra nụ cười thần bí.

Sau đó thì...cho anh chết!

Đàng Mộc Bác Nhất không nghi ngờ gì khác, đi ra ngoài chuẩn bị thức ăn cho cô.

Không bao lâu, Đàng Mộc Bác Nhất mang một đĩa thức ăn khác tới, Đinh Tiểu Ưu tiếp tục im lặng ăn.

“Tôi ăn no rồi.” Đinh Tiểu Ưu tuyên bố, thuận tay đem đĩa bỏ lên trên bàn.

“Tốt, em cứ nghỉ ngơi...” lời còn chưa kịp nói xong, Đàng Mộc Bác Nhất cảm thấy một đồ vật bay tới trước mặt, trực giác đưa tay cản lại.

Đinh Tiểu Ưu bất thành linh đập viên gỏi đầu tới.

Ngay sau đó, Đinh Tiểu Ưu ra sức bổ nhào về phía trước người anh “Kém cỏi!” Là anh không để ý đến sự nguy hiểm của cô, đem trối cô mang đến Nhật Bản!

Cô nhảy lên người Đàng Mộc Bác Nhất điên cuồng đâm đá, mà Đàng Mộc Bác Nhất chỉ lẳng lặng ôm lấy người cô, mặc cho cô dùng quả đấm nho nhỏ đánh vào trên người mình.

Nhật Bản đáng chết! Ghê tởm tên người Nhật Bản thói tha này! Dám không được sự cho phép của cô mà trối cô, xem cô như hàng hóa à? !

Đinh Tiểu Ưu đánh đến khi mệt mỏi, tựa vào ngực Đàng Mộc Bác Nhất thở hổn hển, Đàng Mộc Bác Nhất vẫn đang ôm cô: “Không tức giận nữa hả?”

Người phụ nữ này vô cùng hung dữ, chỉ là rất hợp với khẩu vị của anh!

Đinh Tiểu Ưu nghe câu hỏi như thế, lập tức trợn tròn mắt to, ngẩng đầu lên muốn mắng anh, không nghĩ tới miệng của cô lại bị Đàng Mộc Bác Nhất ngăn lại.

Ô! Lần thứ ba.

Cô ba lần bị cùng một người đàn ông cường hôn.

2. Chương 2

“Ừm.” Đinh Tiểu Ưu ưm một tiếng, đón nhận môi lưỡi Đàng Mộc Bác Nhất đi vào, đầu lưỡi của anh len vào môn trôn miệng cô, cùng với cái lưỡi thơm tho của cô không ngừng quần quít.

Đây là cảm giác làm cho người ta sắp hít thở không thông? Không chỉ có như thế, nụ hôn của anh làm cho đầu óc của cô luôn trống rỗng, không thể suy nghĩ bất cứ điều gì.

Liên tiếp ba lần, cảm giác đều mãnh liệt như vậy.

Tại sao hôn lại mang cho người ta cảm giác này?

“Thích không?” Cho đến khi người con gái bé nhỏ này thở không ra hơi, Đàng Mộc Bác Nhất mới buông nhẹ cô ra, nhẹ nhàng vuốt ve làn môi bị anh hôn sưng lên.

“Hò.” Đinh Tiểu Ưu không ngừng thở, cố gắng hút vào nhiều hơn không khí.

“Vậy chúng ta làm lại.” Dem cô đang thở dốc xem như đồng ý, môi Đàng Mộc Bác Nhất một lần nữa lại đặt lên môi của cô, ra sức xâm chiếm.

Thừa dịp thời điểm nụ hôn đang nồng nhiệt, anh thuận tiện đem quần áo của cô gái nhỏ đang ôm trong lòng dần dần cởi bỏ, nghiêm túc kiểm tra thân thể sáng bóng của cô.

Ừ, mặc dù ốm tong teo không có mấy kí thịt, nhưng vẫn là có lỗi có lờm.

“A! Sao lại cởi quần áo của tôi ra làm gì?!” Đinh Tiểu Ưu lúc này mới đột nhiên cảm giác, quần áo của mình đã bị anh ta cởi ra.

“Em thật là đẹp.” Giọng trầm thấp ở bên tai cô vang lên.

“Không được nhìn người ta như vậy.” Ánh mắt của anh làm cho cô cảm thấy một loại cảm giác nóng ran xông lên đầu.

“Có cái gì xin lỗi?” Người đàn ông với đôi mắt lửa nóng chưa từng rời khỏi cô, bàn tay trực tiếp cởi nịt ngực của cô ra, ở trên đầu vú trắng như tuyết của cô nhẹ nhàng vuốt ve, làm cho toàn thân cô có chút tê dại.

“Ừmmmm.” Cô rên rỉ ra tiếng.

“Em thật là nhạy cảm.” anh cúi đầu, cắn đầu vú mềm mại của cô, nhẹ nhàng bú, liếm láp, chọc cho cô không thể tiếp tục khống chế bản thân, thân thể càng thêm ngứa ra sau, tuyết phong càng thêm đứng thẳng lên trước mắt anh, tiếp nhận cảm giác thích thú mà anh mang tới.

“A a.” Không có đoán được anh lại trực tiếp khiêu tình một cách mãnh liệt như vậy, Đinh Tiểu Ưu không còn kịp phòng vệ nữa, liền rơi vào cảm giác vô cùng kích thích mà anh mang lại cho cô.

Đằng Mộc Bác Nhất không cho Đinh Tiểu Ưu có dịp thở dốc, anh nhanh chóng ôm cô lên trên giường, cởi hết những gì còn lại trên người cô.

“Ừmmmm.” Đinh Tiểu Ưu không biết làm sao phát ra tiếng rên rỉ.

Thừa dịp cô không cách nào phản ứng kịp, bàn tay Đằng Mộc Bác Nhất hướng bụng của cô tìm kiếm, trượt đến giữa hai chân cô, nhẹ nhàng xoa nắn môi nhỏ cánh hoa của cô.

“Đừng như vậy.” Đinh Tiểu Ưu liền co hai chân lên, bị đàn ông xâm chiếm làm cho cô cảm thấy sợ.

“Bảo bối, đã quá muộn.” Giọng nói đứt quãng vang lên, mồ hôi lớn chùng hạt đậu từ trên trán của anh chảy xuống.

Đã đến tình cảnh như vậy, anh nói gì cũng không thể dừng lại.

Hôm nay anh nhất định phải có được người phụ nữ ngọt ngào này!

“Nhưng mà. Tôi.”

“Đã ướt như vậy sao?” Hắn dụ dằng mà cuồn dã hỏi thăm, ngón tay ác ý xoa nắn nhụy hoa của cô, cho đến hoa tâm của cô càng chảy ra nhiều chất mật hơn.

“Uhm uhmmmm.” Đinh Tiểu Ưu chỉ có thể lấy tiếng rên rỉ thay thế cho câu trả lời

“Anh biết ngay em sẽ thích.” Đằng Mộc Bác Nhất vừa lộ ra nụ cười đầy toan tính, lần nữa cắn đầu vú của cô.

“A. Nhưng mà.” Một luồng nhiệt lưu ở dưới người cô chảy ra, cô cảm giác trong cơ thể một hồi trống không, được lấp đầy.

“Thế nào?”

“Tôi. Cái đó.” Đôi mắt ướt nhẹp nhìn tới như cầu khẩn người đàn ông đang ôm cô.

“Nghe lời của anh, anh sẽ làm cho em vui vẻ.” Nhìn dáng vẻ của cô lúc này, Đằng Mộc Bác Nhất rất rõ ràng Đinh Tiểu Ưu khát vọng cái gì vào giờ phút này, anh bá đạo đưa ngón tay cắm vào trong hoa kính cô, qua lại không ngừng xoa lấy.

“Uhhh.” Nhắm chặt hai mắt, cô không nhận được phát ra tiếng rên rỉ.

“Thoải mái chứ?” Ngón tay rút lui ra khỏi cơ thể giai nhân, hai tay của anh đổi lại đè lên bắp đùi của cô, sau đó dùng lưỡi nhẹ nhàng liếm láp chỗ tư mật của cô.

“Không cần!” Đinh Tiểu Ưu kinh hoảng hô to.

“Không ngừng!” Đẳng Mộc Bác Nhất bá đạo tiếp tục liếm láp, cho đến khi cánh hoa thấm ướt.

Hắn há mồm ngậm miệng huyết, bắt đầu dùng sức hút lấy vùng đất hoang mềm mại của cô, đầu lưỡi không ngừng ở con đường u tối của cô qua lại. Cô co rúm người lại.

“Ồ.” Đinh Tiểu Ưu hốc mắt rưng rưng để mặc cho anh chiếm đoạt, bất lực để cho anh đùa bỡn.

“Em rất ngon miệng.” Khóe miệng nâng lên mỉm cười tà mị, Đẳng Mộc Bác Nhất toan tính cường điệu cho Đinh Tiểu Ưu nghe, để cho cô biết cô đã là người của anh.

Đinh Tiểu Ưu nụ cười ửng hồng.

Xem ra mặt huyết của cô đã ướt át, Đẳng Mộc Bác Nhất vừa rời khỏi cửa huyết của cô, cởi ra dây lưng của mình, cởi quần áo, trần truồng mà đối diện cô.

“Anh làm gì vậy?”

“Chẳng lẽ em không muốn anh khiến em khoái hoạt hơn sao?” Gương mặt tuấn tú nở ra nụ cười mê người, anh nâng mông đẹp của cô lên, giơ cao phát động nam căn vận sức trực tiếp cường hãn tiến vào nơi mềm mại của cô.

“A a ” Đinh Tiểu Ưu phát ra tiếng kêu thảm thiết. “Thật là đau! Anh ra ngoài đi! Tôi không cần.”

rốt cuộc nhịn không được, nước mắt của cô không ngừng chảy xuống.

Cô cảm giác cả người bị xé ra làm hai, đau đến mức cô cảm thấy người đã bị xé nát.

“Đừng khóc.” Anh hôn lên nước mắt cô, trong lòng càng nhiều thương yêu hơn.

“Vậy anh ra ngoài đi.” Đinh Tiểu Ưu vừa khóc, vừa đánh lên bờ ngực rắn chắc của anh, “Người ta nói không cần cũng không muốn, anh ra ngoài đi.”

“Không còn kịp rồi.” Anh trực tiếp cự tuyệt.

Thật ra thì anh cũng không dễ chịu nhiều hơn, bởi vì u huyết nhỏ hẹp của cô đem anh kẹp lại, để cho anh rất khó di động.

Vậy mà dục vọng thân thể là như thế vội vàng, anh thật sự không cách nào dừng lại.

“Tại sao. Thật là đau.”

“Em kiên nhẫn một chút, lập tức không đau.” Ở bên cạnh tai của cô trấn an xong, anh lập tức di động phần dưới, dùng sức chạy nước rút ở trong cơ thể cô.

Đinh Tiểu Ưu mặc cho sự thúc ép của anh, mồ hôi nhỏ xuống, mái tóc đen nhánh đã thấm ướt, hòa lẫn tiếng thở dốc cùng mồ hôi đổ, kích tình của hai người lên à sôi trào theo độ ẩm của phòng.

“A a.” Cô đung đưa theo động tác của anh.

Hắn giống như con ngựa hoang được cưỡi cương, dục vọng thiêu đốt ở trong óc, hạ thân ở trong cơ thể cô chạy băng băng, không ngừng ra vào nơi mềm mại của cô

“Còn đau không?” Đẳng Mộc Bác Nhất hơi cúi người, hôn vú nhỏ mềm mại, nam căn khổng lồ mang theo đầy mật dịch, lấp đầy u huyết ẩm áp của cô.

“Uhhmm.” Một cô khoái cảm kỳ dị sắp nhấn chìm cô, cảm giác đau đớn ngược lại càng thêm kích tình vui vẻ.

“Rốt cuộc còn đau như thế không?” Anh không ngừng hỏi tới.

“Không có.”

“Em có thích anh đối với em như vậy hay không?” Đẳng Mộc Bác Nhất dán vào cô dịu dàng hỏi thăm, nhưng lại vô cùng kiên định cố thủ ở trong cơ thể cô, không muốn rời đi.

“Tôi.”

“Thích chứ?” Giống như là đang khiêu chiến cực hạn của cô, anh dùng lực đâm mạnh vào chỗ như là sâu nhất của cô.

“Anh có để ý tôi có thích hay không sao? Thái độ của tôi có quan trọng không? Dù sao nếu tôi nói ghét, anh cũng sẽ không ngừng lại.”

Sợ thanh âm vui thích của mình sẽ bật ra, Đinh Tiểu Ưu chỉ có chu miệng lên nói ngược lại, nhưng giọng nói run rẩy của cô đã sớm đem tâm tình hoàn toàn tiết lộ.

“Em biết là tốt rồi!” Anh dùng lực mạnh chạy nước rút, quang minh chính đại thừa nhận sự lên án của cô.

“Ách.” cảm giác vừa thống khổ vừa kích tình, làm Đinh Tiểu Ưu không thể chịu đựng được Đổng Mộc Bác Nhất càng ngày càng mạnh mẽ chạy nước rút, theo bản năng hưởng ứng nhiệt tình của anh.

“Em thật biết điều.” Đang đang ôm lấy bờ hông của cô, anh ra sức kéo ra đưa vào ở trong cơ thể cô, một tiếng gầm nhẹ, anh đang bắn ra chất lỏng trắng đặc vào trong cô.

“A a.”

Đinh Tiểu Ưu vô lực vịn cổ của anh, theo lần lượt đi đến cao trào, đạt được khoái cảm vui thích mà lên đỉnh. Sau đó, Đổng Mộc Bác Nhất cả người vô lực đè ở trên người cô.

“Anh nặng chết đi được.” Cô lẩm bẩm oán trách.

“Như vậy em mới chạy không thoát.” Đổng Mộc Bác Nhất khoe miệng lộ ra nụ cười hài lòng, ôm lấy cô thật chặt.

“Ừm.”

Đinh Tiểu Ưu cảm thấy rất nóng, nghĩ đẩy ra khí nóng thổi ở trên mặt, không ngờ tới không những cánh tay không gờ lên được, cô căn bản là không thể động đậy, chỉ có thể lười biếng vùi mình trong lòng người đàn ông bên cạnh.

“Thế nào, ngủ không ngon sao?” Đổng Mộc Bác Nhất được thể kề sát, nâng cằm của cô lên, đôi môi nhẹ nhàng đụng chạm gương mặt mịn màng của cô.

“Thời tiết sao lại nóng như vậy, anh còn không buông tôi ra, tôi làm sao có thể ngủ ngon?” Đinh Tiểu Ưu tức giận mắng.

Chuyện cứ như vậy xảy ra? !

Cô muốn đánh người, không nghĩ đánh tới làm sao lại bị người ta ăn?

Ghét.

“Vậy sao? Hay là chúng ta tiếp tục làm chuyện có thể ngủ ngon đi!” Đổng Mộc Bác Nhất nháy mắt với cô, trên môi cười khê.

“Sắc quý.” Đinh Tiểu Ưu nhỏ giọng mắng.

Anh cười, dịu dàng vuốt ve gương mặt của cô, con mắt đen sáng chói thể hiện sự kiên định, kinh ngạc nhìn người phụ nữ đã thuộc về anh.

Rốt cuộc, anh đã dành được hạnh phúc của riêng mình.

Nụ hôn ngọt ngào và đam mê, anh hôn lên cổ của cô, ngực, bụng, hai chân đến từng ngón chân của cô, chưa tới một khắc đồng hồ, da thịt trắng như tuyết của Đinh Tiểu Ưu đã gấn đây ấn kỷ của anh.

Cô cắn chặt môi, nhưng thanh âm thở dốc lại bật ra, không cảm được run rẩy theo đầu lưỡi anh ở trên toàn cơ thể cô.

Không nghĩ tới sau khi trải qua tình dục, cô gái nhỏ bên cạnh anh đã trở lên nhạy cảm như vậy, anh thoáng trên chọc, thân thể của cô liền bắt đầu run rẩy, chỗ kín cũng thấm dầy mật dịch. Đổng Mộc Bác Nhất cực kỳ hài lòng.

Hắn cầm lấy tay cô, để cho cô tự mình vuốt ve miệng huyết anh đã từng xâm lược, hơn nữa đưa ngón tay của cô, ở trong cơ thể mình chạy nước rút.

“Không cần!” Không nghĩ tới anh tại sao lại lớn mật như thế, Đinh Tiểu Ưu theo bản năng trốn tránh.

“Ngoan, cho anh nhìn xem em làm thế nào thương yêu chính mình.” Đằng Mộc Bác Nhất giọng trầm thấp nhẹ nhàng dụ dỗ.

“Rất xấu hổ.” Đinh Tiểu Ưu trong tiếng nói mang theo ủy khuất.

“Chờ một chút nữa em sẽ cảm thấy rất vui vẻ, sẽ không cảm thấy xấu hổ.” Đằng Mộc Bác Nhất kiên trì.

Bị anh cầm tay, Đinh Tiểu Ưu không thể làm gì khác hơn là tuân theo yêu cầu của anh, đem ngón tay mảnh khảnh của mình bắt chước theo những gì anh làm, kéo ra đưa vào trong cơ thể mình.

Đằng Mộc Bác Nhất vừa dùng lực chạy nước rút, nhanh chóng mau hơn nữa rút ra đưa vào, một lần lại một lần nữa lại càng kích tình hơn trước, làm cho cô gái dưới thân vô cùng sung sướng tưởng như sắp điên lên.

“Ah...” Trong cơ thể cô lại lần nữa co rút, một dòng nước ấm tuôn ra, không nhận được kích động, cô ôm chặt lấy người anh.

Anh gầm nhẹ một tiếng, thiếu chút nữa vì bị co rút mà phải xuất ra.

“Cho vào! Đừng dừng lại...” Bởi vì bị anh không ngừng khuấy động lại không lấp đầy cô, làm cho Đinh Tiểu Ưu như một khách hàng khó chịu hết lên. Cô đã sắp nổi điên!

Đằng Mộc Bác Nhất hưởng thụ lắng nghe thanh âm cầu xin của cô, tiếp tục tăng nhanh động tác phía dưới.

“Cầu xin anh...” Anh tà ác ra lệnh.

“Cầu xin anh.... Cầu xin anh đừng có ngừng...” Đinh Tiểu Ưu không có lực phản kháng, chỉ có thể đáp ứng tất cả yêu cầu của anh.

Anh đã đạt được mục đích, vô cùng hài lòng, đánh vào chỗ sâu nhất của cô.

“Oh...” Kích tình như thế làm cho cô quên hết tất cả kêu lên.

Đằng Mộc Bác Nhất chịu đựng khát vọng buông thả xung động, lại một lần một lần nữa kết hợp ở bên trong, cuối cùng xuất ra mầm móng nóng ấm, cùng kết hợp với nước ấm của cơ thể cô.

Cuối cùng, hai người bị nhấn chìm trong dục vọng nguyên thủy nhất.....

3. Chương 3

“Cậu chủ, cậu nhất định giữ vị tiểu thư đó ở lại chỗ này sao?” Cung Bổng thấy Đằng Mộc Bác Nhất ôm Đinh Tiểu Ưu về nhà, còn cùng Đinh Tiểu Ưu qua đêm, không nhận được quan tâm hỏi.

Vốn cậu chủ nói muốn mang cô gái Đài Loan này trở về, hơn nữa còn an bài ở nhà chính, anh nên khuyên cậu chủ dừng lại.

Không nghĩ tới cậu chủ là nghiêm túc!

Đằng Mộc không phải là một gia tộc bình thường, muốn đem một người không danh tiếng, không địa vị tới đây rất đơn giản, nhưng để lấy được người này lại là chuyện quan trọng.

Đặc biệt là cậu chủ dường như lại có cảm tình khá sâu với Đinh tiểu thư....

“ Có gì không thể?” Đằng Mộc Bác Nhất tràn đầy uy nghiêm nhìn Cung Bổng.

“Nhưng mà” Cung Bổng không dám nói lời nào.

“Tôi muốn cưới cô ấy làm vợ, cho nên anh nên chuẩn bị tốt tâm lý.” Cả nhà Cung Bổng từ trước đến giờ đều là quân gia trung thành của Mộc gia, Đằng Mộc Bác Nhất mới báo trước cho anh ta biết.

Đổi lại là người khác, Đằng Mộc Bác Nhất vốn sẽ không để ý tới.

Anh cho tới bây giờ không cần xin phép bất kỳ ai!

Hai năm sau khi chính thức tiếp nhận chức chủ tịch của tập đoàn Đăng Mộc, công ty của Đăng Mộc Bác Nhất đã trở thành xí nghiệp Nhật Bản có sức mạnh có thể hô mưa gọi gió.

Anh nói cho Cung Bồn một tiếng, cũng là vì Cung Bồn từ nhỏ đã cùng anh lớn lên, không nói tới quan hệ chủ tớ, kỳ thực anh đối xử với Cung Bồn là bạn bè thì đúng hơn.

“Nhưng Tiểu thư kia là người Đài Loan!” Cung Bồn vội vàng giải thích.

Đăng Mộc là một gia tộc có lịch sử lâu đời nhất, ngay cả hoàng tộc cũng chưa chắc có được đầy đủ nguồn gốc gia tộc như thế.

Người nhà Đăng Mộc chính là Quý tộc Nhật Bản, mà nhà Cung Bồn cũng là đời đời phục vụ gia tộc Đăng Mộc.

Mặc dù hôm nay gia tộc Đăng Mộc lựa chọn từ bỏ địa vị quý tộc, chuyên tâm tận sức với việc kinh doanh, nhưng cái này cũng không chứng tỏ gia tộc Đăng Mộc không hề coi trọng huyết thống a!

Mà bây giờ, cậu chủ lại tuyên bố muốn cưới một cô gái Đài Loan làm vợ?!

“Bà nội và ông nội của cô ấy là người Nhật Bản ở Đài Loan.” Biết trong lòng Cung Bồn đang suy nghĩ gì, Đăng Mộc Bác Nhất lấy từ ngăn kéo ra một tập công văn “ Anh trực tiếp xem một chút đi! Tôi đã cho điều tra rồi.”

Cung Bồn nhận tập công văn, cẩn thận đọc xong, mới kinh hoảng ngẩng đầu hỏi, “Chẳng lẽ.... Đinh Tiểu thư chính là con cháu của Dịch thị Nhất tộc bỗng nhiên mất tích kia?”

Gia tộc Dịch thị sau cuộc chiến tranh đã biến mất không giải thích được, tìm khắp cả Nhật Bản cũng không tìm được sự tồn tại của bọn họ, có người đoán Dịch thị Nhất tộc có thể bị lâm nạn trong cuộc chiến.

Dịch thị Nhất Tộc biến mất ở lịch sử hoàng tộc Nhật Bản là một tấm bi kịch, hai lần đại chiến thảm bại làm ôi gia tộc cũng tự chú ý mình, không rảnh đi kiểm chứng sự tồn tại của Dịch Thị Nhất tộc.

Không nghĩ tới.... Dịch Thị Nhất Tộc lại có con cháu!

Cung Bồn vô cùng hoảng hốt cúi đọc công văn, khó có thể tin nhìn Đăng Mộc Bác Nhất.

Thì ra gia tộc duy nhất có thể sánh ngang với gia tộc Đăng Mộc Bác vẫn còn tồn tại, lại đang ở trên đảo Đài Loan.....

“Bây giờ anh không có bất kỳ ý kiến gì đúng không?” Giọng Đăng Mộc Bác Nhất không mang bất kì cảm xúc nào hỏi, phẳng phất đây chỉ là công việc.

Thật ra việc phát hiện Đinh Tiểu Ưu là quý tộc Nhật Bản chỉ là chuyện nhỏ, hôm nay bất kể Đinh Tiểu Ưu thân phận như thế nào, anh vẫn kiên trì muốn cưới cô.

Người anh yêu là Đinh Tiểu Ưu chứ không phải cái thân phận gia tộc kia.

Từ lần đầu tiên nhìn thấy Đinh Tiểu Ưu, anh liền biết Đinh Tiểu Ưu chính là người phụ nữ anh muốn sống cùng cả đời. Mặc dù lúc đầu là anh theo đuổi Liễu Tâm Tâm, nhưng Đinh Tiểu Ưu lại tỏa ra khí chất hoàn toàn hấp dẫn anh.

Thân phận cùng quốc tịch của cô không quan trọng, quan trọng là cô có yêu anh hay không, đây mới là vấn đề.

Cung Bồn biết cậu chủ sẽ không thích anh lắm lắm, nhưng anh cũng không nhận được tò mò hỏi, “Đinh tiểu thư biết được thân phận của cô ấy không?” lấy thân phận của cô ấy cao quý như vậy, lại không biết tiếng Nhật, chuyện này có vẻ kỳ lạ. Đăng Mộc Bác Nhất lắc lắc đầu.

“Vây....” Cung Bồn còn không kịp nói xong, liền bị Đăng Mộc Bác Nhất ngắt lời.

“Không cần thiết!” anh phản đối để cho Đinh Tiểu Ưu biết thân phận của mình. Nếu như người nhà của cô không muốn nhắc lại, anh cần chỉ phải kể cho cô thân phận thực sự của cô?

“Vâng” Cung Bồn cung kính gật đầu.

“Lui xuống trước đi!” Đẳng Mộc Bác Nhất khoát tay.

Hôm nay có nhiều chuyện phải làm, anh không muốn lãng phí thời gian ở chuyện xuất thân của Đinh Tiểu Ưu, một chút lưu ý cũng không có.

Dù sao, người phụ nữ này anh đã muốn rồi!

Ngồi ngay ngắn bên cửa sổ, mặt trời chiếu rọi cả ở trên da Đinh Tiểu Ưu, làm cho cô có vẻ trắng nõn không tỳ vết, mà cô lại có búi tóc xoắn xết sợi tóc tán loạn khẽ lay động treo gió, làm cho cô thoát nhìn như người đẹp đau thương.

Chẳng qua là..... bất luận kẻ nào chỉ cần đến gần cô một chút, sẽ nghe thấy người đẹp như vẽ đang tự lắm bầm.

“Đáng chết, ngàn đao giết chết đồ trứng rùa thú! Động một chút là tay chân hỗn loạn dâm ma! Bồn tiểu thư tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua cho hân!” Đinh Tiểu Ưu nổi giận mắng Đẳng Mộc Bác Nhất.

Cô lại bị người đàn ông kia ăn! Ghê tởm!

Mà làm cô tức giận hơn nữa là chính bản thân mình một chút chống cự cũng không có, cứ như vậy để cho hân ăn không còn gì cả.....

A nổi giận a!

“Tiểu thư.....” Một bên là người được phái đến hầu hạ Đinh Tiểu Ưu – Kỷ Tử đầu đầy ngơ ngác nhìn người đẹp nhu mì không hiểu tại sao cô sẽ nói ra miệng những thứ như thế.

Tiểu thư xinh đẹp, trang nhã, thế mà lại mắng chửi vô cùng thuận miệng như thế? Phụ nữ Đài Loan cũng thật khác người.

“Hong hét!” Đinh Tiểu Ưu kêu thảm một tiếng.

Cô quên Đẳng Mộc Bác Nhất phái người nói được cả tiếng Trung và tiếng Nhật tới chăm sóc cô, lần này cô mới vừa mắng người đã bị nghe được.....

Đinh Tiểu Ưu ngẩng đầu lên cùng Kỷ Tử trợn mắt một lúc lâu, mới hắng giọng nói: “ Kỷ Tử, giúp tôi tìm Đẳng Mộc Bác Nhất tới đây một chút đi!”

Kỷ Tử gật đầu một cái, “Tiểu thư xin chờ một chút.”

Cô lập tức vâng lệnh rời khỏi gian phòng đi mời Đẳng Mộc Bác Nhất qua.

Không bao lâu sau, Đẳng Mộc Bác Nhất được Kỷ Tử mời tới “ Tiểu Ưu, em tìm anh có chuyện gì?”

Nhìn thấy Tiểu Ưu đã thay Kimono Đẳng Mộc Bác như không nhận ra cô, nhìn đến mắt cũng choáng váng!

Không nghĩ đến Tiểu Ưu mặc kimono lại xinh đẹp trang nhã như vậy!

Giống như hoa anh đào nở rộ vào tháng ba làm ọi người yêu mến, hiển nhiên chính là người con gái Nhật Bản được giáo dục từ nhỏ với truyền thống đoan trang .

“Kỷ Tử lui xuống trước đi!” Đinh Tiểu Ưu bảo Kỷ Tử rời đi trước.

Kỷ Tử vừa rời đi, Đinh Tiểu Ưu bộ dạng vốn đang uyển chuyển lập tức biến mất, thay vào đó là một gương mặt đằng đẵng sát khí.

“Có chuyện gì sao?” Nhìn thấy Đinh Tiểu Ưu thái độ biến chuyển lớn như vậy, Đẳng Mộc Bác Nhất biết cô gái nhỏ lại đang tức giận.

Đối tượng dĩ nhiên là anh rồi!

Đinh Tiểu Ưu lại không nói chuyện mà tìm một trang giấy, rất nghiêm túc ở phía trên viết viết bôi bôi, trong miệng lầm bầm nhớ tới một đồng số.

“Tốt lắm!” Đinh Tiểu Ưu cuối cùng cũng nở nụ cười hài lòng.

Xem ra cô rất nghiêm túc để ghi chép tính toán, ngay cả phí phá trình cũng tính vào!

Hừ, cô – Đinh Tiểu Ưu sẽ không để cho đàn ông ăn hết mà miễn phí như vậy!

Nói giỡn, bắt cóc cũng muốn gọi anh trả tiền! Nếu muốn bắt ép cô đảm đương vai trò tình nhân, vậy cũng phải tính tiền!

Sau đó, cô muốn thừa dịp mấy ngày này, sống phóng túng thoải mái!

Dù sao cô cũng đã bị người đàn ông kia ăn, hiện tại thời đại này cũng không lưu hành xử nữ, khóc rống chảy cả nước mắt cũng quá phiền hà, còn không bằng hưởng thụ thật tốt, bắt người đàn ông kia đem tiền cho cô là tốt rồi.

Hắc hắc hắc.....

Cô mới bắt gặp người khác nghĩ như thế nào, chủ yếu chính cô cảm thấy vui vẻ là được!

“Em tìm anh tới đây rốt cuộc có chuyện gì?” Nhìn thấy nụ cười trên mặt cô, Đằng Mộc Bác Nhất liền ngang nhiên xông qua thân mật ôm cô, hoàn toàn không cho cô có cơ hội cự tuyệt.

“Này, anh như vậy tôi không có cách nào nói chuyện nữa!” Đinh Tiểu Ưu vội vàng muốn đẩy anh ra, đáng tiếc cánh tay anh lại quá cứng rắn, cô căn bản không cách nào tránh ra.

Tại sao có thể như vậy?

Người đàn ông này dường như luôn muốn hôn cô?! Như vậy cô muốn nói chuyện giá tiền cùng anh ta bằng cách nào?

“Vậy thì đừng nói chuyện!” vào giờ phút này, Đằng Mộc Bác Nhất chỉ muốn cởi bỏ Kimono của Đinh Tiểu Ưu, sủng ái cô.

Đêm qua anh mới điên cuồng thương yêu cô, hiện tại cô lại lần nữa làm dâng lên dục vọng cuồng nhiệt trong cơ thể anh.....

Nhìn thấy tia nóng bỏng quen thuộc trong mắt anh, Đinh Tiểu Ưu vội vàng tìm cách lui về phía sau.

Không thể nào?

Người đàn ông này không lẽ lại muốn rồi? hiện tại mới buổi trưa mà cũng....

“Tiểu Ưu, em đang sợ cái gì vậy?” Đằng Mộc Bác Nhất với giọng nói êm dịu truyền tới tai của cô, bàn tay đã vươn qua nắm lấy cổ tay trắng nõn của cô.

“Tôi....”Đinh Tiểu Ưu há mồm không nói gì. Cô còn chưa nói tới giá tiền lần này!

Ban ngày bởi người đàn ông này làm, cần thu thêm phí bồi dưỡng tăng ca sao?

(Ta chết cười ở khúc này:

Sáng: đi làm, Tối: Tăng ca-> công việc bình thường, còn hai anh chị này tối làm: bình thường, sáng lại tính tăng ca (Ồ - Ồ)

Ừ, cô còn chưa có quyết định nói hay không

“Chẳng lẽ em không biết hiện tại anh muốn làm cái gì hay sao?”Đằng Mộc Bác Nhất vừa phát hiện cô gái nhỏ đang bối rối, càng thêm trêu chọc.

Ánh mắt của anh lớn mật quét qua trên người cô, giống như hiện tại cô không có mảnh vải che thân, trêu đùa mỗi một tác đường cong của cô, chọc cho cả khuôn mặt cô đỏ bừng.

“A....” Đinh Tiểu Ưu khẽ lên tiếng.

Ánh mắt của anh rõ ràng như thế, biểu hiện dục vọng của anh, cô gần như vô lực đầu hàng nhiệt tình của anh.

Tại sao lại như vậy chứ? Tại sao chỉ cần mới gặp mặt Đằng Mộc Bác Nhất, cô từ trước tới giờ nổi danh là cay độc lại không có tác dụng?

“ Tiểu Ưu.....”Người đàn ông với âm thanh khêu gợi ngày càng nhích tới gần.

“Tôi.....” Nên làm cái gì bây giờ?

“ Tiểu Ưu.....”

Trời ạ! Cô thật không cách nào nhúc nhích...

Làm sao bây giờ?

Cô Kháng cự không được.....

“ Tiểu Ưu.....”Anh chậm rãi đem Đỉnh Tiểu Ưu kéo về phía mình, mà Đỉnh Tiểu Ưu cũng thuận theo để cho thân mình từ từ hướng đến lồng ngực cường tráng của anh.

Đúng ở lúc cô sắp ngã vào Đẳng Mộc Bác Nhất thì một âm thanh thành linh xuất hiện.

“Ắt xì!” không biết tại sao Đỉnh Tiểu Ưu chợt bắt đầu nhảy mũi!

Tiếp theo, cả người cô ngã vào Đẳng Mộc Bác Nhất, đụng phải lỗ mũi của hắn.

“Ui da!” lần này đụng phải thật là đau.....

Qua một lúc lâu, Đỉnh Tiểu Ưu mới dừng chảy mũi, ngẩng đầu lên đáng thương nhìn Đẳng Mộc Bác Nhất.

“Thật xin lỗi, đụng đau anh sao?”

“Không sao.....”Đẳng Mộc Bác Nhất mỉm cười nói.

Đáng tiếc lời Đẳng Mộc Bác còn chưa nói xong, Đỉnh Tiểu Ưu lại một lần nữa to một tiếng “Hắt xì!”

“Ha hahaha.....” thấy Đỉnh Tiểu Ưu nhảy mũi dữ dội như vậy, Đẳng Mộc Bác Nhất không nhịn được cất tiếng cười to.

“A_____” Ngực của anh bị đánh xuống.

“Đám cười tôi?” Đỉnh Tiểu Ưu không chịu thua đánh Đẳng Mộc Bác Nhất.

Không nghĩ tới người phụ nữ nhỏ bé sẽ làm như vậy, Đẳng Mộc Bác Nhất cũng không kịp phản ứng, chỉ đành để mặc cho cô đánh cho đã.

“Đừng nóng giận.....”

“Không muốn!” Đỉnh Tiểu Ưu thở hổn hển o o, nhưng vẫn không chịu bỏ qua cho anh.

Nhìn Đỉnh Tiểu Ưu bởi vì đánh anh mà da thịt trắng noãn đã chuyển hồng, cùng với bộ dạng hô hấp dồn dập, Đẳng Mộc Bác Nhất rất tự nhiên đưa tay giúp cô lau mồ hôi.

“Đừng tức giận.” Đẳng Mộc Bác Nhất dịu dàng nói.

“Nhưng mà....”Đỉnh Tiểu Ưu vừa thở vừa lẩm bẩm.

“Nếu như vậy không tốt?” Đẳng Mộc Bác Nhất trong mắt thoáng qua một tia giảo hoạt, tay lặng lẽ trượt đến đai lưng của Đỉnh Tiểu Ưu.

“A...” Chỉ trong nháy mắt, kimono của Đỉnh Tiểu Ưu liền bị mở rộng – Nhìn Đẳng Mộc Bác Nhất trên mặt có nụ cười ghê tởm, Đỉnh Tiểu Ưu hoàn toàn không hiểu, anh tại sao có thể trong nháy mắt đem kimono của cô cởi ra.

Một luồng khí lạnh lẽo cũng theo đó truyền tới.

“Anh_____”đáng chết! Cô hiện tại mới nhớ tới, bên trong kimono cô không có mặc gì!

“ Tiểu Ưu, em như vậy thật là đẹp....” Đẳng Mộc Bác Nhất vì Đỉnh Tiểu Ưu mặc kimono mà bị mê hoặc.

“Tại sao anh lại cởi y phục của tôi như vậy?” Cô thấp giọng kháng nghị, nhưng kimono đã không có che giấu được thân thể cô, cô cảm giác ngực mình như trưng ra dưới tầm mắt nóng bỏng của anh, đứng thẳng mà tiếp xúc với khát vọng của anh.

Cô hai tay dựa vào lồng ngực của anh, không tự chủ tựa đầu vào, thoáng lui về phía sau ưỡn lên, để cho bộ ngực mê người hiện ra trước mắt anh.

Thấy giai nhân với tư thế mê người, Đằng Mộc Bác Nhất cũng không kịp nghĩ nhiều, đặt tay lên bộ ngực ửng hồng của cô.

“Uhhh.....” được anh dạy dỗ, cô không ngừng nhẹ giọng thở dốc, thân thể cũng bắt đầu ngọ nguậy.

“Em rất đẹp!” anh dùng sức bú đầu vú của cô, tay hướng về phía bụng dưới, ở bụng dưới của cô bình thản dùng đầu ngón tay vòng quanh vòng.

“Anh....Hư” Đinh Tiểu Ưu thở gấp liên tiếp, kìm lòng không được cong người lên trước, hai tay nắm chặt đầu vai của anh.

Ngón tay của anh không có bất kỳ trở ngại nào ngăn cản, chậm rãi đưa vào con đường u tối chỗ sâu không người của cô.

“Cho vào sâu một chút nữa....” anh mang cho cô cảm giác kích thích cùng xuất hiện tình yêu cuồng dã, để cho Đinh Tiểu Ưu nhất thời quên căng thẳng, lớn mật ra lệnh anh vì cô mà mang đến nhiều khoái cảm hơn.

Cảm giác nóng bỏng ở hoa tâm bởi vì anh thăm dò mà thoải mái, cô hai tay vòng lên cổ của anh bầu thật chặt, miệng bật ra âm thanh rên rỉ.

“Tiểu bảo bối, thoải mái sao?” nhìn bộ dáng kích động của cô, Đằng Mộc Bác Nhất lại ác độc dừng việc di động, cố ý muốn cô thống khổ.

“Đừng như vậy khi dễ tôi....” Cảm giác được anh bắt động, Đinh Tiểu Ưu vô ý thức giãy dụa vòng eo, cảm giác trong cơ thể như có một cây đuốc đang thiêu đốt.

Ngồi ở trên mình anh, Đinh Tiểu Ưu đói khát yêu cầu, “ Anh nhanh lên một chút làm cho tôi....” cô cảm giác trong cơ thể co rút một chút, miệng rên rỉ một tiếng.

“Muốn nhiều hơn sao?” Đằng Mộc Bác Nhất máy động nhưng tăng thêm ngón tay ở trong cơ thể cô động dậy, lúc sâu lúc cạn ra vào.

“ Còn muốn anh tiến vào lấp đầy em?”

“Anh đi vào....” cô điên cuồng giãy dụa thân thể, muốn lấp đầy cảm giác trống không trong cơ thể. “Cầu xin anh”

“Nghĩ có muốn như vậy không?” xem ra hoa huyết đã hoàn toàn ướm át, anh đem chân của cô kéo mở thêm, để cho tượng trưng đàn ông tiến vào khe hẹp của cô.

“A.....” Thân thể cô nhẹ nhàng run rẩy, cắn môi nghênh đón anh lấp đầy, theo luật động của anh mà đóng đưa cơ thể.

“Như vậy có thể không?” Hắn sẵn sọc hỏi thăm cảm thụ của cô, eo không ngừng dung đưa, ý đồ đem cô mang tới cao trào.

“Tốt....” cô thần trí không mấy rõ ràng.

Trên mặt hiện lên nụ cười đắc ý, Đằng Mộc Bác Nhất đầu tiên kịch liệt ra vào ở trong cô, để cho cô nhận không được cao giọng ngâm nga; mà anh ở trong cô sau khi thích ứng, lại cố ý thả chậm tốc độ, để cho cô chưa đủ thỏa mãn phát ra kháng nghị.

“Tôi còn muốn....” cô lớn mật đòi hỏi.

“Rất tốt, anh biết em sẽ thích. Em muốn thì tự động....” để cho người phụ nữ phía dưới nếm được ngon ngọt về sau, anh liền muốn cô chủ động cầu xin.

“Uhm.....” Thẹn thùng gật đầu một cái, cô bắt đầu vận vẹo bờ eo của mình, hưởng thụ khoái cảm chủ động.

“Ông trời.....Em thật giỏi!” đưa tay trượt đến chỗ hai người kết hợp, Đằng Mộc Bác Nhất linh xảo đem một ngón tay xâm nhập lối vào của cô, lực sờ mạnh chút.

Thân thể bị khoái cảm tuyệt đối đòi hỏi, ở bên trong khe hẹp bị kích thích hoàn toàn, toàn thân đến lông măng cũng hưng phấn dựng lên, Đinh Tiểu Ưu cảm giác sung sướng khó có thể hình dung.

Đây là cô trước nay chưa có kinh nghiệm....

Đột nhiên người đàn ông thu hồi quyền chủ đạo của cô, cầm chặt cái mông của cô, có tiết tấu dùng sức đi lên va chạm mạnh, kịch liệt ra vào miệng huyết của cô, để cho chỗ giao hợp phát ra tiếng vang ướt ắt.

“A.....”Chịu không được anh chạy nước rút, Đinh Tiểu Ưu bắt đầu lên tiếng, nhưng Đằng Mộc Bác Nhất không có bởi vì như thế mà thả chậm tốc độ, không ngừng để cho bản năng dẫn dắt hần rong ruổi, ra vào nơi sâu thẳm của cô.

Khoái cảm mãnh liệt cơ hồ khiến anh quên đi những âm thanh quá nhiều, tất cả ngôn ngữ là cuồng dã luật động, hơi thở của cô lưu chuyển trên người anh, da thịt của hai người vì ma sát mà nóng lên....

Khoái cảm tràn đến khắp tứ chi, Đinh Tiểu Ưu thất thanh hét chói tai, móng tay cắm sâu vào bả vai của anh.

“Ừm”Đằng Mộc Bác Nhất rên lên một tiếng, vẫn không có bỏ qua cho cô, hạ thể tiếp tục chạy nước rút. Một luồng sóng điên cuồng đánh úp tri giác hai người, anh cùng cô đồng thời đạt tới đỉnh cao trào.

4. Chương 4

Sáng sớm, nhà Đằng Mộc có thói quen dậy sớm, bình thường vào lúc 7h sáng đã ăn điểm tâm rồi, cũng bắt đầu thực hiện hoạt động của một ngày mới.

Mặc dù là cậu chủ Đằng Mộc, Đằng Mộc Bác Nhất cũng rời giường rất sớm chuẩn bị công việc, đây là một trong những việc thể hiện sự tôn trọng truyền thống mỹ đức của gia tộc.

Mỗi người đều như bình thường mà bận rộn, toàn tâm toàn ý dùng phương thức lao động bình thường, giống như cùng với khoa học kỹ thuật bên ngoài không có chút quan hệ nào.

Vậy mà lúc này vẫn có một người còn chưa chịu rời giường – “Tiểu Thư.....” Kỷ Tử quỳ gối bên cạnh Đinh Tiểu Ưu, nhẹ giọng kêu.

“Ừm.....” Đinh Tiểu Ưu chẳng qua là lật người, nhấc chăn bông lên che kín đầu, tiếp tục thở to mà ngủ!

“Tiểu Thư.....” không ngờ tới Đinh Tiểu Ưu sẽ vẫn nằm ngủ, Kỷ Tử sưng sốt tại chỗ một chút. Nhưng lại không thể để Tiểu thư ngủ đến mặt trời lên cao.....Mặc dù cậu chủ có nói không muốn đánh thức tiểu thư, nhưng là để cho tiểu thư ngủ đến khi tự nhiên tỉnh thì thật khó coi!

Kỷ Tử cố gọi mấy tiếng, Đinh Tiểu Ưu lại ngủ say không tỉnh lại.

Không còn cách nào, cô không thể làm gì khác hơn là lấy can đảm đưa tay đẩy Đinh Tiểu Ưu đang cuộn trong chăn.

“Tiểu thư, dậy dậy.....”.

Đẩy.

Hai cái.

Ba cái....

Rốt cuộc, tại cái đẩy thứ mười, Đinh Tiểu Ưu tỉnh!

“Tiểu thư.....” Kỷ Tử vừa cao hứng gọi, lại lo lắng Đinh Tiểu Ưu sẽ tức giận, khẩn trương đáng thương nhìn Đinh Tiểu Ưu ngồi dậy.

Ngược lại, Đinh Tiểu Ưu một chút phản ứng cũng không có.

Cô chẳng qua là hai mắt vô thần nhìn chăm chăm phía trước, vẻ mặt thối đến mức Kỷ Tử bây giờ không dám mở miệng nói lời nào.

Không khí nhất thời trở nên nặng nề, Kỷ Tử trở nên phát hoảng, chờ Đinh Tiểu Ưu bùng nổ tính khí –

Hồi lâu, ngốc đến không được nữa Đinh Tiểu Ưu mới chậm rãi mở miệng, “Cà phê.”

“Cái gì? Tiểu thư, cô nói cái gì?” Kỷ Tử sửng sốt, hỏi một lần nữa.

“Cà phê..... Cho tôi cà phê.....Là cà phê đó!” Đinh Tiểu Ưu vô lực kêu, cảm giác mình bị nhức đầu đến muốn phát điên!

Có vài người không nên kêu dậy sớm, chỉ cần dậy sớm liền thấy tứ chi vô lực, tinh thần ủ rũ, đầu đau như muốn nổ tung, tâm tình lúc nào cũng không tốt; mà bất hạnh là, Đinh Tiểu Ưu chính là loại người này.

“Nhưng mà.....” nhà Đổng Mộc trước giờ không cho phép dùng cà phê – một loại thức uống phương tây, trong khoảng thời gian ngắn phải tìm ở chỗ nào? Kỷ Tử cũng muốn rối loạn theo!

Đinh Tiểu Ưu lại còn nhức đầu đến không cách nào nghe thấy bất kỳ âm thanh nào, chỉ có thể thống khổ kêu rên. “Cho tôi cà phê mau! Đầu thật là đau!”

Thật là thống khổ a.....

“Dạ!” Nhìn thấy Đinh Tiểu Ưu thống khổ như vậy, Kỷ Tử lập tức hoảng hốt trả lời, vội vàng chạy đi tìm quản gia Cung Bồn nghĩ biện pháp.

Một ngày của Cung Bồn thật ra bề bộn rất nhiều việc. Nào là kiểm tra trong trạch viện có hay không chỗ nào cần tu sửa, dọn dẹp, hay là nên thay đổi bày trí theo mùa, tất cả mọi việc lớn nhỏ.

Bất quá, anh không biết được hôm nay sẽ là ngày anh bận rộn nhất, cho đến khi nhìn thấy Kỷ Tử chạy chậm trên đất tìm hân.....

“Cà phê?!” Cung Bồn vẻ mặt đau khổ, không thể nào tin vào tai mình.

Nào có người Nhật Bản chính gốc lại muốn uống cà phê vào buổi sáng như thế? Người Nhật Bản buổi sáng muốn uống súp muội vụn, đó mới là người Nhật Bản a!

Anh muốn té xỉu, anh muốn té xỉu! Anh thật sự muốn té xỉu..... Ông trời a! Đinh Tiểu Ưu này còn là người sau cùng của Nhật Bản đại gia tộc! Tại sao có thể như vậy?

Ô ô..... thật là sỉ nhục một gia tộc danh giá, chính là quên mình là Đại Hoà dân tộc vinh quang, đi theo thói quen bát nháo của ngoại quốc, thật là có lỗi với tổ tiên!

“Có lẽ là thói quen ở Đài Loan của Đinh Tiểu Ưu!” Biết quản gia Cung Bồn là người Nhật Bản truyền thống, Kỷ Tử vội vàng đỡ lời thay Đinh Tiểu Ưu.

Haizz, toàn bộ Nhật Bản đại khái cũng chỉ có nhà Đổng Mộc là không có dùng TV, đồ dùng điện – chỉ trừ phòng của cậu chủ, nên cần đồ điện gì đều có.

Toàn bộ Nhật Bản cũng chỉ có quản gia Cung Bồn kiên trì phải mặc quần áo Nhật truyền thống anh cũng chỉ ba mươi tuổi mà thôi!

“Đài Loan?” Cung Bồn sửng sốt.

Đúng đúng! Anh như thế nào đã quên Đinh Tiểu Ưu tiểu thư là ở tại Đài Loan!

Nhất định là bởi vì lớn lên ở Đài Loan nên mới như vậy.....Tại loại địa phương này, làm sao có thể hiểu được vị súp tốt đẹp đây?

Khó trách tiểu thư sẽ có thói quen xấu là uống cà phê!

Không được, anh phải cứu vớt tiểu thư, để cho tiểu thư dần dần cảm nhận được mình là người Đại Hoà dân tộc là vinh dự cùng kiêu ngạo như thế nào!

Cung Bồn trong lòng âm thầm làm ra quyết định –

“Quản gia Cung Bồn, tiểu thư hiện tại nhưế đầu, kêu không thể không uống cà phê, nên làm cái gì bây giờ?”
Kỷ Tử vội vàng nói thêm vào.

“Như vậy” Cung Bồn sửng sốt, lập tức cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

Nhưng với lịch sử vĩ đại, cao cao tại thượng như gia tộc Đằng Mộc trong nhà lại dùng cà phê.....chỉ nghĩ thôi liền cảm thấy bụng như muốn nổ tung rồi!

Anh vốn còn muốn đi phòng bếp lấy chút súp điểm tâm cho tiểu thư uống, chẳng qua nếu như với tiểu thư đang nhưế đầu mà nói....., có lẽ không chấp nhận uống súp đâu!

Vì hạnh phúc của cậu chủ, Cung Bồn chỉ đành phải buông tha cho sứ mạng bảo vệ đạo đức lịch sử, trầm giọng nói “Phân phó đi xuống, đi mua cà phê!”

Xin tổ tông Đằng Mộc nhất gia tộc tha thứ anh!

Ồ ô.....

“Dạ!” Kỷ Tử vội vàng muốn chạy đi mua cà phê .

“Từ từ!” Cung Bồn còn với gọi lại Kỷ Tử, vội vàng ra lệnh, “ Mua loại cà phê tốt nhất! Nhà Đằng Mộc chúng ta cũng không thể dùng thứ loại hai!”

“Vâng”

“Từ từ!” Cung Bồn lại gọi Kỷ Tử một lần nữa, tiếp tục ra lệnh, “Phân phó phòng bếp chuẩn bị bữa sáng phù hợp với cà phê!”

“ Vâng!” Giống như sợ Cung Bồn lại nghĩ đến cái gì, Kỷ Tử liền vội vàng đáp ứng rồi chạy đi.

Sau khi Kỷ Tử rời đi, Cung Bồn một mình đứng tại chỗ, như có điều cần suy nghĩ? Anh làm thế nào để tiểu thư thấy rõ thân phận là người Nhật Bản là rất vinh quang đây?

Này giống như là khiêu chiến a.....

Nghe Cung Bồn nói Đinh Tiểu Ưu sáng sớm liền nhưế đầu muốn uống cà phê, Đằng Mộc Bác Nhất vội vàng động lòng, bỏ lại công việc chạy tới xem tình trạng của Đinh Tiểu Ưu.

Anh quên không suy nghĩ về tình trạng của cô đã trời cô đem đến Nhật Bản, chỉ mong Đinh Tiểu Ưu không phải là thủy thổ không hợp khiến cho cô ngã bệnh.....

Kết quả, khi anh chạy vào trong phòng, chỉ thấy được cô với tinh thần ủ rũ vùi ở bên cửa sổ, toàn thân dùng chăn bông bao lấy, nhắm cà phê mà thổi!

“Có khỏe không?” Đằng Mộc Bác Nhất không biết vì Đinh Tiểu Ưu phải rời giường nên tức, chỉ sợ hôm qua bị lạnh.

“Ừ.” Đinh Tiểu Ưu hữu khí vô lực gạt đầu, tiếp tục rót cà phê.

Ghét dậy sớm!

Ác mộng của cuộc sống a.....

“Ăn sáng rồi sao?” thấy Đinh Tiểu Ưu một chút cũng không để ý đến anh, chỉ làm một việc là ôm cà phê uống một hộp lớn, Đằng Mộc Bác Nhất cũng có chút bị hù dọa.

Cô đem cà phê xem như nước uống sao?

Anh chưa bao giờ biết Đinh Tiểu Ưu nghiện uống cà phê đến vậy!

Đinh Tiểu Ưu lắc đầu một cái.

“Anh để cho Kỷ Tử chuẩn bị một ít đồ ăn cho em nha! Cà phê uống như vậy rất không tốt cho sức khỏe.”
Đằng Mộc Bác Nhất nhìn Đinh Tiểu Ưu không có tinh thần.

“Ừ..... Trước đừng nói chuyện cùng tôi, rời giường rất khó chịu”. Đinh Tiểu Ưu buồn bã ỉu xìu nói câu này, sau đó lại tiếp tục đổ vào miệng một lượng lớn cà phê.

“Tốt.” Biết cô chẳng qua là tức vì bị kêu rời giường, Đằng Mộc Bác Nhất tương đối yên tâm.

Đằng Mộc Bác Nhất thay Kỷ Tử đi lấy một ít đồ, sau đó liền lẳng lặng ngồi ở trong phòng ngủ, kiên nhẫn chờ Đinh Tiểu Ưu giảm bớt cơn tức.

Hai tiếng trôi qua, Đinh Tiểu Ưu mới từ từ có chút tinh thần.

“Sao, anh vẫn còn ở đây ah?” cà phê đã uống đủ, lý trí đã trở lại, Đinh Tiểu Ưu lúc này mới chú ý tới một người vẫn ở trong phòng – Đằng Mộc Bác Nhất. Cũng lâu như thế rồi, thế mà người đàn ông này vẫn còn ở trong phòng?

“Em thân thể không thoải mái, anh bỏ đi thì làm sao yên tâm được?” Đằng Mộc Bác Nhất chợt nhẹ nhàng nói “Này.....”

Cô không nghe lầm chứ? Anh lo lắng cho cô?

Cô cho rằng anh là người hoàn toàn độc đoán, chỉ cậy mạnh, không quan tâm cảm thụ của cô, bây giờ lại đang lo lắng cho sức khỏe của cô?

Trong lòng có một cảm giác ấm áp chảy qua, Đinh Tiểu Ưu không nhịn được khẩu khí mềm hẳn “Chẳng qua là rời giường thì thấy bức tức mà thôi, tiếng Anh là morningblue..... anh hiểu không?”

Sợ Đằng Mộc Bác Nhất vừa nghe không hiểu, Đinh Tiểu Ưu dùng tiếng Anh nói tiếp, thanh âm cũng phá lệ êm ái.

Đằng Mộc Bác Nhất nhìn không được cười lên, “Tiểu Ưu, chúng ta luôn nói chuyện bằng tiếng Trung a, chẳng lẽ em không có phát hiện sao?”

Không nghĩ tới thoát nhìn Đinh Tiểu Ưu thông minh lại mơ hồ như thế? Sự phát hiện này làm cho Đằng Mộc Bác Nhất có cảm giác cô càng thêm đáng yêu.

“Cái gì?” Đinh Tiểu Ưu ngẩn người, rất kinh ngạc phát hiện mình thật đúng là dùng tiếng Trung nói chuyện với Đằng Mộc Bác Nhất.

Người đàn ông này đã học tiếng Trung rồi?! Mới hai năm mà anh đã nói tiếng Trung tốt như vậy?

Trời ạ.....

“Anh đã nói sẽ nói tiếng Trung rồi, Tiểu Ưu bảo bối.”

Nhìn bộ dáng giai nhân giật mình kinh ngạc, Đằng Mộc Bác Nhất cười một tiếng nói.

“Tại sao?” Không tự chủ được, Đinh Tiểu Ưu hỏi ra vấn đề.

Cô không hiểu, tại sao người đàn ông này lại muốn học tiếng Trung đây?

Mấy ngày gần đây, cô quan sát được Đằng Mộc Bác Nhất rất có tiền, hơn nữa trẻ tuổi anh tuấn; lấy điều kiện của anh, đủ để cho rất nhiều phụ nữ vì anh mà học tiếng Nhật.

Trước kia cô thật quá xem thường người ta.....

“Vì em.” Đằng Mộc Bác Nhất thâm tình nhìn Đinh Tiểu Ưu nói với cô.

“Tại sao?” không tự chủ được Đinh Tiểu Ưu lần nữa hỏi cho ra vấn đề.

Bất quá lần này vấn đề ngay cả cô cũng cảm thấy rất ngu ngốc!

Trời ơi.....cô cư nhiên hỏi một người đàn ông đang tỏ tình với cô rằng anh tại sao muốn học tiếng Trung vì cô?

Cô thật sự là ngu ngốc.....

Đằng Mộc Bác Nhất vẫn ung dung nhìn cô, trong mắt tràn đầy sự khát vọng đoạt lấy cùng không thể bỏ qua, bình tĩnh đối với cô nói : “ Tiểu Ưu, nguyên nhân chắc là trong lòng em đã rất rõ ràng rồi.”

Oành một tiếng, ở nơi này vốn đang bình tĩnh như nước mặt hồ sáng sớm, Đinh Tiểu Ưu đột nhiên cảm thấy giống như có người ở trong lòng cô thả một viên đạn thật to!

Anh yêu cô!

Nhưng..... cô yêu anh sao?

Cô không ghét Đằng Mộc Bác Nhất hôn – mặc dù cô luôn làm bộ rất ghét.

Cô không cảm thấy ghê tởm Đằng Mộc Bác Nhất vuốt ve – mặc dù cô còn không xác định đó có phải là tình yêu không.

Cùng người đàn ông này cùng giường chung gối, cảm giác như vậy bình yên, thoải mái. Từ trước giờ cô đã quen ngủ một mình, chưa ngủ cùng bất cứ ai lại có thể ngay cả ngày lẫn đêm đều ngủ ngon.

Mà Đây coi như là yêu sao?

Nhưng mà, anh là người Nhật Bản, cô ghét nhất Nhật Bản rồi! Đinh Tiểu Ưu trong lòng đột nhiên toát ra cái ý niệm này.

“Tôi không biết.....” Hôm nay chấn động quá nhiều, cô căn bản là không có cách nào suy nghĩ rõ ràng –

“ A a a a a a a ”

Nâng cao hai chân của Đinh Tiểu Ưu gác ở trên vai của mình, Đằng Mộc Bác Nhất cúi đầu, đầu tựa vào hai chân của cô, miệng lưỡi liếm láp hoa hạc, làm nơi đó như nổ tung, ứ đọng, để cho tư vị mất hồn lần nữa quanh quẩn trong lòng cô.

“Tiểu bảo bối, em thật không biết sao?” Môi mỏng khẽ giương lên, anh ngẩng đầu lên đối với giai nhân lộ ra nụ cười tà mị, câu hỏi cuồng vọng mà bá đạo kèm theo gió buổi sáng, ở cô bên tai trầm thấp.

Người phụ nữ này lại dám trả lời không biết với anh?! Đằng Mộc Bác Nhất trong lòng giận dữ không dứt. Chẳng lẽ mấy ngày nay cùng nơi này, cô còn không hiểu lòng của anh sao?

“A...”Đinh Tiểu Ưu quên cả mình, la lên, nhanh chóng bị ép điên rồi. “Không nên như vậy..... Kỷ Tử sẽ nghe thấy bây giờ là ban ngày a...”

Nào có người như vậy? Vì trả lời một câu “ Không biết”, một giây kế tiếp liền lại đem cô đè ở phía dưới rồi!

Đàn ông giặc Oa thật là dã man!

“Bảo bối, em quên anh là chủ nhân nơi này ah? Anh muốn làm cái gì thì làm cái đó, ai dám trông nom anh?” Không để ý cô sẽ gào thét, ngón tay của hắn chính xác bóp hoa hạc mềm mại của cô, ác ý xoa bóp, làm cho hoa nhị từ từ phồng lên.

“Thề!” anh thấp giọng ra lệnh.

Người phụ nữ này bây giờ quá ghê gớm! Thề nhưng không biết mình có yêu anh hay không? Từ hôm nay trở đi, anh sẽ tận tình mà yêu cô, cho đến cô cũng thật sự yêu anh mới thôi! Cả đời này, Đinh Tiểu Ưu cũng sẽ là người phụ nữ của Đằng Mộc Bác Nhất mà thôi!

“Cái gì?” bị anh thương yêu đến không còn sức lực, Đinh Tiểu Ưu chỉ có thể hư mềm hưởng ứng.

“Thề rằng em vĩnh viễn cùng anh ở chung một chỗ, nói em yêu anh!” Ngón tay của anh thăm dò vào u huyết của cô không biết thỏa mãn, lật khuỷu cho đến khi ái dịch chảy ra.

“ Tôi không biết...” Đinh Tiểu Ưu thấp giọng nói.

“ Em nói gì?” biết cô vẫn còn mạnh miệng, Đằng Mộc Bác Nhất một mặt vừa nói một mặt lại rút tay ra.

“A! Đừng ngừng...” Khoái cảm mất hồn làm cho Đinh Tiểu Ưu không kim lòng được mà sa vào biển nóng kích tình, không nghĩ đến hình tượng lúc này nữa, giây dựa thân thể, lớn tiếng cầu xin anh chinh phục thân thể cô. “ Tôi sẽ vĩnh viễn ở chung một chỗ với anh, anh đừng có ngừng a!”

“Nói yêu anh!” ngón tay tuyệt hảo ở chỗ sâu của cô chậm rãi hoạt động, Đằng Mộc Bác Nhất không có ý định dễ dàng bỏ qua cho cô.

“Em yêu anh.” Cô làm theo.

Anh hài lòng mỉm cười, ngón tay ở khe hẹp chặt khít bên trong của cô mới lật khuấy nhanh hơn.

“A.....” Cô vẻ mặt mê ly, cảm giác trong cơ thể huyết dịch bị thiêu đốt đến điểm cao nhất, hạ thể nổ tung mãnh liệt co rút.

“Vật nhỏ của anh, nhìn bộ dạng phóng đăng của em, rất thoải mái phải không? Cũng chỉ có anh mới thoải mãn được em”

Tay của người đàn ông ở trong cơ thể cô luật động, cuồng dã ra vào, nói tỉ mỉ phía dưới cô đang có dáng vẻ cuồng nhiệt cùng phóng đăng.

“Không muốn.....” Không nên nói nữa,..... lời nói của anh khiến cho cô cả người hưng phấn dị thường.

Đằng Mộc Bác Nhất đem hai chân của cô kẹp lại ngay hông mình, để cho hai người chặt chẽ kết hợp ở cùng nơi, rút ra ngón tay, sau đó không cho cô thời gian thở gấp, lửa nóng lưỡi dao thịt liền ở ngoài miệng huyết của cô, ở trong nháy mắt đẩy vào hoa kính ướt nhẹp.

“Uhhmm.....” cô cắn răng chịu đựng cứng rắn của anh.

“Em nói, ngoại trừ anh ra, còn có người khác có thể cho em nhanh như vậy được sung sướng sao?” Anh ôm vòng eo mảnh khảnh của cô, cũng không kìm chế được dục hoả nữa, dùng sức đâm, chen vào khe hẹp của cô.

“Không có.....” Anh to lớn dâng trào, xuyên qua ở trong huyết mật của cô, làm cho cô phát ra thanh âm yêu kiều phóng đăng.

Sự nhiệt tình phối hợp ở cô, càng kích thích anh cuồng dã ra vào thân thể của cô, lưỡi dao thịt cường hãn tiến thẳng nơi hoa kính sâu nhất, phẳng phất vĩnh viễn đều không đủ, lần lượt ở trong cơ thể cô rút ra tiến vào.

“A.....: Đinh Tiểu Ưu mê muội rên rỉ, nhạy cảm nhận thấy anh tốc độ càng ngày càng nhanh, dừng mãnh luật động, mỗi khi cao trào không dùng hết sức, một lần cao trào khác lại xông lên.

Kích thích cùng cuồng nhiệt, anh dừng mãnh kéo ra đưa vào đem cô đẩy tới đám mây khác, dục vọng dâng trào ở chỗ hai người nóng bỏng tiếp hợp.....

.....

Anh là người đàn ông của cô, cô là người phụ nữ của anh, không người nào có thể cắt đứt cuồng dã, quần quít của bọn họ, cho đến hai người leo lên tuyệt đỉnh cao trào.....

5. Chương 5

Từ ngày đó trở đi, giống như muốn được chứng minh điều gì, Đằng Mộc Bác Nhất cơ hồ mỗi ngày, mỗi đêm, hay bất cứ lúc nào hần nghĩ đến điều đó thì đều muốn ép Đinh Tiểu Ưu phải nói yêu thương hắn.

Cảm giác giống như trẻ nhỏ không chiếm được kẹo, liền ăn vạ.

Chẳng qua là..... không biết tại sao, Đinh Tiểu Ưu cũng không ghét một Đằng Mộc Bác Nhất ngây thơ như vậy, trong lòng trái lại lại có một cảm giác ấm áp kỳ diệu.

Cô cho là mình rất bài xích Đằng Mộc Bác Nhất, vậy mà trải qua khoảng thời gian chung sống này, cô càng ngày càng quen thuộc việc có người đàn ông này tồn tại bên cạnh.

Tâm không thích yêu thương với người Nhật Bản, cũng bởi vì Đằng Mộc Bác Nhất mà có thể vượt qua.

Có yêu người đàn ông Đằng Mộc Bác Nhất này hay không Đinh Tiểu Ưu cũng thật còn không rõ, nhưng cô rất rõ ràng hết thấy những gì về Đằng Mộc Bác Nhất cô đều thích.....

Mặc dù người đàn ông này đang cố tình gây sự.

“nói yêu anh!” Đằng Mộc Bác Nhất vừa kéo cô đến bên cạnh vừa ra lệnh.

Hắn chính là thích nghe này cô nói yêu hắn thương hắn. Những lời này từ cái miệng anh đào nhỏ nhắn của cô nói ra đặc biệt dễ nghe. Khiến anh nghe hoài không biết chán.

“Không muốn nữa.” Đinh Tiểu Ưu then thùng khước từ. Người đàn ông này thiệt là, hôm nay đã bảo cô nói lời ngon ngọt năm sáu lần rồi, bây giờ lại còn muốn người ta nói nữa sao.

Thế nhưng hết lần này tới lần khác mình lại không ghét cách ăn vạ này.....

“Nói!” Đổng Mộc Bác Nhất vẫn kiên trì.

“Không muốn nữa” Đinh Tiểu Ưu vẫn là cự tuyệt.

“Tại sao?” hắn mất hứng.

Đinh Tiểu Ưu vô lực nói: “Hôm nay đã nói nhiều lần, nói đến tôi cũng có cảm giác mình giống như lục âm cơ”

So lục âm cơ còn thắm..... Bởi vì cô mỗi lần bị yêu cầu nói chuyện, âm thanh sẽ bởi vì nơi chốn khác nhau mà có sự thay đổi.

“Nhưng anh thích nghe em nói những lời này....” Thanh âm của hắn chợt trở nên nhu hoà, để gần sát bên tai Đinh Tiểu Ưu mang theo một cỗ ma lực.

“Em lấy cái khác nói cho anh nghe nha.” Đinh Tiểu Ưu nhiệt tình đề nghị.

“Ví dụ ?” Đổng Mộc Bác Nhất lại càng tò mò, người phụ nữ này tính toán nói lời ngon tiếng ngọt gì để thay thế?

“Ừ, để cho em suy nghĩ một chút...” Đinh Tiểu Ưu nghiêm túc nghĩ tới. Muốn nói cái gì đây?

Hai người mỗi lần nói chuyện đều đông lập tây xả, khi muốn nói chuyện nghiêm túc thì lại chẳng biết nên nói đề tài gì, có thể nói cái gì đây?

“Mười giây đồng hồ.” Đổng Mộc Bác Nhất dù bận hôn vành tai khéo léo của cô nhưng vẫn ung dung hạn định thời gian.

“ Nếu nói không được, lát nữa phải nói một trăm lần yêu anh.”

“Nào có như vậy?!” Đinh Tiểu Ưu không nhận được kháng nghị.

Người đàn ông này thật là ỷ mạnh, thế nhưng không cho cô thời gian suy nghĩ một chút..... Quá đáng!

“Còn có năm giây.” Đổng Mộc Bác Nhất cười một tiếng hết sức ưu nhã bổ sung nói, “Còn phải cộng thêm –” hắn ghé sát vào tai cô tràn đầy hấp dẫn lời nói thuyết phục.

“Sắc lang!” Nghe xong hắn nói, Đinh Tiểu Ưu khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức trở nên hồng giống quả táo, không tự nhiên hô to.

Lại còn phải làm chuyện yêu đương, hơn nữa lấy cái loại tư thế đó?!

Người đàn ông này không khỏi quá dư thừa tình lực đi!

“Ba, hai, một, đã hết giờ!” đang ở thời điểm Đinh Tiểu Ưu xấu hổ, Đổng Mộc Bác Nhất lớn tiếng tuyên bố hết giờ.

“Không công bằng! Anh căn bản chưa cho đủ thời gian mà em muốn!” phát hiện mình hết đường, Đinh Tiểu Ưu vội vàng lên mặt bất mãn.

Người đàn ông này thật gian manh!

“Bảo bối, yêu anh đâu cần suy nghĩ nhiều như vậy đâu?” Đổng Mộc Bác Nhất khuôn mặt dễ nhìn nổi lên nụ cười tà ác.

“Anh ăn gian!” Đinh Tiểu Ưu không hài lòng lâu bầu.

“Em yêu àh, tự nguyện thua cuộc đi.” Đổng Mộc Bác Nhất kéo cô ngồi xuống rồi ôm lấy thắt lưng, ngọt ngào nhắc nhở.

Bàn tay bắt đầu không an phận trượt vào váy của cô, cuồng dă xoa bóp hai vú thẳng đứng căng tròn, tiếp theo lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai ngậm vật kích động đứng thẳng, cho đến khi cô phát ra một tiếng rên rĩ.

“ Nhưng là...” nụ hồng có vẻ cứng hơn, Đinh Tiểu Ưu chỉ cảm thấy khó thở, không tự chủ rên rĩ thành tiếng.

“A...”

Người đàn ông này luôn là làm cho cô vô lực kháng cự..... Đinh Tiểu Ưu nhắm mắt lại, tận hưởng cảm xúc kích tình vui sướng của hắn mang đến.

Cho đến khi hắn ở trong cơ thể cô công thành chiếm đất, cô mừng như điên không thôi, trong lòng cô vẫn không nhìn rõ – cô lúc nào thì đã đáp ứng tiền đánh cuộc với người đàn ông này rồi?

“Ô ô ô ô”

Cơm ăn đến một nửa, chỉ nghe khóc điên cuồng đưa đến.

Ngay cả Kỷ Tử cũng bị hù rồi!

“Tiểu thư? Thế nào?” Kỷ Tử nhìn thấy Đinh Tiểu Ưu đột nhiên khóc, cũng đi theo khăn trương, vội vàng hỏi chuyện gì xảy ra.

Đinh Tiểu Ưu chỉ là một cái lắc đầu.

“ Tiểu thư, có phải hay không đồ ăn không ngon?” nhìn Đinh Tiểu Ưu cơ hồ chưa ăn món gì, Kỷ Tử lớn mật đoán.

“Không phải, là....”

“Hay là em đi mời thiếu gia tới?” Kỷ Tử thử dò xét hỏi.

“Không muốn!” Nghe Kỷ Tử muốn mời Đằng Mộc Bác Nhất, Đinh Tiểu Ưu vội vàng ngăn cản, ngay cả nước mắt cũng ngừng.

Nói giỡn, nếu là tìm tên kia tới, sợ rằng lại không chịu dời đi rồi!

“Tiểu thư, có thật không? Cô vừa khóc đến đau lòng như thế cũng....” Kỷ Tử vẫn hết sức lo lắng, trong lòng len lén suy nghĩ có hay không nên mời thiếu gia tới.

“Tiểu thư cô rốt cuộc là tại sao lại khóc thút thít đây?” Kỷ Tử vẫn không hiểu. “ Thật sự không phải là đồ ăn không ngon?”

“Không phải mà.” Đinh Tiểu Ưu vội vàng giải thích.

“Nhưng tiểu thư khóc” Kỷ Tử không hiểu nhìn Đinh Tiểu Ưu.

“Bởi vì....” Đinh Tiểu Ưu còn chưa kịp giải thích, chỉ thấy Cung Bồn rất khẩn trương chạy vào, hoàn toàn mất đi dáng vẻ trầm ổn thường ngày.

Chap 5.2 :

“ Tiểu thư tại sao lại khóc? Bữa ăn tối nay khó ăn sao? Hay có chuyện gì thương tâm? Hoặc là thân thể không thoải mái?” Vừa nghe thấy Đinh Tiểu Ưu khóc, Cung Bồn cho là đồ không hợp khẩu vị, hốt hoảng nhìn cô.

Hắn cũng không trông nom Đinh Tiểu Ưu có nghe hay không không hiểu, liền tiếp hỏi một đồng.

“Ách....” Kỷ Tử đang muốn mở miệng phiên dịch.

“Không phải.” Đinh Tiểu Ưu lắc đầu, dùng trung văn nhẹ nhàng nói.

Cung Bồn vừa thấy Đinh Tiểu Ưu lắc đầu, lập tức lại hỏi gấp, “Tiểu thư hay là cô có chỗ nào không thoải mái đây?”

“Tiểu Thư....” Kỷ Tử thử phiên dịch.

Đình Tiểu Ưu còn là lác đầu.

“Tiểu Ưu tiểu thư, rốt cuộc là thế nào?” Cung Bồn đoán thất bại.

“Đúng nha! Tiểu Ưu tiểu thư, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Kỷ Tử thật bị Đình Tiểu Ưu đột nhiên khóc làm ất cả thần chí.

Đình Tiểu Ưu còn là lác đầu.

Đúng lúc Cung Bồn cùng Kỷ Tử đang loạn lên, thì Đằng Mộc Bác Nhất tới.

“Nơi này xảy ra chuyện gì?” Đằng Mộc Bác Nhất vừa thấy bộ dáng Cung Bồn và Kỷ Tử bối rối quây quanh Đình Tiểu Ưu.

“Thiếu gia....” Cung Bồn cùng Kỷ Tử mở miệng cùng một lúc kêu.

“Cung Bồn, đây là chuyện gì xảy ra?” Đằng Mộc Bác Nhất nghiêm nghị mở miệng.

Hắn tối nay bất quá vì bận rộn không cùng Đình Tiểu Ưu ăn cơm, thế nào vừa tới liền thấy gương mặt có nước mắt của cô.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Là ai đáng chết khiến cho Đình Tiểu Ưu yêu quý của hắn khóc thút thít?

Bị Đằng Mộc Bác Nhất hỏi lên như vậy, Cung Bồn không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt đem tình huống hắn biết được nói lại.

“Tiểu Ưu, tại sao đột nhiên khóc?” Đằng Mộc Bác Nhất thay đổi Trung văn hỏi Đình Tiểu Ưu, âm điệu rõ ràng có nhiều nhu tình.

“Em....” Đình Tiểu Ưu nhìn Đằng Mộc Bác Nhất một cái bộ dáng muốn nói lại thôi. “Em..... Bởi vì....”

Không biết tại sao, chỉ cần thấy Đằng Mộc Bác Nhất vừa xuất hiện, trong lòng cô cũng không lung tung như thế, thương tâm tình tự cũng giảm nhiều....

“Thế nào?” Đằng Mộc Bác Nhất dịu dàng ngắm nhìn Đình Tiểu Ưu.

Đình Tiểu Ưu đem nước mắt lau đi, lung túng nhìn mọi người, nhẹ giọng thuyết “Tôi chỉ là muốn ăn cháo mà thôi!”

“Chao?” Đằng Mộc Bác Nhất sắc mặt đột nhiên trở nên xanh mét.

“Chao?” Kỷ Tử nét mặt tò mò hưng phấn.

“Chao?” Cung Bồn lại là dáng vẻ vô cùng buồn bực.

“Chính là chao.” Đình Tiểu Ưu gật đầu.

Cô đến Nhật Bản lâu như vậy, nên ăn hoặc là có thể ăn, thậm chí ngay cả dâng đậu, cô toàn bộ ăn rồi.

Nhưng là hôm nay, đột nhiên mãnh liệt muốn ăn cháo đến làm cho cô không nhịn được khóc lên.

Nghe được đáp án của Đình Tiểu Ưu, bốn người Nhật Bản trừng đôi mắt to ti hí một lúc lâu, mới do Cung Bồn đứng cảm đánh vỡ trầm mặc.

“Chao rốt cuộc là thứ gì a?” Nghe không hiểu Trung văn hắn, chỉ biết lặp lại cái từ này.

“Đó là ” Đình Tiểu Ưu mới mở miệng, lại lập tức câm mồm .

Hoàn hảo.

Cô thiếu chút nữa sẽ mở miệng nói tiếng Nhật rồi, thật may là không có bị phát hiện.

Kỷ Tử vừa đúng lúc mở miệng giải thích, “Đây là một loại thức ăn đặc biệt của Đài Loan, là một loại đậu hủ, nhưng nghe nói mùi vị nghe thấy rất đặc thù. Người thích cảm thấy rất thơm, không thích sẽ cảm thấy mùi vị đó rất thú vị.” Đó là cô từ trong sách xem mà biết về cháo, nhưng cô là cũng vô cùng tò mò đây!

“Này. . . .” Cung Bồn còn là sững sốt.

Giải thích như vậy quá trừu tượng .

Hơn nữa thiếu gia cùng Kỷ Tử đối với vật này phản ứng kém quá nhiều đi!

“Có điểm giống dâng đậu của chúng ta.” Kỷ Tử rất thân thiết dùng thức ăn Nhật Bản để giải thích.

“Dâng đậu ăn thật ngon a!” Cung Bồn lập tức bảo vệ thức ăn Đại Hòa dân tộc.

Dâng đậu là tinh hoa của người Nhật Bản, ở trên dâng đậu cho thêm tương du, thông, mù-tạc, lấy tất cả mà cho vào tô, tranh thủ lúc cơm còn nóng hổi mà rưới lên, thật là mỹ vị nhân gian a!

Hơn nữa nếu như cho thêm dẫn hoàng tươi vào, chén cơm kia quả thực là ngon tuyệt vời!

“Không cần phải nói thêm nữa đâu. . . .” Kỷ Tử quên Cung Bồn quả sự là người tự hào vì người Nhật Bản cỡ nào.

“Nếu không chao rồi cuộc là thức ăn như thế nào ?” Cung Bồn vẫn là không hiểu.

“Này. Tôi cũng vậy chưa từng ăn, muốn giải thích thế nào đây?” Kỷ Tử trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết làm như thế nào cùng Cung Bồn giải thích.

Cô cũng chưa có ăn qua, làm sao có thể nói được rõ ràng đây?

“Tốt lắm! Cung Bồn, tôi cho anh thời gian ba ngày đi lấy được chao. Bất kể là tìm được ở đây hay là lấy từ Đài Loan cũng không quan hệ.” Đằng Mộc Bác Nhất ra chỉ thị.

Trong thời gian ở Đài Loan, hắn rất thích hưởng thụ thức ăn cùng phong thổ Đài Loan, duy nhất không cách nào thưởng thức, đó là chao!

Mùi vị đó khó có thể nghĩ, chỉ cần vừa nghĩ thấy, mỗi lần đều ép hắn phải đổi đường mà đi!

Hiện tại, Tiểu Ưu lại vì ăn không được lương đậu hủ mà thương tâm rơi lệ.

Vì để cho người phụ nữ yêu quý vui vẻ, hắn cũng chỉ biết nắm thật chặt lỗ mũi nhăn nheo .

“Dạ!” Cậu chủ có lệnh, Cung Bồn vội vàng lên tiếng đáp ứng

Đình Tiểu Ưu vui mừng nhìn Đằng Mộc Bác Nhất - Đằng Mộc Bác Nhất là anh hùng, anh hùng, anh hùng, đại anh hùng!

Thật là cao hứng đó! Có chao rồi!

Ha ha.

Ba ngày sau

“A mùi vị gì?”

“Thối chết!”

“Trời ơi. Thật là mùi vị lạ!”

“Là ai lấy được?”

“Đừng nghĩ tôi thả vào trong nồi nấu, nồi của tôi sẽ bị hủy diệt!”

“Chúng ta nhất định phải nấu đồng đồ thối này sao?”

Nghe được trong phòng bếp một tiếng lại một thanh oán trách, Cung Bồn thật rất hối hận mình ban đầu tại sao muốn lắm mồm.

Hắn vừa bắt đầu thì không nên hỏi chuyện có liên quan đến chao.

“Cung Bồn, phiền chính anh cầm đi cho Tiểu Ưu tiểu thư có được hay không? Thối đến chết” Trong đó làm cho tiếng thảm nhất chính là Kỷ Tử .

Trời ạ, cô đối với chao không còn có bất kỳ kỳ vọng!

Chap 5.3:

Thật không hiểu nổi Tiểu Ưu tiểu thư làm sao sẽ vì cái thừ đồ bốc mùi này mà rơi lệ? Chỉ cần nghĩ thấy là muốn mạng của cô rồi, lại còn phải nuốt xuống?

Ác

Nhưng vào lúc này, kẻ đầu sỏ tạo thành này một mảnh tiếng kêu than dậy khắp trời đất thật vui vẻ xuất hiện ở cửa phòng bếp, cười nhỏ nhẹ nói: “Thơm quá đó! Là chao đi?”

Nghe được Đinh Tiểu Ưu nói như vậy, Kỷ Tử mặt cũng xanh lét.

Những người khác khi Kỷ Tử đem lời của Đinh Tiểu Ưu phiên dịch thành nhật văn sau, cũng cứng ngắt theo ở hiện trường.

Thúi như vậy gì đó, nơi nào thơm rồi?

Đinh Tiểu Ưu với bộ dáng cái gì cũng không biết, hưng phấn đi tới trước chảo dầu, nháy đôi mắt to xinh đẹp, “Phải giúp tôi nấu chao sao?”

Cũng, cũng chao!

Cô toàn bộ tưởng là chao a!

Thật là muốn được ăn mau.

Chỉ là nhìn chằm chằm những miếng chao còn chưa có bỏ vào nồi, nước miếng của cô cũng nhanh muốn chảy xuống.

Đắm chìm trong vui sướng vì sắp được ăn chao Đinh Tiểu Ưu hồn nhiên không có nhận thấy được người bên cạnh cũng mau muốn té xỉu.

Đáng thương Kỷ Tử phải chịu đựng cảm giác ghê tởm muốn ói, đem lời của Đinh Tiểu Ưu phiên dịch cho đầu bếp.

“Phải” Người đáng thương không thể làm gì khác hơn là đau lòng chịu đựng, gấp khối đậu hủ đi nấu.

“Một khối không đủ, làm nhiều mấy khối đi.” Đinh Tiểu Ưu vẫn cười hì hì như cũ vừa nói, trên mặt vẻ mặt vừa ngây thơ lại mong đợi. “Nhiều người như vậy mới có thể cùng nhau ăn đủ. Dù sao Cung Bồn quân sự mua rất nhiều, tôi một người cũng ăn không hết.”

Kỷ Tử theo lời phiên dịch.

Trong phòng bếp đột nhiên một mảnh yên lặng, trừ một người là Đinh Tiểu Ưu, toàn bộ mọi người giống như bị sét đánh tới yên lặng, không dám tin nhìn Đinh Tiểu Ưu .

Mọi người cùng nhau ăn?

Cũng là đồng thời, ánh mắt của mọi người lại dời về phía Cung Bồn, tất cả đều mang theo đậm ý khiển trách : ai kêu anh mua nhiều như vậy ? !

Xui xẻo Cung Bồn không thể làm gì khác hơn là tiếp nhận tức giận mắng của mọi người không tiếng động .

“Ách. Tiểu thư, chính cô ăn là tốt rồi, chúng tôi không cần. Cám ơn ý tốt của cô.” An tĩnh một lát, Kỷ Tử cuối cùng lên tiếng.

“Nhưng là, các người không phải là chưa có ăn chao sao? Không muốn ném thử một chút sao?” Đinh Tiểu Ưu rất thiện lương nhìn mọi người, không hiểu hỏi.

Kỷ Tử đem Đinh Tiểu Ưu lời của phiên dịch xuống.

Toàn bộ mọi người cố gắng nặn ra nụ cười, rất có ăn ý lắc đầu.

Nhìn toàn bộ mọi người như vậy nghiêm túc lắc đầu, Đinh Tiểu Ưu cũng không tiện miễn cưỡng nữa, thở dài nói: “Được rồi! Cũng đừng trách tôi nhỏ mọn đó.”

Nghe xong Kỷ Tử phiên dịch sau, toàn bộ đầu người dao động với lực lớn hơn.

Nhìn vậy chứ cũng không phải tất cả mọi người Nhật Bản ai cũng cậ mạnh.

Không rõ ý nghĩ của mọi người Đinh Tiểu Ưu thấy tất cả như đang nhường cho cô, trong lòng càng vui vẻ hơn.

“A muốn khét rồi!” Đinh Tiểu Ưu nhìn vào trong nồi đậu hủ, lưu loát dùng tiếng Nhật nhắc nhở đầu bếp.

“Hả?” Mọi người nghe Đinh Tiểu Ưu trong miệng đột nhiên nói ra tiếng Nhật, tất cả đều kinh ngạc không thôi nhìn cô.

Giật mình, mình không cẩn thận bật nói ra tiếng Nhật, Đinh Tiểu Ưu vội vàng giả bộ ngu, “Thế nào? Tại sao nhìn như vậy?” Cô dùng Trung văn vừa nói, giả bộ mặt đáng vẻ không hiểu.

“Tiểu thư mới vừa nói là tiếng Nhật sao?” Kỷ Tử nhẹ giọng hỏi.

“Tiếng Nhật? Cái gì tiếng Nhật?” Đinh Tiểu Ưu tiếp tục giả vờ ngu.

“Tiểu thư mới vừa dùng tiếng Nhật nói đậu hủ mau khét.”

“Có thật không?” Đinh Tiểu Ưu giả bộ lơ đãng.

“Tiểu thư không biết mình mới vừa đang nói tiếng Nhật sao?” Kỷ Tử không hiểu cô làm sao sẽ không biết mình nói Tiếng Nhật.

” Cũng không biết.” Đinh Tiểu Ưu vô tội lắc đầu một cái, cố làm vẻ suy tư, mới nhún nhún vai nói: “Chẳng lẽ người như mọi người nói, chỉ cần ở một chỗ ở đã lâu, một cách tự nhiên sẽ nói được ngôn ngữ địa phương là thật?” Nói xong còn vô tội nhìn Kỷ Tử một cái.

“Có lẽ.” Kỷ Tử gật đầu một cái, ngay sau đó hướng mọi người giải thích tình huống.

Nhìn thấy tất cả mọi người lộ ra nụ cười tán dương, Đinh Tiểu Ưu biết chuyện mình biết tiếng Nhật không bị lộ, an tâm rất nhiều.

Hô, lần sau phải chú ý.

Một lát sau, tràn đầy một bàn chao nấu xong, Đinh Tiểu Ưu phân phó đầu bếp gấp đồ chua cùng dính tương sau, một mặt nhận lấy chao, một mặt lẩm bẩm nói: “Lớn như vậy co lại a. Được rồi, thì chia cho Đằng Mộc Bác Nhất ăn một lần đi!”

Nhìn cô đối với Đằng Mộc Bác Nhất càng ngày càng tốt! Có đồ ăn ngon còn có thể nhớ phần hân ăn, hân nhất định sẽ rất cảm động !

Ha ha.

Đinh Tiểu Ưu vừa đi, mọi người cuối cùng có thể hạo hạo hít thở, mọi người tìm đủ mọi cách khử mùi hương trong không khí

Hô! Đây mới là không khí a.

Nhưng vào lúc này, từ trong thư phòng của Đằng Mộc Bác Nhất truyền đến một tiếng rống dữ dội, “Anh không muốn ăn cái đồ quý này!”

Đó là thanh âm của Đằng Mộc Bác Nhất .

Tiếp theo là Đinh Tiểu Ưu tiếng kêu, “Ăn cũng thật ngon! Ăn nữa!”

“Không muốn!”

“Ăn nữa!”

Mặc dù nghe không hiểu lắm tiếng Trung, nghe thấy tiếng một nam một nữ kia, mọi người cũng mới biết người đầu tiên bị hại là Đằng Mộc Bác Nhất.

Thiếu gia đáng thương, đừng cảm ăn đi! Cầu xin liệt tổ liệt tông Đằng Mộc gia phù hộ người. Mọi người đang trong lòng cầu nguyện vì Đằng Mộc Bác Nhất .

Chỉ mong thiếu gia không bị ói chết.

Một bàn đồ ăn lớn như vậy!

Thật đáng thương mà.

6. Chương 6

“Thật là nhàm chán.” Đinh Tiểu Ưu nhìn ngoài cửa sổ, buồn buồn kêu lên.

“Thế nào?” Đổng Mộc Bắc Nhất vốn đang chuyên chú đọc sách, nghe được Đinh Tiểu Ưu kêu như vậy, liền ngẩng đầu lên quan tâm.

Buồn bã nhìn anh một cái, Đinh Tiểu Ưu đáng thương nói: “Người ta đến Nhật Bản lâu như vậy, cũng không có đi ra ngoài dạo phố. Thật nhàm chán.”

Cô đến Nhật Bản cũng một thời gian rồi, cũng chỉ nhốt ở trong Đổng Mộc gia, căn bản là không có gì cơ hội đi tham quan một chút Nhật Bản.

Cảm giác rất đáng tiếc.

“Cho nên?”

“Em muốn đi ra ngoài một chút.” Đinh Tiểu Ưu ánh mắt nhiệt tình nhìn Đổng Mộc Bắc Nhất.

Cô không phải là người thích đi dạo phố, ở Đài Loan cũng rất khó được đi ra ngoài uống chén trà chiều hoặc khắp nơi đi một chút, chẳng qua là, Cô cũng không phải là cái loại người có thể nhốt ở trong phòng nhiều tháng được.

Cô là thật không hiểu Đổng Mộc gia tộc rốt cuộc có bao nhiêu tài giỏi, nhưng chỉ cần nhìn căn phòng bình thường giản dị nhất trong cuộc sống của anh, thì có thể làm cho người ta cảm giác được Đổng Mộc Bắc Nhất là người có nhiều tiền như thế nào.

Hơn nữa Cung Bồn nói nơi này vô cùng có ý nghĩa lịch sử, cô mỗi ngày khắp nơi đi một chút xem một chút, thế nhưng vẫn còn không thể nhìn hết thấy Đổng Mộc gia.

Nhưng xem như Đổng Mộc gia rất lớn thì cô cũng không phải là tới nơi này để làm nhà khảo cổ, mỗi ngày đều phải nhìn đồng hồ kỹ này cô cảm thấy thật buồn phiền.

Cho nên cô hi vọng có thể đi ra ngoài một chút, ít nhất nhìn Nhật Bản rốt cuộc là hình dáng gì.

“Vậy thì gọi Kỷ Tử cùng Cung Bồn cùng em đi ra ngoài đi một chút a!” Nhìn cô gái nhỏ với ánh mắt khẩn cầu, Đổng Mộc Bắc Nhất cũng rất dứt khoát cho cô ngay một đáp án.

“Anh thật tốt!” Đinh Tiểu Ưu cao hứng cười to.

Thật là tốt đó.

“Đưa ngọc. Nhốt ở trong nhà đã lâu như thế tất nhiên là rất buồn bức rồi, đi ra ngoài hóng mát một chút cũng tốt.”

Thời điểm ban đầu hần nhìn thấy Đinh Tiểu Ưu, cô đối với Nhật Bản có cảm giác bài xích hết sức nghiêm trọng, cho tới bây giờ, hần còn cho là cô rất kháng cự Nhật Bản, cho nên cũng không dám nói lên ý tưởng muốn dẫn cô nhìn xung quanh.

Không nghĩ tới hiện tại cô đột nhiên đề nghị với mình.

Có thể thấy được cô cũng đã tương đối thích ứng với cuộc sống ở Nhật Bản Điều này đối với anh mà nói là tin tức rất tốt.

Có lẽ là nên để cho Tiểu Ưu gặp các trưởng bối trong gia tộc, thuận tiện chuẩn bị hôn lễ

Đinh Tiểu Ưu không biết được tính toán trong lòng anh, nghe Đổng Mộc Bắc Nhất cho phép, cô cao hứng gật đầu.

Có thể đi chơi

Một lát sau, Đằng Mộc Bác Nhất mới mở miệng hỏi, “Em có đặc biệt nghĩ đến muốn đi dạo nơi nào không?”

Nghe Đằng Mộc Bác Nhất hỏi như vậy, vốn là chuyên chú đang nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ Đinh Tiểu Ưu quay đầu cười rạng rỡ đối với anh nói một tiếng, “Có a!”

“Nơi nào?” Đằng Mộc Bác Nhất suy nghĩ lòng trong, cô gái nào cũng sẽ thích đi dạo một chút công ty bách hóa Tokyo, chính là nghiêm túc, đi sáu địa danh lớn ở đây!

“Chợ!” Đinh Tiểu Ưu khoái trá nói.

“Cái gì?” Đằng Mộc Bác Nhất không dám tin nhìn cô.

“Đi dạo chợ nha! Chơi cũng rất khá!” Đinh Tiểu Ưu thấy vẻ mặt của Đằng Mộc Bác Nhất, mới chột nghĩ đến Hồngбет, cô quên không phải là mỗi người ai cũng thích đi dạo chợ !

Cô từ nhỏ liền bị cấm chỉ đi ra chạy loạn bên ngoài, vì vậy cô chỉ cần có cơ hội, luôn là tới nơi có nhiều người.

Cho nên tiếng người nhiều nhất, lại có nhiều thứ mới mẻ chơi thật vui ,chợ liền biến thành nơi cô thích nhất!

Chẳng qua là mỗi lần cô nói với người khác, luôn là bị chửi là quái thai. Đi dạo chợ giải trí chỉ có thể chính cô một mình đi vào.

Thật may là những quốc gia khác chợ không giống Đài Loan như vậy, đương thành có thể đi nhiều địa điểm, ít nhất cô nói cùng người ta là đi dạo chợ quốc gia nào, nghe tương đối có thưởng thức.

“Đi dạo chợ chơi thật vui?” Đằng Mộc Bác Nhất rất khó hiểu với niềm vui thú của Đinh Tiểu Ưu, giống như đối với sự yêu thích chao của cô.

Bất quá thấy Đinh Tiểu Ưu hết sức gật đầu khẳng định, anh quyết định cho cô tự do đi!

Chỉ cần cô vui vẻ là được rồi.

Thật may là Đinh Tiểu Ưu thường rời giường muộn.

Kỷ Tử cùng Cung Bồn cùng nhau ở trong lòng lặng yên suy nghĩ, bây giờ rất khó tưởng tượng mình lại muốn đưa cô đi dạo chợ.

Nhờ cây! Bọn họ dù gì cũng là người ở của nhà danh môn vọng tộc, lại muốn đưa Thiếu phu nhân tương lai đi dạo “Chợ bán thức ăn” ?

Vừa nghĩ đến liền vô lực!

“Nhưng là tôi muốn nhìn vui hơn mua sắm a!” Đinh Tiểu Ưu rất kiên trì. “Tôi không muốn đi những.. công ty bách hóa kia, hoặc là khách sạn tình phẩm ... hay địa danh đẹp.”

Cũng không phải là quan khách, cô làm gì ăn no rảnh rồi, chạy tới những địa phương có giá đất cất cổ kia để bị coi như kẻ ngốc?

“Này.” Cung Bồn thật khó khăn nhìn Kỷ Tử cùng Đinh Tiểu Ưu , bây giờ không biết nên nói gì, rất khổ não.

Thưởng thức của Đinh Tiểu Ưu rất bình dân.

Này. Này căn bản không phù hợp phong thái phu nhân của gia đình vọng tộc nên có a!

Chẳng lẽ anh tốn nhiều thời gian như vậy để cho Tiểu Ưu tiểu thư từ trên mình khi ăn uống sẽ nghiệm ra văn hóa của Nhật Bản bác đại tinh thâm, hóa ra tất cả khổ tâm của anh đều là uống phí sao?

Tại sao Tiểu Ưu tiểu thư muốn đi đi dạo chợ bán thức ăn đây?

Chẳng lẽ tiểu thư còn không hiểu rõ Đằng Mộc gia tộc là tôn quý nhất tộc cỡ nào sao?

Hơn nữa tiểu thư đến đã lâu như vậy, ba bữa cơm đều ăn sạch bong, mỗi sáng sớm thường hay muốn uống trước một phin cà phê nhưng đều không để ý anh tỉ mỉ giao phó phòng bếp nấu vị vụn súp.

Uổng phí hẳn còn tìm đến vị vụt tốt nhất để nấu vị vụt súp, kết quả anh đối với Tiểu Ưu tiểu thư ngày ngày cảm hóa giáo dục căn bản là không có hiệu quả!

Cô không hiểu rõ được nỗi khổ tâm của anh, thật là khiến anh đau lòng a. .

“Cung Bồn, chúng ta cũng mang tiểu thư đi đến những nơi khác xem một chút đi!” Thấy Cung Bồn khổ não như vậy, Kỷ Tử không thể làm gì khác hơn là mở miệng phụ họa thêm. “Tiểu thư, chúng ta đi chỗ khác đi một chút đi! Nhìn xem nơi nào nên vào xem thì vào.”

Hô, khi phiên dịch thật khổ cực, đặc biệt là hai bên không có cùng - ý kiến thì cô còn phải phụ trách thay đổi, nhằm tránh tranh chấp.

“Được rồi!” Đinh Tiểu Ưu khẽ gật đầu. Ít nhất luôn là những nơi vui chơi thật vui.

“Được rồi!” Ít nhất không phải là chợ. Cung Bồn cũng gật đầu.

Vì vậy, mười lăm phút sau, ba người chạy tới siêu thị. Cung Bồn cùng Kỷ Tử chưa bao giờ biết đi dạo siêu thị có thể mệt đến trình độ này.

Chỉ có Đinh Tiểu Ưu mười phần sức sống khiêng một đồng lớn đồ trở về, còn không ngừng điên cuồng hô, “Chơi thật vui!”

Thật là chơi quá vui!

Không nghĩ tới trong siêu thị Nhật Bản cũng có nhiều đồ như vậy, cộng thêm Cung Bồn nói cô có thể mua sắm thoải mái, chi phí mua sắm đều không cần chi trả, hại cô nhất thời không nhận được liền mua rất nhiều đồ.

Khó trách nhiều phụ nữ thích đi mua sắm như vậy, thì ra là cảm giác mua sắm lại tốt như vậy a!

“Tiểu thư cao hứng là tốt rồi.” Kỷ Tử không hổ là phụ nữ Nhật Bản điển hình, chẳng qua là cười nhàn nhạt. Còn Cung Bồn lại là cười khổ.

“Ngày mai lại đi đi!” Đinh Tiểu Ưu thật vui vẻ tuyên bố.

Cung Bồn cùng Kỷ Tử nhất thời không dám nói tiếp.

“Thế nào?” Phát hiện không ai nói tiếp, Đinh Tiểu Ưu cảm thấy có chút kỳ quái, tò mò mở miệng vừa hỏi.

“Ách.” Kỷ Tử còn tới không kịp trả lời, vừa đứng nhìn thấy một phụ nữ từ phòng tiếp khách bên kia đi tới, còn Đằng Mộc Bác Nhất thì đi theo bên cạnh.

Cô gái mặc áo truyền thống ki-mô-nô, xa xa đi tới, đoan trang ưu nhã tư thế cùng bước chân xem ra tựa như bức tranh mỹ lệ.

Cung Bồn cùng Kỷ Tử đột nhiên há hốc vì kinh ngạc!

“Cái đó phải.” Đinh Tiểu Ưu nhìn ngây người. Vị tiểu thư Nhật Bản này thật đúng là ưu nhã a! Ngay cả đi bộ cũng đẹp như vậy

Xinh đẹp.

Cùng Đằng Mộc Bác Nhất đều vai đi, cảm giác thật xứng đôi.

Trong khoảng thời gian ngắn, một loại cảm giác không thoải mái xông lên trái tim của Đinh Tiểu Ưu, cô cũng không phải là thích nhìn đến cô gái khác đứng ở chung một chỗ cùng Đằng Mộc Bác Nhất.

Đặc biệt là hai người kia thoát nhìn là thích hợp như thế.

Vào giờ phút này, cô mới giật mình, thì ra là trong lúc vô tình, tình cảm của cô đối với Đằng Mộc Bác Nhất ở có lẽ đã vượt qua xa những gì mà cô nghĩ.

Còn không kịp chờ tới Kỷ Tử trả lời, cô gái cùng Đằng Mộc Bác Nhất đã đi tới trước mặt bọn họ .

“Tiểu Ưu.” Đẳng Mộc Bác Nhất vừa nhìn thấy Đinh Tiểu Ưu, rất tự nhiên đi tới bên cạnh Đinh Tiểu Ưu, thân mật ôm vai Đinh Tiểu Ưu. “Đây là Sa Dã Gia, cha cô cùng cha anh có giao tình rất tốt, thỉnh thoảng hay đến thăm hỏi.”

Đẳng Mộc Bác Nhất giới thiệu đơn giản, trên vẻ mặt không nhìn ra là cao hứng đến như thế nào. Đinh Tiểu Ưu cũng lễ phép gật đầu đối với Sa Dã Gia.

Sa Dã Gia đầu tiên là ý vị thâm trường nhìn nhìn tay của Đẳng Mộc Bác Nhất vừa để xuống ở đầu vai Đinh Tiểu Ưu, ngay sau đó lại cực kỳ có lễ phép hướng Đinh Tiểu Ưu mỉm cười gật đầu.

“Cung Bồn, giúp tôi đưa Sa Dã Gia tiểu thư ra cửa.” Đẳng Mộc Bác Nhất phân phó nói. “Sa Dã Gia, trên đường cẩn thận.”

Sa Dã Gia vẻ mặt có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh liền hồi phục vẻ mặt ôn nhu thuận theo, nhỏ nhẹ nói:

“Tốt, vậy em hôm nào tới nữa. Sayonara.”

Dứt lời, trên mặt cô mang theo nụ cười thần bí, cố ý nhìn Đinh Tiểu Ưu một cái, mới chậm rãi để Cung Bồn hộ tống rời đi.

“Đó là.” Đinh Tiểu Ưu không hiểu hỏi.

Thế nào mà cái cô Sa Dã Gia tiểu thư lại nhìn cô cười như vậy thế? Đinh Tiểu Ưu bị nhìn mà thấy không hiểu ra sao, cộng thêm những gì trong lòng vừa mới nghĩ đến, làm cho cô càng thêm tò mò.

Nhưng là Đẳng Mộc Bác Nhất không để cho Đinh Tiểu Ưu hỏi xong vấn đề, cũng không có cho bất kỳ đáp án, ngược lại dịu dàng nói với cô: “Đây chẳng qua là con gái của bạn cha anh, không cần để ý.”

Hắn một mặt vừa nói, một mặt ôm Đinh Tiểu Ưu đi vào bên trong.

Nhưng là Đẳng Mộc Bác Nhất càng nói như vậy, Tiểu Ưu lại càng cảm thấy kỳ quái thêm.

Cô không hiểu tại sao thấy Sa Dã Gia rời đi, vẻ mặt Đẳng Mộc Bác Nhất lại có loại cảm giác như trút được gánh nặng.

Không chỉ Đẳng Mộc Bác Nhất, ngay cả Kỷ Tử cũng như trong miệng có cùng cục tức.

Nhưng anh không nói, cô cũng không muốn hỏi tới quá nhiều; dù sao chính cô cũng không hiểu nổi tại sao lại đối với Đẳng Mộc Bác Nhất vừa có ham muốn giữ lấy mãnh liệt như vậy.

Như vậy tâm tình là tốt hay là xấu đây?

Mà cái cô Sa Dã Gia cho cô cảm giác cũng là lạ.

Cũng không biết có phải chỉ là quan hệ trai gái xã giao đơn thuần như vậy?

Sau khi Sa Dã Gia rời đi, không khí trong phòng trở nên rất nghiêm túc, thái độ Đẳng Mộc Bác Nhất tối nay lại càng thêm nhiệt tình khác thường.

“Ừ.”

Từ phía sau ôm tình nhân, tay của hắn xuyên qua sợi tơ áo lót của cô, vuốt ve bộ ngực phồng nộn bóng loáng của cô, miệng môi ở chiếc cổ trắng nõn lưu luyến quên về.

“A.” Đinh Tiểu Ưu yêu kiều liên tiếp.

Cô nhắm mắt lại, không có chút khí lực chịu đựng khát vọng trong cơ thể lan tràn ra như hắn toan tính.

Đẳng Mộc Bác Nhất hai tay che ở hai vú mềm mại, không ngừng xoa bóp đỉnh núm hồng, dưới sự trêu đùa của anh hai đỉnh đoá hoa của cô trở nên nở rộ đứng lên, cao vút, tựa như đang đợi anh lấy phương thức kịch liệt hơn đoạt lấy.

“Rộng mở. Vì anh rộng mở.” Hắn gần hơn thân thể xinh đẹp, để cho làn da nõn nà dán lên bắp thịt căng đầy của mình, ngón tay theo bờ mông tròn, đi tới giải đất tam giác thần bí của cô.

“Oh. . . .” Đinh Tiểu Ưu thuận theo mở bắp đùi ra, nâng cao cái mông của mình.

Đằng Mộc Bắc Nhất nhích ngón tay thăm dò vào ở bên trong gò đất ẩm áp của cô, từ từ hoạt động, tay của hắn giầy dựa ở bên trong giai nhân, chỉ càng thâm nhập vào nơi sâu thăm ẩm áp, thẳng đường đến lúc trở về càng không ngừng trêu đùa.

“Um” Cô thống khổ nhện trện trện khoái cảm cuốn tới.

Động tác ngón tay anh càng thêm gia tốc, ở bên trong của cô nhanh chóng rút tới rút lui, tựa như trêu chọc, mà lửa nóng dục vọng vì vậy lan tràn, cho đến khi mật dịch của cô rò rỉ chảy ra.

“Cảm thấy như thế nào?”

Cổ dề nén khát vọng hần nhẹ hôn đôi môi giai nhân, chỉ cho ngón tay vào ra trong hoa kính của cô, nhưng lại không muốn tiến vào.

“Ừ.” Đinh Tiểu Ưu giầy dựa thân thể, muốn...ức chế trong cơ thể lúc này không khỏi xôn xao.

“Như thế nào?” Mắt anh dính chặt vào cô vẻ mặt đắc ý, chính là không muốn thỏa mãn cô, mặc cho cô toàn thân run rẩy, hơi thở trầm ngâm giống như khóc thút thít.

“Anh.” Đinh Tiểu Ưu đã không chịu nổi loại tao loạn này, tựa hồ không có lúc nào là không hành hạ cô ở tại lúc này.

“Sắp đến.” Ở từng trận đánh thẳng vào trong, Đinh Tiểu Ưu cảm giác tốt cùng, trong cơ thể có dòng nước ấm xông ra, thăm ướt tay của đàn ông.

“Hô.” Mồ hôi, co rút nói rõ chân tướng.

Anh tối nay điên cuồng dị thường, ngược lại khiến cảm giác hoan ái kích thích càng cao hơn bay lên.

“Anh biết em sẽ thích . Bảo bối, hiện tại đối lại là em tới lấy lòng anh đi.” Anh lấy ra dục vọng đã sớm sừng lên nóng rực làm anh đau đốn, nhẹ nhàng linh hoạt thăm dò ở trước u cốc ướt át của cô.

“Đó. Nhanh lên một chút.” Bị dây xích ham muốn điều khiển, Đinh Tiểu Ưu vô lực nằm lẩn ở trên giường, mặc anh trêu đùa.

“Cái gì nhanh lên một chút?” Anh cố ý giả bộ không hiểu, dục vọng nóng rực vẫn như cũ liếm láp nhẹ nhàng miệng huyết giai nhân, treo ngược khẩu vị của cô.

“Mau vào đi!” Giọng Đinh Tiểu Ưu mang âm khóc, thân thể lo âu giầy dựa, không tự chủ làm nên vẻ dâm đang, cầu xin tình nhân.“Em muốn anh đi vào! Nhanh lên một chút đi vào.”

“Đã biết.” Ngạo nghệ giờ cao phân thân, vận sức chờ phát động, anh lấy tư thế nhanh chóng tiến vào khe hẹp chặt khít của cô.

“A.” Đinh Tiểu Ưu không cách nào đè nén kêu lên.

“Rất tốt, em có thể gọi lớn tiếng một chút, anh thích nghe thanh âm của em vì anh mà điên cuồng.” Ngôn ngữ trêu đùa của anh ở bên tai giai nhân truyền tới, phía dưới to lớn cũng là gia tăng luật động, động tác tự do từ chậm chạp đến gấp gáp, để cho cô phát ra âm thanh ngâm nga xinh đẹp.

“Ừm.” Đinh Tiểu Ưu hai mắt mê loạn, vui sướng trầm luân trong tư vị mà anh mang đến.

Đằng Mộc Bắc Nhất không lên tiếng, bởi vì cô rất chặt bao bọc làm cho anh muốn càng không ngừng lấy hết cô, để cho cô đi theo anh vùi lấp ở nơi này tầng tầng xông lên trong dục vọng.

Đinh Tiểu Ưu đã hoàn toàn đắm chìm trong cảm giác tê dại thỏa mãn diệu kỳ, mặc cho anh tăng tốc xông vào tốt cùng bên trong.

“Vui vẻ sao?” Giọng anh khàn khàn mà tràn đầy sức quyến rũ phát ra âm thanh ở bên tai cô.

“Ừ.” Cô dùng sức gật đầu.

Bàn tay của Đằng Mộc Bắc Nhất bao trọn hai vú của cô, vật nóng rực khổng lồ kéo dài xoắn xuyên qua nửa người dưới của cô, để cho cô phát ra tiếng rên kiều mỹ vang lên không ngừng.

“Ừm. . .” Lý trí của cô ở trong trận trận khoái cảm bị kéo đi mất, anh mãnh liệt đoạt lấy để cho cô du tẩu cùng anh.

Theo anh luật động, tiếng cô thở dốc càng lúc càng lớn.

Anh mãnh liệt rút ra đi vào làm cho cô càng rên rỉ nhiều hơn, khoái cảm đặc thù đánh tới tứ chi của cô như sóng biển, làm cô có cảm giác dục tiên dục tử.

Trời ạ! Loại hành hạ ngọt ngào này làm cho người ta vừa vui vẻ vừa thống khổ.

Cô cảm thấy văng đầu hoa mắt, cái kia trong cơ thể căng thẳng như dây cung phẳng phát sắp gãy lìa.

“Kiên nhẫn một chút, cũng nhanh đến.” Anh nhắm mắt lại, ngưỡng cao thân thể, mãnh liệt chạy nước rút mấy cái sau, theo hoa kính thật chặt của cô, hai người cùng nhau đạt tới đích thiên đường dục vọng.

Đinh Tiểu Ưu không nhận được ngủ thật say.

Không biết ngủ bao lâu, cảm giác được thân thể khác thường chính là cảm giác thích thú ban đầu, Đinh Tiểu Ưu nhẹ nháy da mắt, cố gắng để cho cái đầu bất tỉnh khôi phục vận chuyển, phát hiện người đàn ông của cô một chút cũng không có ý định để cho cô nghỉ ngơi, thân vẫy quanh hông của cô, kịch liệt kéo ra đưa vào .

“Ừ. . . . Vẫn chưa kết thúc sao?” Đinh Tiểu Ưu thanh âm yếu ớt hỏi thăm cơ hồ nghe không rõ.

“Sắp.” Lộ ra mỉm cười hoàn mỹ , Đằng Mộc Bác Nhất một lần nữa lại tiếp tục ra vào.

“A.”

Những âm thanh ẩn nhẫn được Đinh Tiểu Ưu yêu kiều bật ra, hạ thể không tự chủ được dâng lên khoái cảm, không để cho cô khống chế mà ngâm nga ra tiếng.

Dục vọng phái nam không ngừng ở trong cơ thể cô kéo ra đưa vào, xâm nhập, thoát ra, theo anh chạy nước rút, từng âm thanh đứt quãng của cô hóa thành tiếng ngâm dài.

“A.” Cô rên rỉ không ngừng, thật là mùi vị ngọt ngào.

Thấy tình nhân quên mình phối hợp như vậy, trong lòng Đằng Mộc Bác Nhất tràn đầy cảm giác thành tựu, anh cảm giác con đường u tối của giai nhân lần thứ hai so lần thứ nhất lực cơ rút nhanh mạnh hơn, anh biết cô sắp đạt tới cao triều, vì vậy dẹp tất cả dịu dàng, toàn lực ứng phó ra vào miệng huyệt của cô.

Rốt cục, ở lượt tập kích mãnh liệt sau, anh cũng không khống chế được ý niệm, nhanh chóng rút ra đưa vào, dục vọng ở trong cơ thể cô nổ tung, hai người đồng thời đạt tới cao triều.

Ở trong đôi mắt chân thành của cô

Anh nhìn thấy lời thề đời đời kiếp kiếp

7. Chương 7

Ba ngày sau, chọn thời điểm Đằng Mộc Bác Nhất cùng Cung Bồn đều không có mặt, Sa Dã Gia đến yêu cầu nói chuyện một mình với Đinh Tiểu Ưu.

“Tiểu thư không hiểu tiếng Nhật, sợ rằng không cách nào cùng Sa Dã Gia tiểu thư nói chuyện.” Kỷ Tử cố gắng cầu xin có ý muốn cự tuyệt Sa Dã Gia .

Cái này Sa Dã Gia tiểu thư cũng phải quá rõ ràng đi! Cô căn bản là muốn tới nói Tiểu Ưu tiểu thư rời đi chẳng phải sao!

Nhưng căn bản là thiếu gia không muốn cùng cô có bất kỳ mối quan hệ hay danh phận gì, chỉ là do gia tộc một mực mong muốn, cùng những người chung quanh nói loạn.

Như vậy còn chưa tính, hiện tại lại còn chạy đến tìm đàm phán tiếng Nhật với Tiểu Ưu tiểu thư, thức sự quá phận.

Sa Dã Gia chẳng qua là cười, trực tiếp xem Kỷ Tử như không tồn tại, nhìn Đinh Tiểu Ưu, dùng tiếng Trung rõ ràng nói: "Đinh tiểu thư, tôi muốn nói chuyện một mình với cô có được không?"

Dứt lời, cô ta mới dùng ánh mắt mang theo ý vị khiêu khích nhìn Kỷ Tử một cái.

Cô thật là nhiều chuyện!

Ai, nhìn dáng dấp vị Sa Dã Gia tiểu thư này là hướng về phía cô mà nói, muốn giả chết lừa dối như cũ rất khó.

Có thể thấy rõ, Đinh Tiểu Ưu hít một hơi thật sâu, ưỡn thẳng sống lưng, đối với Sa Dã Gia cười nói: "Dĩ nhiên."

Sau đó cô quay đầu đối với Kỷ Tử phân phó, "Đem phòng trà chuẩn bị tốt, tôi cùng Sa Dã Gia tiểu thư sẽ ở nơi đó pha trà."

"Phải" kinh ngạc với Đinh Tiểu Ưu có thể biểu hiện được ra khí chất lãnh đạo, Kỷ Tử rất tự nhiên phục tùng mệnh lệnh.

Một lát sau, Sa Dã Gia cùng Đinh Tiểu Ưu đã ưu nhã ngồi, thanh tao lịch sự uống trà.

"Không nghĩ tới Đinh tiểu thư thân là người Đài Loan, cách nâng trà còn rất ra dáng người Nhật Bản chúng tôi." Sa cũng cười đến hết sức ôn nhu, thanh âm nhu hòa nói ra lời cũng là lực sát thương mười phần.

Cô lời này rõ ràng phủ nhận Đinh Tiểu Ưu, chỉ xem cô như là khách đến chơi mà đối đãi.

Hơn nữa còn là còn nói móc người Đài Loan!

Ai nha nha, cái ả đàn bà giặc Oa này, dám xem thường mình?

Hôm nay nếu là không cho cô ta biết mặt, Đinh Tiểu Ưu cô không phải đã uống công sống tới hai mươi mấy năm?

Đinh Tiểu Ưu hơi hột trả lời, "Đa tạ khách lệ. Cùng Bác Nhất ở chung một chỗ, ít nhiều gì cũng học được một chút."

Nói xong, còn cố ý nâng lên một người phụ nữ tựa như mỉm cười hạnh phúc, rất rõ ràng kích thích Sa Dã Gia, để cho cô hiểu hiện tại ai mới là người phụ nữ của Đằng Mộc Bác Nhất.

Tức chết cô, tức chết cô!

"Ha ha. Đinh tiểu thư thật đúng là lạc quan." Nghe Đinh Tiểu Ưu trả lời như vậy, Sa Dã Gia đầu tiên là sắc mặt hơi khê biến một chút, ngay sau đó lại khôi phục trấn định, miệng nhẹ nhàng mút nhẹ đồ, cười đến ý vị thâm sâu.

Người phụ nữ Đài Loan này thoát nhìn không có mấy cân nặng thể nhưng so với cô tưởng tượng lại khó trị hơn, nhìn cô như vậy không dọa một chút hẳn là không được.

"Nói đúng." Đinh Tiểu Ưu cười cười ha hả."Con người vốn phải lạc quan, cuộc sống mới dễ dàng được. "

Hừ, chưa từng nghe qua lạc quan tiền thủ sao?

Lạc quan phạm pháp đó?

Ngày hôm đó thái độ nói chuyện của người phụ nữ thật là có không đáng yêu !

"Phải không?" Sa Dã Gia lạnh lùng nhìn Đinh Tiểu Ưu, thái độ tràn đầy chất vấn.

Cô càng nhìn càng thấy người phụ nữ này càng ghét!

Lại dám cùng cô giành Đằng Mộc Bác Nhất?

Bất quá chỉ là ả dân đen hạ đẳng mà thôi, cũng dám cùng Đằng Mộc Bác Nhất quý tộc tôn quý cùng giường chung gối, quá mức hơn là còn không biết xấu hổ lấy thái độ nữ chủ nhân tiếp đãi cô?

Nếu như không có Đinh Tiểu Ưu, Đằng Mộc Bác Nhất cũng sẽ không đột nhiên nói lên yêu cầu muốn kết hôn với người phụ nữ lai lịch không rõ ràng này, mà theo ý các trưởng bối sẽ có kế hoạch cưới cô làm vợ.

Chính là cái người phụ nữ này đang cản trở cô!

Sa Dã Gia nhìn Đinh Tiểu Ưu ánh mắt càng ngày càng âm hiểm, mang theo oán hận.

“Tại sao hỏi như thế?” Đinh Tiểu Ưu đặt chén trà xuống, thẳng mặt nghênh đón ánh mắt Sa Dã Gia, không hiểu ý tứ của cô.

Người phụ nữ này nói chuyện úp úp mở mở, dường như không như vậy nói chuyện cũng sẽ không nói chuyện. Nghe cô ta nói chuyện thật sẽ làm người khác phát điên!

Còn dùng cái loại ánh mắt ngạo mạn không ai bì nổi quan sát cô, dường như cô là con rệp thấp kém ghê tởm, không như cô ta có dáng vẻ cao quý đắt tiền.

Ghét!

Đồ đàn bà ngạo mạn, hôm nay tuyệt đối không để mọi chuyện xảy ra giống như trong lòng cô, như ý muốn của cô đâu!

“Chẳng lẽ Tiểu Ưu tiểu thư không biết được lịch sử Đảng Mộc gia tộc sao?” Nét mặt khinh thường cười lạnh, Sa Dã Gia cố làm vẻ kinh ngạc phản hồi nhanh chóng.

Quả nhiên là cái người Đài Loan bình dân ngu ngốc!

Đảng Mộc gia tộc là Nhật Bản cao quý nhất gia tộc, cho nên cha mới có thể vẫn hi vọng cô gả vào Đảng Mộc gia, mang địa vị thật tốt cho gia tộc Cao Dã nguyên.

Cộng thêm ngoại hình Đảng Mộc Bác Nhất anh tuấn tuấn mỹ như thế, làm tất cả phụ nữ đều tha thiết ước mơ Bạch Mã Vương Tử.

“Không biết.” Biết cũng không thay đổi được cái gì, tại sao nhất định phải biết? Đinh Tiểu Ưu bình tĩnh lắc đầu một cái, chính xác tiếp nhận bị vị tiểu thư này xem thường.

Sa Dã Gia quả nhiên mong đợi không chịu được thưởng cho Đinh Tiểu Ưu một ánh mắt “hết thuốc chữa”, sau đó rất nghiêm túc đem lịch sử Đảng Mộc gia tộc cùng thân phận tôn quý nhất nhất giải thích.

Sau khi nghe xong, Đinh Tiểu Ưu đúng là ngây ngẩn cả người.

Không nghĩ tới Đảng Mộc Bác Nhất gia tộc cư nhiên lại hiển hách như vậy!

Có gia đình danh giá như vậy, thậm chí còn biến thành đứng đầu giới buôn bán, không trách được có tiền nhiều như vậy a!

Nói như vậy, người này trước kia khi theo đuổi phụ nữ như chuyện đùa? Không trách được cả ngày rảnh rỗi, còn đem bao tâm huyết theo đuổi Tâm Tâm.

Người có tiền thật tốt.

“Chẳng qua là, công ty Đảng Mộc gia tộc có thể hay không chống đỡ trên dưới, đã là cả vấn đề khó khăn không nhỏ.” Sa Dã Gia cố ý thở dài.

“Có ý gì?” Đinh Tiểu Ưu thoáng qua một loại cảm giác xấu, cảm thấy cái cô Sa Dã Gia này nói chuyện như vậy ắt hẳn có cái bẫy đào sẵn chờ cô tự động nhảy vào.

Nhưng cô còn là không nhận được tò mò hỏi.

Sa Dã Gia chẳng qua là lẳng lặng cúi đầu uống trà, trầm mặc sau một lúc lâu, mới chậm rãi ngừng đầu nghiêm nghị nói: “Cái này cũng là nguyên nhân hôm nay tôi tìm đến Tiểu Ưu tiểu thư nói chuyện.”

“Thế nào?”

“Kể từ khi Đảng Mộc Bác Nhất vừa tiếp xúc với sự nghiệp gia tộc, rất nhiều nguyên lão bất mãn hẳn không để ý tới danh tiếng gia tộc từ chuyện sự nghiệp diễn nghệ, mà đem tiền bạc hút ra, cho nên hiện tại Đảng Mộc gia tộc đã gặp phải vấn đề vốn quay vòng không đủ.” Sa Dã Gia cũng thêm tự thuật có trật tự, đem tình hình nghiêm trọng của sự việc trực tiếp một chút nói ra.

Nói vậy cái người phụ nữ Đài Loan này cũng là ham vinh hoa phú quý, trực tiếp để cho cô hiểu chuyện Đảng Mộc gia nghiệp như cây khô không có bộ phận gia tộc trợ giúp, rất nhanh sẽ suy sụp, như vậy cũng có thể để cho người phụ nữ này đối với Đảng Mộc Bác Nhất chết tâm.

“Vậy làm sao bây giờ?” Đồng lão nhân kia thế nào cố chấp như vậy? Bất quá chính là đi cùng người khác trong đồng nhiều phụ nữ son phấn lẫn vào tới lẫn vào đi, lại muốn đem công ty đập đổ?

Thật là giặc Oa lòng dạ hẹp hòi!

“Về điểm này, cha tôi có nói lên biện pháp giải quyết, vốn là Đảng Mộc Bác Nhất cũng tiếp nhận, nhưng là. . . .” Sa cũng Thêm muốn nói lại thôi.

“Nhưng là như thế nào đây?” Đinh Tiểu Ưu càng thêm buồn bực.

“Sa Dã Gia nói, sợ rằng sẽ mạo phạm đến Tiểu Ưu tiểu thư.” Sa Dã Gia đột nhiên trở nên dị thường khách khí.

Mới là lạ! Mới vừa cũng đã mạo phạm đến điểm cao nhất rồi, hiện tại mới đột nhiên giả bộ khách khí, nói rõ chính là nơi đây không bạc Ba trăm lượng.

Muốn cướp đàn ông liền trực tiếp nói!

Phương thức nói chuyện ngoặt đông ngoặt tây cong cong bây giờ có đủ thảo dân chán ghét như vậy, hại tôi không muốn làm cho Sa Dã Gia tiểu thư này vừa lòng đẹp ý.

Đinh Tiểu Ưu len lén mắng ở trong lòng, trên mặt vẫn như cũ treo mỉm cười.

Một lát sau, Đinh Tiểu Ưu mới mạn điều tư lý thuyết: “Sa Dã Gia tiểu thư là không phải là cho là tôi cũng nên rời khỏi Đảng Mộc Bác Nhất?”

“Sa Dã Gia không dám có ý này.” Sa Dã Gia lúc này lại bày ra một bộ dạng phụ nữ truyền thống Nhật Bản ủy khuất.

Giả bộ thật hay Không dám có liền bày tỏ có sao! Đinh Tiểu Ưu ở trong lòng làm ác phải gần chết.

Đinh Tiểu Ưu suy tư một hồi, mới chậm rãi mở miệng.

“Về điểm này. . . .”

Đây cũng không phải là tình huống mất nước mất chủ quyền, cuối cùng dây dưa mãi tiền được Sa Dã Gia, Đinh Tiểu Ưu xoa xoa đầu gối phát đau vì ngồi lâu.

Hô. . . . phụ nữ Nhật Bản thật đúng là không dễ làm, mới bắt quá quỵ một cái mà thôi, đầu gối liền hồng thành như vậy!

Mà cô cũng không có cơ hội nghỉ ngơi, bởi vì Đảng Mộc Bác Nhất vừa tiếp khách về lại tới

“Nghe nói Sa Dã Gia tìm đến em?”

“Đúng vậy!” Đinh Tiểu Ưu gật đầu.

Cô mới không muốn giấu giếm chuyện này đâu!

Dù sao Sa Dã Gia lại không nói không thể nói, nói ra sẽ không có cái gì quá không được đi!

“Cô ta có nói cái gì kỳ quái sao?” Đảng Mộc Bác Nhất không yên lòng hỏi.

Nhìn Tiểu Ưu như vậy không quan tâm, phải là ứng phó rất khá đi!

Nhưng là nghĩ đến Sa Dã Gia luôn tự mình là nữ chủ nhân Đảng Mộc gia tương lai, hẳn vẫn có chút lo lắng người phụ nữ yêu mến của mình sẽ bị tổn thương.

“Giới thiệu gia tộc lịch sử của anh, anh cảm thấy có tính hay không kỳ quái?” Đinh Tiểu Ưu ngẩng đầu lên, cười đến bình tĩnh hỏi ngược lại.

Cô thuận tiện nâng cao đầu gối đỡ của mình lên, đối với Đảng Mộc Bác Nhất vừa so sánh, ám hiệu gã đàn ông vội vàng tới đây hảo hảo mà

giúp cô xoa bóp.

Tiếp thu được tin tức của cô gái nhỏ, Đàng Mộc Bác Nhất ngồi xuống ghế ngựa ôn nhu giúp cô xoa nắn đầu gối. “Như vậy em cảm thấy nhàm chán sao?”

“Ừ, có chút rầy rà.” Đinh Tiểu Ưu nháy mắt to vô tội lại xinh đẹp, cổ làm khổ não nói.

“Anh cũng cảm thấy như vậy.” Đàng Mộc Bác Nhất gật gật đầu.

Từ nhỏ, hắn đã phải nhớ vinh dự của gia tộc cùng lịch sử đã lâu, cửu nhi cửu chi, cái bối cảnh lịch sử vĩ đại của gia tộc trở thành một tấm áo nặng nề trên vai hắn.

“Bất quá rất khó tin tưởng, anh lại dám cứ như vậy chạy đi khi kinh kỳ nhân!” Nhìn người đàn ông đang giúp mình dịu dàng xoa đầu gối, Đinh Tiểu Ưu đột nhiên cảm giác được một dòng nước ấm hạnh phúc bao quanh lẫn nhau.

“Bởi vì quá buồn bực.” Đàng Mộc Bác Nhất nhàn nhạt trả lời.

Đối với rất nhiều người mà nói chuyện anh đã làm là phản nghịch, phản bội, nhưng với anh lúc đó mà nói đây chẳng qua là một loại kháng cự, đối với gia tộc huy hoàng sâu xa có một loại chống đối mà thôi.

“Vậy bây giờ trở lại trông coi xí nghiệp gia tộc không buồn bực sao?”

“Kia không giống nhau.”

“Có ý gì?”

“Trước kia không có người để cho anh quan tâm, anh muốn như thế nào liền như thế; hiện tại có em, anh muốn cho em cuộc sống tốt đẹp.” Đàng Mộc Bác Nhất vừa nhắc ngẩng đầu lên, kiên định đem tâm ý của mình truyền đạt cho Đinh Tiểu Ưu biết.

Hốc mắt cảm thấy một hồi cảm giác nóng nóng gai gai, Đinh Tiểu Ưu đột nhiên không biết nên nói cái gì cho phải.

Thì ra là hắn đối với cô dụng tâm sâu như vậy.

Cô vẫn không dám hy vọng xa vời giữa hai người sẽ có thiên trường địa cửu, mặc dù cô cùng Đàng Mộc Bác Nhất trao đổi vô số lần ngọt ngào, nhưng với cô mà nói tất cả chưa đủ chân thiết đến độ có thể cho rằng điều này trở thành sự thật.

Hôm nay nghe hắn tỏ tình, cô mới chợt nhận ra rằng mình thật rất yêu người đàn ông Đàng Mộc Bác Nhất này!

Yêu đến hi vọng có thể cùng người đàn ông này gắn nhau cả đời.

“Em hẳn là biết anh vẫn luôn nghiêm túc.” Đàng Mộc Bác Nhất ôn nhu nhìn người đẹp.

“Em yêu anh.” Đinh Tiểu Ưu cảm bàn tay của hắn đặt ở trên đầu gối cô, thật lòng chân thành nói ra.

“Anh cũng yêu em như vậy.” Đàng Mộc Bác Nhất mỉm cười.

Tình yêu mặc dù nhẹ nhàng, lúc phát sinh không có kinh thiên động địa, cũng không phải tia lửa ma sát trong nháy mắt bắn ra, chẳng qua là

lúc lần đầu tiên nhìn, hai người cảm giác thứ gì đó như có như không tồn tại, quần quanh trong ngực mà thôi.

Vậy mà trải qua tháng ngày ở chung, tình yêu này đã có thể so với Thiên Lô câu động địa hỏa kích tình, nhiều phần tin đồn thừa cùng tương tri tương tích.

Vào giờ phút này, Đinh Tiểu Ưu rất xác định trừ người đàn ông trước mắt này, cô cả đời này rất khó đối với người đàn ông thứ hai động lòng như thế.

Về phần thành kiến của cô, cũng trong một khắc này không còn sót lại chút gì.

Yêu chính là yêu, còn phải có lý do gì, nguyên nhân, kiên trì, hay là hoài nghi đây?

Cô chính là yêu người đàn ông này, Đằng Mộc Bác Nhất.

Phảng phất tâm linh tương thông, Đằng Mộc Bác Nhất có thể hiểu tâm tình của cô bây giờ, vì vậy hai người tràn đầy cảm động nhìn lẫn nhau một hồi lâu.

Buổi sáng xuống giường, Đinh Tiểu Ưu đột nhiên phát hiện mình trở nên béo lại có triệu chứng buồn nôn.

Sẽ không phải là

Đinh Tiểu Ưu trong lòng ngẩn ngơ, tâm lập tức loạn như ma.

“Tiểu thư, làm sao vậy?” Phát hiện Đinh Tiểu Ưu hôm nay tựa như có điểm không yên lòng, Kỷ Tử tò mò hỏi.

“Không có gì. Chỉ là tôi muốn mua một ít đồ, không cần đi theo giúp tôi.” Đinh Tiểu Ưu tỏ vẻ vô sự thông báo.

Thông báo với Kỷ Tử xong, Đinh Tiểu Ưu liền lấy cớ đi ra ngoài mua que thử thai, thuận tiện ở bên ngoài – tiệm cà phê thử nghiệm.

Hai giờ sau, Đinh Tiểu Ưu cầm một ly Hồng trà nhục quế, ngồi ở trong quán cà phê ngẩn người.

Thật sự mang thai

Làm sao bây giờ? Trong lòng cô trăm mối cảm xúc ngổn ngang, không hiểu được chính mình nên vui hay nên buồn.

Thực lòng cô không để ý lời nói của Sa Dã Gia..., bởi vì cô cho rằng chỉ cần cô cùng Đằng Mộc Bác Nhất cùng một chỗ, có khó khăn gì cũng không cần sợ hãi.

Người đàn ông này có đầy đủ năng lực bảo hộ cô, nhưng điều kiện tiên quyết là chỉ có hai người bọn họ cùng chung một chỗ.

Nhưng hiện tại cô đột nhiên lại làm mẹ rồi!

Trong bụng có tiểu sinh mệnh tồn tại, sẽ làm suy nghĩ của cô đột biến, bản năng người mẹ làm cô lấy đứa nhỏ làm điểm xuất phát.

Đã nhiều ngày cũng không nghe Đằng Mộc Bác nói chuyện giải quyết vấn đề của xí nghiệp gia tộc, như vậy rồi cuộc mọi chuyện diễn ra như thế nào rồi? Cục cưng của cô sau khi sinh có thể hay không phải lo ngại chuyện cơm áo?

Cô có thể tiếp tục làm tiểu phu nhân hạnh phúc không phải lo củ gạo dưa muối tương dấm sao?

Lập tức, tâm tư của cô hỗn loạn không thôi. Ngay cả chuyện có nên nói cho Đằng Mộc Bác Nhất biết chuyện cô mang thai hay không cũng không chú ý.

Trong thư phòng Đằng Mộc Gia

“Thiếu gia, vùng đồng hoang gia tộc bắt đầu có hành động.” Về mặt ngưng trọng Cung Bồn báo cáo.

Ở ngoài mặt Cung Bồn chính là quản gia, kỳ thực hần là trợ thủ đắc lực nhất của Đằng Mộc Bác Nhất.

Không thể tưởng tượng được Vùng hoang gia thật sự không sợ chết, không thể dựa vào việc gả con gái để nâng cao địa vị xã hội lại nghĩ ra phương pháp thu mua các nguyên lão của tập đoàn Đằng Mộc, muốn dùng phương thức cường ngạch này ép thiếu gia gặt đầu cưới Sa Dã Gia.

Xem ra, vùng đồng hoang gia tộc cùng các nguyên lão tham tiền đã sắp chết đến nơi.

“Có cái động tác gì?” Đằng Mộc Bác Nhất đạm mạc hỏi.

Hần căn bản không quan tâm vùng đồng hoang ngu ngốc đó đang làm gì, hần chỉ muốn biết thời cơ bọn họ động thủ, để mau đuổi đám nào heo đó đi. Cùng chơi với bọn họ trò chơi này lâu như vậy rồi, bây giờ cũng nên là thời điểm động thủ thu thập hết.

Đám lão già này sống an nhàn quá lâu, cứ nhiên đem việc trông nom hẳn làm thành việc của bọn họ! Còn bên ngoài nơi nơi nói xấu Tiểu Ưu, đem Tiểu Ưu nói thành xuất thân dê tiện, là người đàn bà hư đốn..... thật là đáng chết!

Thiên đường có lối không đi, địa ngục không lối lại vào!

Tốt lắm!

“Ngoài việc rút hết tài chính, bọn họ còn hướng tòa soạn báo để lộ thông tin Đảng Mộc xí nghiệp đang gặp nguy cơ, đồng thời cũng công khai công kích tiểu thư Tiểu Ưu.....”

“Hành động.” Đảng Mộc Bác Nhất lạnh lùng ra lệnh.

Giờ khắc này, Đảng Mộc Bác Nhất đứng đây không hề mang ấn tượng hòa nhã tôn quý như dĩ vãng, ngược lại giống như ác ma đến từ địa ngục, tùy thời điểm có thể đại khai sát giới, đem tất cả người thương tổn Đình Tiểu Ưu diệt trừ không sót một mống!

Gần đây, cho dù cô không nói ra miệng nhưng Đảng Mộc Bác Nhất cũng biết lo lắng của cô. Vốn chỉ đơn giản muốn bắt chiếm cô ấy cho riêng mình mình dùng, không hề quan tâm đến ánh mắt của người bên ngoài, cũng không có lo lắng đến việc cô có thể hay không đối mặt với việc bị xa lánh, kết quả chính là đối lấy ánh mắt người phụ nữ yêu quý những ngày gần đây thỉnh thoảng xuất hiện nỗi buồn.....

“Giết không tha?” Cung Bồn lần nữa xác nhận.

Nếu thiếu gia có ý định không buông tha bất kỳ một người nào tham dự vào chuyện này, như vậy chỉ sợ là phải đuổi cùng diệt tận, khiến cho đám người này không có cơ hội trả đũa lần nữa.

“Đúng.” Lúc này đem đám người chương mắt đuổi đi hết, anh sẽ nhanh chóng cưới được Tiểu Ưu.

“Dạ.”

Thở dài, Đảng Mộc Bác Nhất đối với Cung Bồn phân phó: “Đi tuyên bố tin tức nói Tập đoàn Đảng Mộc gia gặp chuyện phải đóng cửa.”

Một khi tuyên bố tin tức này ra, nhất định sẽ có rất nhiều lão tặc hiện thân, đến lúc đó là có thể sớm thu thập tốt chứng cứ, đem bọn lão nhân giấu đầu lòi đuôi một mẻ bắt hết.

“Dạ”

Lúc này, Đảng Mộc Bác Nhất không dự đoán được Đình Tiểu Ưu đang đứng ngoài thư phòng. Cô không có nghe được toàn bộ nội dung, chỉ nghe thấy tập đoàn Đảng Mộc muốn đóng cửa.....

Đứng ngoài cửa, lòng cô không ngừng chùng xuống.

Tập đoàn đóng cửa?

Sao lại đến tình huống như thế này?

Là vì sự tồn tại của cô mới đưa đến kết quả này sao?

Nếu cô không ở đây, sự tình có phải hay không sẽ có chuyển biến?

Không có vào thư phòng tìm Đảng Mộc Bác Nhất, Đình Tiểu Ưu lén lút ở trong lòng làm quyết định, sau đó xoay người rời đi.....

8. Chương 8

Hai năm sau, tại Đài Loan.

“Ô ô không thể tưởng tượng được Tiểu Ưu nhà chúng ta nghỉ làm, lại có đứa trẻ nha.” Liễu Tâm Tâm uống nhẹ hớp trà, lạnh lạnh nói.

Nói xong còn liếc nhìn người phụ nữ trước mặt – Đình Tiểu Ưu.

Người phụ nữ này thật là vô cùng thiếu suy nghĩ, thậm chí ngay cả lời nhắn cũng không để lại liền biến mất hai, ba năm, nếu không phải lần này trên đường gặp lại, cô cho là bạn tốt của mình đã biến mất rồi!

Tiểu Ưu biến mất lâu như vậy, không nghĩ tới gặp lại, cư nhiên đã trở thành mẹ trẻ con rồi! Cả kết hôn cũng không nói với cô, uống phí giao tình của các cô trước kia tốt như vậy.

“Trong khoảng thời gian ngắn cũng nói không rõ ràng được.” Biết bạn tốt trong lòng đang thầm oán cái gì, Đinh Tiểu Ưu thản nhiên cười đáp.

Lúc trước rời khỏi Đàng Mộc gia trở về, cô cũng không có cùng những người khác liên lạc, lén lút quay về Đài Loan dưỡng thai.

Duy nhất liên lạc, chính là người đang than chính mình lâu rồi chưa liên lạc.

“Đừng tưởng rằng như vậy là có thể tránh được một kiếp! Lời nhắn thì sao, cậu cũng phải ỉn biết rõ ràng!” Liễu Tâm Tâm ra vẻ hình dáng hung ác, để đòi quyền lợi được biết.

“Dạ dạ dạ.” Đinh Tiểu Ưu gật đầu, đối bạn tốt tỏ vẻ nhất định sẽ thẳng thắn.

“Còn có, cậu vì sao cho tới bây giờ cũng chưa nói ỉn biết, cậu có huyết thống Nhật Bản?” Liễu Tâm Tâm nhìn kiêu kiêu trúc nhà này, nghe Đinh Tiểu Ưu dùng lưu loát tiếng Nhật cùng người nhà nói chuyện, trong lòng kinh ngạc không thôi.

Biết nhau lâu như vậy, Tiểu Ưu cho tới bây giờ chưa hề đề cập qua cô có huyết thống Nhật Bản, nhưng lại biểu hiện ra bộ dạng không hiểu tiếng Nhật, thái độ cực đoan chán ghét tiếng Nhật, kết quả tiếng Nhật của cô so với ai khác còn tốt hơn!

“Mình thật ra là người Nhật Bản.” Đinh Tiểu Ưu nhún nhún vai.

Cô từ nhỏ cũng rất chán ghét huyết thống Nhật Bản của mình, cũng hiểu được không có gì hay để nói.

Nếu không gặp Đàng Mộc Bác Chính Nhất, cô căn bản là sẽ không trở về thừa nhận mình là người Nhật Bản.

“Cái gì? Cô nàng kia còn thường thường mắng chửi người Nhật Bản, đây không phải là đang mắng.” Liễu Tâm Tâm nói còn không có nói xong, nhìn Đinh Tiểu Ưu với ánh mắt vô cùng hung tợn, cô thực thức thời quyết định không hề nói tiếp.

“Kỳ thật sự tình chính là.” Đinh Tiểu Ưu đơn giản chặn chỗ hiểm yếu đem bối cảnh thân thể nhà mình nói ra một chút.

“Một cậu có thể nói nhẹ nhàng bằng qươ như vậy! Cậu không biết gia thế của cậu có bao nhiêu hiển hách sao?” Liễu Tâm Tâm không dám tin hô to.

Địch thị nha! Khi cô học đại học có một giáo sư là chuyên gia nghiên cứu quý tộc Nhật Bản, luôn luôn tiếc nuối mà ở khắp nơi tìm không thấy Địch Thị gia tộc ở đâu. Nếu giáo sư kia biết hậu nhân Địch thị ở ngay tại Đài Loan đây, chỉ sợ vui quá đến phát bệnh!

“Có gì đặc biệt hơn người? Chẳng lẽ đi ra ngoài giảng một chút gia tộc của mình có vĩ đại thể nào, sẽ có Tiền Tiến trưởng? Còn chuyện huyết thống tinh thuần, trừ điểm đem máu đi bán là có thể kiếm nhiều tiền sao? Tâm Tâm, cậu suy nghĩ nhiều quá!” Đinh Tiểu Ưu vẫn là một bộ dạng không có gì ghê gớm.

Nếu bối cảnh gia tộc trọng yếu như vậy, vì sao Đàng Mộc Bác Nhất còn có thể luân lạc tới phải tuyên bố gia nghiệp đóng cửa đâu?

Liễu Tâm Tâm vô lực nghe, trong lòng nghĩ: Tiểu Ưu quả nhiên không thay đổi, nói chuyện vẫn là trực tiếp như thương nhân!

“Được rồi! Không cùng cậu nói chuyện này nữa, cậu nói ỉn biết trước đi, chồng cậu là ai? Mình tới cả buổi, như thế nào mà không thấy được hấn?” Liễu Tâm Tâm tò mò nhìn chung quanh, chính là không thấy được tấm hình kết hôn hay hình chụp chung nào cả.

Đinh Tiểu Ưu thật là không biết làm sao nói, chính là chỉ chỉ ngón áp út trống rỗng chính mình.

“Cái gì? Cậu không phải là.” Liễu Tâm Tâm lại là kêu to một tiếng.

“Tiểu thư, chú ý hình tượng!” Đinh Tiểu Ưu tức giận nhìn người từ trước đến nay lấy hình tượng mình tinh nổi tiếng Liễu Tâm Tâm, có thể không hề để ý mà kêu rống lên.

“Cậu có ý tứ là ” Liễu Tâm Tâm lại lần nữa kêu to.

“Uh hừ.”

” Cha đứa bé là ...kia?” Liễu Tâm Tâm thử hỏi.

Lão thiên gia a! Đánh chết bọn ta không thể tin được chuyện này. Tiểu Ưu cư nhiên sẽ chọn làm bà mẹ độc thân? !

Tiểu Ưu như vậy khôn khéo giải giang lại thông minh, cho tới bây giờ đều không cho chính mình chịu thiệt, hiện tại cư nhiên hội

“Mụ mụ.” Lúc này vừa vắn một thanh âm của trẻ con truyền đến, một cậu bé nho nhỏ tuần mỹ chập chà chập chững đi tới, một bộ dạng còn buồn ngủ.

“Bác Chính ngoan. Như thế nào không tiếp tục ngủ đi?” Đinh Tiểu Ưu ôn nhu ôm con trai.

“Ngủ không được. Ầm ỹ.” Tiểu Bác Chính lắc lắc đầu.

Đinh Tiểu Ưu ném ánh mắt nhìn Liễu Tâm Tâm một cái “Ai kêu cậu vắn rống lên như quỷ kêu vậy”, Liễu Tâm Tâm thực thông minh giả làm như không thấy được.

Uhm Không thể trách cô được nha, ai kêu từ lúc gặp lại Đinh Tiểu Ưu lập tức cho cô quá nhiều kinh ngạc không thôi!

“Bác Chính, kêu dì Liễu, dì là bạn tốt của mẹ nha!” Đinh Tiểu Ưu nhẹ nhàng đặt con trai xuống, muốn con trai mở miệng chào.

“Dì a.” Tiểu Bác Chính thật khéo biết điều, một chút cũng không có so đo giặc ngủ trưa bị Liễu Tâm Tâm đánh thức, ngọt ngào như mật kêu.

“Bác Chính ngoan nha.” Ô ô. So với con trai của cô còn nhu thuận. Đáng tiếc cô không có con gái, bằng không liền có thể đem con gái đưa cho Tiểu Bác Chính Liễu Tâm Tâm ai oán mà nghĩ .

Hắn thật sự thật đáng yêu nha! Hơn nữa bộ dạng thật tuần mỹ, thật có hơi thở quý tộc

Đợi chút! Quý tộc hơi thở?

Uhm, cô như thế nào cảm thấy Bác Chính mặt rất giống người nào đó, một khuôn mặt rất nhiều năm trước đã gặp qua

“Mụ mụ, Bác Chính tìm bà ngoại, được không?” Tiểu Bác Chính nói chuyện còn không phải thực vui sướng, nhưng vẫn rất lễ phép như trước.

“Được.”

” Tiểu Ưu, mình như thế nào cảm thấy Bác Chính bộ dạng rất giống cái kia. Cái kia.” Nhìn đến Tiểu Bác Chính rời đi, Liễu Tâm Tâm liền mở miệng hỏi .

“Hắn.” Đinh Tiểu Ưu rất rộng rãi thừa nhận.

Phụ thân của Bác Chính chính là Đằng Mộc Bác Nhất, cô tuyệt không cảm thấy này có cái gì phải giấu diếm . Huống chi cô quyết định rời khỏi Đằng Mộc Bác Nhất không phải bởi vì hiểu lầm, cô chính là cho rằng nếu như cô rời đi, có lẽ sẽ làm cho Đằng Mộc Bác Nhất càng toàn tâm toàn ý xử lý vấn đề của tập đoàn, như là cô mới bắt đầu, vốn không có đáp ứng theo Sa Dã Gia biến mất trong cuộc sống của Đằng Mộc Bác Nhất .

“Như thế nào phát sinh ?” Liễu Tâm Tâm càng hỏi rõ.

Lúc trước Tiểu Ưu không phải thực chán ghét Đằng Mộc Bác Nhất sao? Tình huống làm sao có thể 180° chuyển biến, hai người còn có kết tình yêu ? !

“Sự tình là như vậy.” Đinh Tiểu Ưu chậm rãi giải thích.

“Thiếu gia, căn cứ điều tra, Tiểu Ưu tiểu thư là trở về nam bộ cùng với người nhà ở cùng nhau.” Cung Bồn cung kính báo cáo.

Thật tốt quá! Cách xa hai năm, thiếu gia cuối cùng đã muốn nghênh đón Tiểu Ưu tiểu thư trở lại!

Bọn họ chờ đợi ngày này đợi thật lâu!

Ở công ty muốn tuyên bố tin tức giả đóng cửa xí nghiệp, Tiểu Ưu tiểu thư liền đột nhiên không thấy, chỉ để lại một phong thư cho thiếu gia.

Bởi vì Tiểu Ưu tiểu thư đột nhiên rời đi, cậu chủ lại lo sách lược đối phó nhà Vùng Đồng Hoang. Mà chờ sự tình xử lý xong, Cậu chủ cũng không còn vội vã đi tìm Tiểu Ưu tiểu thư trở về.

Qua lâu như vậy, rốt cục.

“Cung Bồn, anh sẽ giúp tôi làm một ít chuyện, thuận tiện kêu Kỷ Tử hỗ trợ.” Suy tư trong chốc lát, Đằng Mộc Bác Nhất đối Cung Bồn chỉ đạo.

Có một cô gái nhỏ hần là bị giáo huấn rồi!

Cư nhiên như vậy không tin năng lực của anh? Lưu cái phong thư, muốn hần chuyên tâm xử lý chuyện của công ty, cô sẽ quay về Đài Loan chờ anh tới đón, quá đáng hơn là còn mạnh miệng nói cô chỉ chờ hai năm!

Người phụ nữ nhỏ bé này cũng thật sự rất xảo quyệt

Càng quá đáng là, Tiểu Ưu vẫn là dùng tiếng Nhật viết lá thư này Nguyên lai cô từ đầu tới đuôi đều biết tiếng Nhật, còn cố ý giả như không hiểu!

“Cậu chủ, như vậy không tốt sao!” Cung Bồn sợ cậu chủ giận quá mức, Tiểu Ưu tiểu thư đến lúc đó không trở lại sao làm sao đây?

“Đừng lo lắng, tôi đều có đúng mực.”

“Dạ” nếu cậu chủ nói như vậy, Cung Bồn cũng không nên nói thêm gì nữa.

“Cung Bồn, anh không có biết Tiểu Ưu biết tiếng Nhật sao?” Biết Cung Bồn trong lòng vẫn là cảm thấy không ổn, Đằng Mộc Bác Nhất lộ ra trò đùa dai tươi cười, đem thư của Đinh Tiểu Ưu đưa cho Cung Bồn xem.

“Cái gì? !”

Cung Bồn vừa đọc, quá sợ hãi.

Này Tiểu Ưu tiểu thư thức sự quá đáng, cư nhiên như vậy lừa gạt hần!

Hại lúc trước hần cũng không dám giảng gì đó rất thâm thúy, hai năm qua còn đi học kia Trung văn khó đến chết !

Này. Này thức sự quá đáng mà!

Cậu chủ quả nhiên làm đúng, hần là nên chính Tiểu Ưu tiểu thư một chút!

Phải là nơi này đi?

Kỷ Tử đứng ở trước đại môn Đình gia sờ đầu sờ tai. Đây là lần đầu tiên cô tới Đài Loan, căn bản không biết thế nào.

Tài xế xe taxi nói là nơi này, đã kêu cô xuống xe ; nhưng là nơi này thoạt nhìn tuyệt không giống có chuông cửa, đây rốt cuộc muốn như thế nào có thể gọi cửa đây

Ngay tại thời điểm Kỷ Tử buồn rầu làm sao tìm được chuông cửa, một đứa bé trai đột nhiên cười hì hì từ bên trong vọt đi ra.

“Bác Chính!” Đinh Tiểu Ưu một bên hô to, vừa đi theo đuổi tới. “Như vậy sẽ cảm lạnh, mặc áo khoác vào!”

“Tiểu thư!” Kỷ Tử thật cao hứng lớn tiếng hô.

Cũng may tiểu thư hoàn hảo vọt ra, như vậy cô cũng không cần tìm chuông cửa.

Thật tốt quá!

“Kỷ Tử?” Đinh Tiểu Ưu kinh ngạc nhìn Kỷ Tử, trong lòng có điểm không rõ ràng lắm, chính mình nên vui vẻ mà vẫn là thất vọng.

Cũng đã hai năm rồi, nói cô không lo lắng Đổng Mộc Bác Chính không có tới đón cô, đó là giả dối. Bây giờ nhìn đến Kỷ Tử xuất hiện, gần nhất Kỷ Tử là cổ nhân, nhìn đến cổ nhân luôn vui vẻ; thứ hai Kỷ Tử là Đổng Mộc gia nhân, đây là không phải ý tứ hàm xúc Đổng Mộc Bác Nhất đã vừa đến Đài Loan đón cô?

Nhưng là, nếu như là như thế, vì sao người đàn ông kia đâu mà không đến nhà mình?

“Tiểu thư, đã lâu không gặp! Cô khỏe không?”

Nhìn đến Đinh Tiểu Ưu làm cho Kỷ Tử rất vui vẻ, cô khó được ném vứt bỏ rụt rè cùng nghiêm cấm từ trước đến nay, nắm tay Đinh Tiểu Ưu cười hỏi.

Hai năm không thấy, tiểu thư thật sự là càng ngày càng đẹp!

Nhìn đến Kỷ Tử nhiệt tình như vậy, Đinh Tiểu Ưu quyết định mặc kệ như thế nào, hay là trước ngênh đón Kỷ Tử nói sau.

“Kỷ Tử, chờ tôi với, tôi đi trước đem con tôi bắt trở lại!” Dứt lời, Đinh Tiểu Ưu hướng phía trước chạy ra nguyên bản còn cùng cô chơi trốn tìm, nhưng Bác Chính bây giờ dừng lại xem cô cùng Kỷ Tử nói chuyện liền một phát bắt được.

“Bắt được con rồi!”

“A. Mụ mụ gạt người!” Tiểu Bác Chính nho nhỏ kháng nghị một phen, nhưng vẫn là ngoan ngoãn làm cho Đinh Tiểu Ưu vì hấn mặc vào áo khoác.

“Con trai? Tiểu thư đã kết hôn rồi?” Kỷ Tử trong lòng trầm xuống. Chẳng lẽ bọn họ tới quá muộn? Tiểu thư đã thực mau gả cho người khác?

Kia thiếu gia làm sao bây giờ?

Nhìn ra Kỷ Tử hoang mang, Đinh Tiểu Ưu cười nói: “Là Bác Nhất. Trước khi rời Nhật Bản, tôi liền phát hiện mình mang thai.”

“Là thiếu gia? Đó phải là tiểu thiếu gia rồi?!” Kỷ Tử kinh hãi nhìn Tiểu Bác Chính.

Àn. Cùng thiếu gia đẹp trai giống nhau, là hơi thở quý tộc đặc hữu của Đổng Mộc gia.

“Bác Chính, kêu dì Kỷ Tử.” Đinh Tiểu Ưu kêu con trai cất tiếng chào, Tiểu Bác Chính cũng nghe theo kêu.

Đinh Tiểu Ưu mang theo Kỷ Tử đã vào nhà, thuận tiện vỗ Tiểu Bác Chính hạ xuống, “Ngao, đi trước cùng bà ngoại nói có khách.”

“Được.” Tiểu Bác Chính rất hiểu chuyện đáp ứng, sau đó ngênh ngang giành đi vào trước.

“Tiểu thiếu gia rất nhu thuận nha!” Kỷ Tử thực kinh ngạc Tiểu Bác Chính không giống đứa trẻ bình thường mà lễ phép.

“Tiểu tử này sẽ chỉ ở trước mặt người khác thích khoe mẽ, bí mật thật sự.” Đinh Tiểu Ưu lắc đầu.

“A?” Kỷ Tử nghe không hiểu lời nói của Đinh Tiểu Ưu.

“Ý của tôi là.” Đinh Tiểu Ưu nghĩ một lát, vẫn là quyết định dùng tiếng Nhật giải thích có vẻ mau.

“Thiếu gia quả nhiên không có nói sai, tiểu thư tiếng Nhật quả nhiên tốt lắm.” Nghe xong Đinh Tiểu Ưu giải thích, Kỷ Tử hâm mộ nói.

“A! Ngượng ngùng, tôi khi đó không phải cố ý lừa các người . Khi đó tôi đã có rất nhiều năm không nói ngôn ngữ này .” Đinh Tiểu Ưu thế này mới nghĩ đến tình huống khi ở Nhật Bản, chạy nhanh cùng Kỷ Tử xin lỗi.

“Sẽ không , tiểu thư có lý do của tiểu thư .” Kỷ Tử thực thông cảm. Dù sao tiểu thư chọc ghẹo bọn họ, cũng không cần tức giận là tốt rồi.

“Cô không tức giận là tốt rồi.” Đinh Tiểu Ưu yên tâm mà nói.“Cô ở nhà của tôi có thể nói tiếng Nhật, nhà của tôi kỳ thật thực ít nói Trung văn.”

“Tốt quá!”

“Đúng rồi, cô làm sao có thể chạy tới Đài Loan?”

“Bởi vì thiếu gia đến Đài Loan, cho nên chúng tôi cũng cùng theo. Tôi liền tới tìm tiểu thư trước xem.” Kỷ Tử không quên nhiệm vụ của mình, nói chuyện trở nên lờ lờ nhấp nháy .

“Kia Bác Nhất đâu?” Nghe xong lời mà Kỷ Tử nói..., Đinh Tiểu Ưu bắt đầu cảm thấy kỳ quái. Tại sao là Kỷ Tử chạy tìm đến cô? Người đàn ông kia đi nơi nào rồi?

Nếu đến Đài Loan rồi, vì sao còn chưa tới gặp cô?

Có phải hay không có vấn đề gì?

“Ách. Cái này sao. Ân, nói như thế nào đây? Bởi vì cậu chủ.” Kỷ Tử ấp a ấp úng đem lời nói Đằng Mộc Bác Nhất mà nói..., nhất nhất thuật lại cho Đinh Tiểu Ưu nghe.

Chết tiệt, Thiên sát , hồn trưởng Đằng Mộc Bác Nhất!

Nghe xong Kỷ Tử lời mà nói..., Đinh Tiểu Ưu lập tức nổi trận lôi đình xông lên Đài Bắc tìm cái tên hoa tâm đầu óc củ cải Đằng Mộc Bác Nhất.

Công ty của hắn căn bản không đổ, còn mở phân nhánh công ty chạy đến Đài Loan !

Mà hắn ngàn dặm xa xôi từ Nhật Bản đi vào Đài Loan, cư nhiên chỉ là vì một người phụ nữ ở Nhật Bản ngẫu nhiên gặp, mà không phải bởi vì cô!

Tên khốn kiếp này thật sự đã quên cô! Một cho cô còn như vậy nghiêm túc ở Đài Loan chờ hắn, còn đem con trai hắn nuôi ập mạp Tên đàn ông này thực đáng giận!

“Tiểu thư. Cô không thể đi vào a!” Nhìn thấy Đinh Tiểu Ưu hung hăng đi vào, lễ tân dưới lầu vội vàng ngăn đón cô lại, một đường theo dưới lầu gọi được trên lầu.

Đinh Tiểu Ưu căn bản không nghe, dựa theo địa chỉ nơi Kỷ Tử nói, một đường tức giận lao vào phòng tổng giám đốc.

“Tiểu Ưu tiểu thư!” Cung Bồn kinh hãi kêu to.

“Cung Bồn tiên sinh.” Nhân viên lễ tân khó xử nhìn Cung Bồn, vẻ mặt“Tôi đã cố gắng hết sức, nhưng vẫn ngăn không được tiểu thư này” biểu tình.

“Không sao, tôi biết vị tiểu thư này.” Cung Bồn trấn an.

Đinh Tiểu Ưu cho cô lễ tân một cái biểu tình thắng lợi, lập tức lại hô: “Cung Bồn, anh đã học tiếng Trung rồi? !”

“Đúng vậy! Tiểu Ưu tiểu thư, cô cảm thấy tôi nói được như thế nào?” Cung Bồn thật sự khoe ra.

“Cũng không tệ lắm. Bất quá bây giờ không phải thời điểm cùng anh luyện tập!” Đinh Tiểu Ưu nhìn đồng hồ tay, “ Cậu chủ của anh đâu?”

“Ở bên trong.” Cung Bồn rất tự nhiên chỉ vào một cánh cửa.“Nhưng mà.”

“Được! Cảm ơn, tối nay sẽ hàn huyên với anh.” Đinh Tiểu Ưu vừa nghe đến Cung Bồn chỉ phương hướng, lập tức thẳng tắp hướng cánh cửa kia đi tới.

“Nhưng là, tiểu thư.” Cung Bồn ra vẻ sốt ruột hô to.

“Tối nay hãy nói!” Đinh Tiểu Ưu tiến tới mở cửa, bước vào.

“Thiếu gia chờ cô thật.” Cung Bồn cười trộm cúi đầu nói xong.

Nguyên lai tư vị báo thù lại đặc ý ngọt ngào như vậy a! Ha ha.

Cung Bồn thật vui vẻ chạy đi, đem trọn toàn bộ nhân viên tầng lầu đuổi đi, đem này không gian ngọt ngào lưu cho đây đối với tiểu tình lữ!

Đinh Tiểu Ưu vào tổng giám đốc văn phòng, chỉ thấy Đằng Mộc Bác Nhất ngồi xuống ở ghế da thượng rộng thùng thình, chuyên tâm đọc lấy một phần văn kiện.

“Đằng Mộc Bác Nhất!” Đinh Tiểu Ưu dùng mười phần khí lực hô to.

“Tiểu Ưu!” Đằng Mộc Bác Chính vừa ngẩng đầu lên, vừa thấy là Đinh Tiểu Ưu, thiếu chút nữa cao hứng muốn nhảy dựng lên, xông lên đi ôm cô, hân tớn thật lớn khí lực mới khắc chế xúc động của mình.

Mới hai năm không thấy, cô trở nên hấp dẫn hơn nhiều .

“Anh là đồ đáng chết!” Đang nổi giận, Đinh Tiểu Ưu căn bản không rảnh tinh tế đi quan sát Đằng Mộc Bác Nhất biến đổi như thế nào, chính là một cái bước xa xông đi lên, ôm lấy người đàn ông vẫn ngồi ở ghế da thượng liền hôn xuống

9. Chương 9

“Umh.”

Tiếng thở dốc dâm mỹ tràn ngập toàn bộ văn phòng, Đinh Tiểu Ưu quần áo không chỉnh tề ghé trên người Đằng Mộc Bác Nhất, cái miệng hồng diễm nhỏ nhắn hơi hơi mở ra.

Ôm eo thon của giai nhân, Đằng Mộc Bác Nhất dùng lưỡi không chút khách khí lại lần nữa chui vào.

Làm sao có thể như vậy? Rõ ràng chính là cô chủ động hôn hắn, tại sao người bị hôn đến váng đầu lại là cô?

Thật không công bằng!

“Bác Nhất.” Cánh tay tuyết trắng của cô nắm cả đầu vai hắn, sa vào ở cách thức tiêu chuẩn trong khi hôn hít, một lần lại một lần qua lại hôn khắp cả.

Cô chuyển hướng hai chân ngồi ở trên đùi Đằng Mộc Bác Nhất, nơi riêng tư cách quần áo đẩy lấy háng của anh, thân hình lung linh dán chặt trong ngực cường kiện, cái miệng nhỏ nhắn khê khẽ khẽ, khiêu khích mơn trớn viên môi anh, lại vươn đầu lưỡi liếm láp.

Bất kể! Cô hôm nay bắt chấp mọi giá!

Cô không thể chịu đựng được việc Bác Nhất yêu một người phụ nữ khác, hắn chỉ thuộc về một mình cô!

Cho nên, cô mặc kệ anh ra làm sao, cấp tốc bày ra thân thể xinh đẹp mê hoặc anh.

“Tiểu bảo bối, em hôm nay thật nhiệt tình a!” Đằng Mộc Bác Nhất một mặt âu yếm khiêu khích cô, đương nhiên là đón nhận toàn bộ. Bàn tay to của anh cách lớp áo sơ mi lụa, dùng sức cướp lấy vú của cô ôn nhu đè ép, ý muốn mời cô hưởng thụ vui thích ở giữa đau đớn cùng khoái ý, tay kia thì liêu lĩnh tiến vào quần lót của cô, thẳng đến mặt huyết của cô, đốt ngón tay thon dài gần như tàn khốc trạc sấp u huyết ướt át .

“A!” Cảm giác khoái hoạt và đau đớn làm cho Đinh Tiểu Ưu nhịn không được phát ra thanh âm uyển chuyển yêu kiều, anh tàn sát bữa bãi làm cho cô có loại khoái cảm hưng phấn, thân mình vô ý thức ngã ra sau, lại dễ dàng cho anh sờ soạng, bởi vì ngón tay anh mảnh liệt trên chọc đóa hoa màu hồng, mà chất mật của cô trào ra như nước. . . .

“A a a ”

Eo của cô bị anh nắm lấy, hạ thân bởi vì ngón tay đàn ông vỗ về chơi đùa mà lên đỉnh cao trào, hai bàn chân quăn ở thắt lưng anh, không thể chính mình kích động .

“Đừng ngừng.” Lời nói yêu kiều từ trong miệng cô bật ra.

Anh tà mị cười, lại thêm vào một ngón tay, đi vào con đường u tối của cô.

Mùi nữ tính người bên dưới tràn ngập toàn bộ văn phòng, sinh ra một loại cảm giác hoang dã, mê loạn.

“Lại cho em.” Đinh Tiểu Ưu kịch liệt giãy dựa cái mông, đi theo ngón tay luật động, dâm dăng nhảy múa.

“Nhanh chút cho em.”

Hai năm tương tư ở một khắc này phát ra thành triền miên hoan ái điên cuồng.

Đã quên chính mình nên nói chút gì, nên mắng cái gì, cô chỉ có thể toàn tâm toàn ý phối hợp với anh. . . .

“Anh sẽ cho em.” Tiếng nói u ám ở tai của cô truyền tới, dục vọng nam tính của hắn chống dậy.

Hắn cởi bỏ quần của mình, lộ ra long căn đã dâng trào .

Long căn cọ sát ở trước cửa huyết ướm át của cô, chính là không muốn đi vào, làm cho Đinh Tiểu Ưu dục hỏa khó nhịn ghé vào trên người của anh, thấp giọng khát cầu, “Anh không phải nói cho em sao? Nhanh chút.”

Anh lộ ra vẻ tươi cười khiêu khích.

Anh chuẩn xác chạm vào nụ hoa dính ướt trong u cổ, thản nhiên mỉm cười, “Gấp vậy? Em tự mình vào đi.”

“Anh rất hư.” Cô thì thào tự nói.

Nhịn không được dục hỏa thiêu đốt, Đinh Tiểu Ưu chủ động đem huyết khẩu của mình để ở long căn dâng trào của anh, thông thả đem dục vọng thô to nhập vào trong cơ thể nhỏ hẹp.

Đằng Mộc Bác Nhất kéo cơ thể mảnh mai của cô, đợi cô thích ứng được với sự hiện hữu của mình, Hỏa Long cực nóng nháy mắt ở trong hoa kính rất nhanh luật động, thủ pháp đột nhiên kịch liệt làm cô kinh ngạc, khi anh dứt vào cô cho là thân thể của mình đã sắp sửa bị phá thành nhiều mảnh nhỏ.

Anh ôm vòng eo Đinh Tiểu Ưu mãnh liệt xô xuyên qua, căn bản không thêm để ý cô có chịu đựng được không, anh phóng dăng tiến chiếm miền đất non mềm của cô, lần lượt khiêu khích bên trong cô, suồng sã ma sát tứ phía làm hoa tâm cô sưng lên.

Trời ạ! Hai năm rồi. Cho đến lúc được ôm cô trong lòng, anh mới tinh tường cảm nhận được tương tư trong hai năm qua !

“A ” Đinh Tiểu Ưu tựa hồ có thể cảm nhận được tâm tình của anh, như để chứng minh điều đó cô biến sự nhiệt tình của anh trên thân thể cô thành âm thanh, khàn giọng thét chói tai, tiếng thở dốc, dâm sóng tràn ngập bên trong căn phòng.

“Kêu lại một chút, anh thích nghe.” Cả tầng lầu mọi người đều rời đi, thanh âm bọn họ điên cuồng hoan ái căn bản sẽ không có người nghe.

“A . . .” Đinh Tiểu Ưu hai tay leo trèo, bầu vú ở gáy hắn, hạ thân gắt gao mút lấy thân thể nam tính của anh trở mình nằm trên.

“Tiểu bảo bối, em thật nhiệt tình.” Đằng Mộc Bác Nhất tốc độ nhanh hơn tiến lên, làm cho cô nằm trên người mình đã muốn đạt đến cao trào.

“Ư” Không thể khắc chế song tình điên cuồng tràn ngập ở trong người, cô chỉ có thể bằng bản năng leo trèo, dính chặt vào anh.

Đằng Mộc Bác Nhất một lần nữa suông sã tứ phía mãnh liệt giữ lấy cô, lần lượt mãnh liệt dút vào làm cho anh cơ hồ kềm nén không được, đem tất cả dục hỏa khát vọng trong cơ thể phun ra.

“Cho em.” Đinh Tiểu Ưu hư nhược cầu xin.

Hắn ra sức một cái, ở bên trong cô khom lưng run rẩy, đem hai người đẩy lên đỉnh vui sướng cao trào. . . .

Đinh Tiểu Ưu thanh âm ngâm nga không ngừng, ở giữa răng môi phóng túng chính mình ham muốn nguyên thủy la lên.

“Em vẫn là mẫn cảm như vậy.” Đằng Mộc Bác Nhất vừa lộ ra nụ cười đầy toan tính .

.

Mới một hiệp hoan ái chấm dứt, hắn còn không tính quá nhanh buông tha cô.

Ai kêu cô chạy thoát hai năm.

“Mới không có.” Đinh Tiểu Ưu bị người đàn ông này dày vò cả buổi mệt đến nói cũng không được đầy đủ.

Anh linh động đầu lưỡi không ngừng ở hoa tâm của cô trở mình càn quấy, ở dưới ánh đèn mờ hai người diễn không biết bao nhiêu cảnh dâm mỹ.

Cánh tay mềm nhũn của cô vùng loạn chung quanh, toàn thân không ngừng run run.

“Anh biết em thích, không cần thận thùng.” Ngón tay của anh nhẹ nhàng nhấn lên hoa hạc mẫn cảm, làm bên môi cô không ngừng bật ra những âm thanh rên rỉ mềm mại.

Trong nháy mắt, chỗ kín của cô đã ướt thành một mảnh.

“Đúng, chính là chỗ đó. Lại dùng lực một chút.” Đinh Tiểu Ưu theo đầu ngón tay càn quấy của anh mà lắc lư, thân thể đối với khoái cảm có phản ứng thành thật nhất .

“Như vậy phải không?” Một tay anh thăm dò vào rùng rậm, ra vào khe hẹp u tối của cô, khiến cho hai chân của cô trương mở thêm, một tay kia lại đè lại cái mông của cô, làm cho u cốc nữ tính càng gần sát dục vọng nam tính phần khởi khó nhịn của anh.

“A.” Âm thanh ngâm nga không ngừng từ môi Đinh Tiểu Ưu phát ra.

“Bảo bối, em thật chặt.” Đằng Mộc Bác Nhất thấp giọng tán thưởng, ôm eo mảnh khảnh của cô, động tác càng ngày càng nhanh, nơi ái ân không ngừng phát ra tiếng đánh, hoa kính ướt át cũng gắt gao trôi buộc nơi anh xâm nhập.

Phần eo của anh không ngừng luật động đảo nhập chỗ ngọt ngào sâu nhất của cô, hai tay cũng không dừng lại, bao phủ hai đồi ngực nõn nà của cô, nắm xoa đồ bồng đầu vú.

Hắn cuồng loạn xâm nhập đảo loạn ý thức Đinh Tiểu Ưu – tay nhỏ bé nhu nhược không xương không chống lại được thì thôi, ngược lại còn bị anh dùng lực kiềm chế vòng eo vặn vẹo của cô, hai người thân thể gắt gao mật hợp, cô thoát không ra, chỉ có tùy ý hắn ở trong cơ thể mình giương oai.

Đằng Mộc Bác Nhất đưa tay nâng lên một bên ngực lớn mềm mại, sung sướng chơi đùa hồng vú đã sớm sưng ửng, đối được cái run run của tình nhân Đinh Tiểu Ưu cùng tiếng kêu yêu kiều của cô.

“A.”

Đằng Mộc Bác Nhất lần nữa đưa môi chụp lên nơi mềm mại của cô, lưỡi cùng tay anh càng làm càn, dâm loạn gây áp lực lên tất cả điểm mẫn cảm trên người cô.

“Ưm ưm.”

Giai nhân trong người không ngừng vặn vẹo, bộ dáng càng thêm mê người làm lý trí của anh hoàn toàn sụp đổ!

Ngay lập tức Đàng Mộc Bác Nhất nhấc cao hai chân của cô ra sức tiến vào, mỗi một lần nặng nề đảo nhập của anh là cô một lần theo bản năng nâng hạ thân lên, đón nhận cái xô xuyên của vật đàn ông mang hỏa lực cường đại bên dưới anh.

“A.” thanh âm suồng sã của cô vang lên khắp căn phòng kèm theo tiếng thở dốc nặng nề. “Không được! Em chịu không nổi.”

Thanh âm yêu kiều của cô làm cho hình dạng dự vọng Đàng Mộc Bác Nhất càng thêm cực đại, anh chỉ có thể lấy sóng dữ cường hãn cuồng dã xâm lược con đường u tối của giai nhân nhu nhược.

Trong hoa kính tràn ra mật dịch nhiều hơn, tích lại dọc theo bên trong đùi cô, thừa nhận quá nhiều khoái cảm, Đinh Tiểu Ưu khóc không thành tiếng, không ngừng phát ra tiếng rên rỉ cao vút.

Sắp đến thời điểm cao trào, hần nhẹ giọng thở dài, “Trừ bỏ em, nào có những người phụ nữ khác có thể ngọt đến như vậy?”

“Cái gì?” Tuy rằng rất khó tập trung ý chí, Đinh Tiểu Ưu vẫn nghe được lời nói của hần. “Anh. Anh không phải. Ô, có người khác?”

Hần lần nữa mạnh mẽ xô xuyên qua, khoái cảm mãnh liệt truyền khắp thân thể của cô.

Thời điểm hoan ái quả nhiên không nên nói chuyện phiếm.

“Bảo bối, kia đều là lừa em. Ai kêu em không nói lời nào lại bỏ đi?” Đàng Mộc Bác Nhất dùng sức thâm nhập, cùng với những tiếng ưm mất hồn của cô, anh ra sức ở trong cơ thể cô tiến vào, mỗi một lần va chạm gần như đều phải đem cô đưa đến cực độ vui sướng.

“Ahhh.” Tiếng rên rỉ dần dần gia tăng. “Nhưng. . . .”

Đinh Tiểu Ưu còn muốn nói cái gì, nhưng bị anh cắt đứt.

“An tĩnh chút! Em yêu, vào thời điểm anh yêu em, không cho phép nói chuyện. Nhớ kỹ! Em không được phép rời khỏi anh!”

Đàng Mộc Bác Nhất vừa bá đạo tuyên bố, vừa tựa hồ như hứa nguyện, kèm theo những lời ngọt ngào là từng luồng sóng xâm nhập thẳng đến hoa tâm sâu nhất của giai nhân, lần lượt giữ lấy cô, dẫn đến một trận co rút, thể rồi một lượng lớn chất lỏng trắng nhờ bắn vào chỗ sâu nhất trong cơ thể giai nhân.

Sau một trận run rẩy, bọn họ cuối cùng cũng đạt đến ngưỡng cao trào, đồng thời cùng nhau thăng hoa cảm xúc bước vào thiên đường cực lạc

Cao trào qua đi, hai người ôm lẫn nhau, thâm tình nhìn nhau.

“Anh yêu em.”

“Em cũng yêu anh.”

Tình yêu, cứ như vậy dừng trong đáy mắt hai người, in dấu hạ lời thề đời đời kiếp kiếp.

Hết.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hat-tieu-nho-tren-ban-com>